

پروژہی بهای فہرموودہ

قوناعی

۱

سیروان کاکہ احمد

فہرموودہی پیغہمبہر

منتدی إقرأ الشافی

www.iqra.ahlamontada.com

نووسینی

سیروان کاکہ احمد

ئەم كىتەبە

لە ئامادە كردنى يىڭەى

(مىنىرى (قرا) (التقافى))

WWW.IQRA.AHLAMONTADA.COM

بۆ سەردانى پەجى يىڭە:

[/https://www.facebook.com/iqra.ahlamontada](https://www.facebook.com/iqra.ahlamontada)

بۆ سەردانى يىڭەكە:

<http://iqra.ahlamontada.com>

۲۳۰

فهرمودهی پیغمبر

نووسینی : سیروان کاکه أحمد

دیزاینی ناوهوه و بهرگ : زهردهشت کاوانی

چاپی دووهم ۱۴۴۱ک - ۲۰۲۰ز

۱۴ * ۲۱ سم ، ۱۰۹ لاپه‌ره

بابهت : ئاینی

له به‌ریوه‌به‌رایه‌تی گشتی کتبخانه گشتیه‌کان - ههریمی کوردستان

ژماره سپاردنی (۶۰۲) ی سالی ۲۰۱۷ پئدراوه

مافی چاپ پارێزراوه

پروژهی بهای فرموده

۲۳۰

فرمودهی پیغمبر

نووسینی

سیروان کاکه احمد

۱۴۴۱ ک - ۲۰۲۰ ز

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
رَبِّ يَسِّرْ أَعْنِ، يَا كَرِيم

روحہ پیشہ کی

لہ بہر کردنی فہرموودہ کانی پیغہ مبهری خوا ﷺ، وہ پاریزگاری لیکنردن و کار پیکنردنی لہ کردہ وہ ہہرہ باش و گرنگہ کانہ، وہ لہ بہر پیزترین و گہورہ ترینی عیبادہ تہ کانہ، جگہ لہ فہر زہ کان، نہ و کہ سہی فہرموودہ یہ کی پیغہ مبهر ﷺ لہ بہر دہ کات و لہ ماناکہی تیدہ گات و لہ نیو خہ لک بلاوی دہ کاتہ وہ، پیغہ مبهر ﷺ دہ بارہی فہرموویہ تی: «نَضَرَ اللَّهُ أَمْرًا سَمِعَ مِنَّا حَدِيثًا، فَحَفِظَهُ حَتَّى يُبَلِّغَهُ غَيْرَهُ»^(۱).

لہم فہرموودہ دووعا کردن ہہیہ، یان ہہ والدان ہہیہ لہ لایہن پیغہ مبهری خواوہ ﷺ دہ بارہی حالی نہ و کہ سہی ہہ ولی پاراستن و بلاو کردنہ وہی فہرموودہ دہ دات.

دیارہ تیکہ یشتن لہ نایین لہ رینگہی تیکہ یشتن لہ قورٹان و سوننہ تہ وہ دہ بی، وہ تیکہ یشتن لہ سوننہ ت لہ رپی شروفہ و شیکردنہ وہی زانایان دہ بی، ہہر کہس نہ مہی کرد نیشانہی نہ وہیہ خوا ویستی خیری بوی ہہیہ.

بیگومان لہ خزمہ ت دابوونی قورٹان، واتہ: لہ خزمہ تدا بوونی خوای بہرز! چ خوشحالیہ کی تیدایہ کاتیک بہندہ لہ خزمہ تی پہر وہ ردگاری خوپیہ تی و گوپی بو گرتوہ، وہ دہ ست گرتن و کارکردن بہ قورٹان، ہوکارہ

(۱) أخرجه أحمد: ۱۶۷۸۴، وصححه شعيب الأرنؤوط.

بۆ به ده‌سته‌یانی سیفه‌ته به‌رزه‌کانی قورئان، بۆ وینه: قورئان مه‌زئه، ههر کهس ده‌ستی پیوه بگری، مه‌زن ده‌بن، قورئان خو‌شه‌ویسته ههر کهس ده‌ستی پیوه بگری، خو‌شه‌ویست ده‌بن، قورئان به‌خشنده‌به، ههر کهس ده‌ستی پیوه بگری، به‌خشنده و سه‌خی ده‌بن..

دیاره له خزمه‌ت دابوونی فرموده شیرینه‌کانی پیغه‌مبه‌ری خو‌شه‌ویست ﷺ، واته: له خزمه‌ت دابوونی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ، هه‌مان ئه‌و سیفه‌تانه‌ت پئ ده‌به‌خشی که قورئان به‌خاوه‌نه‌که‌ی و هاوه‌له‌که‌ی ده‌به‌خشی، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له کردارو گو‌فتارو په‌فتارو گشت هه‌لسوکه‌وته‌کانی قورئانیکی به‌رجه‌سته کراو بوو که له‌سه‌ر زه‌وی ده‌رویشت... پیشم وانیه هیچ کاتیک وه‌ک ئیستا مسو‌لمانان ئاوا موحتاجی ئه‌وه بووبن جارێکی دی بچنه‌وه قوتابخانه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ وه‌ک قوتابیه‌ک له خزمه‌تی له‌سه‌ر چۆک دابنیشن و گوئی له فرمایشته موباره‌که‌کانی رابگرن و له‌به‌ری بکه‌ن و تییگه‌ن و کاری پیبکه‌ن و خو‌یانی پئ برازیننه‌وه، پاشان خه‌لکی لی فیر بکه‌ن.

ژیان له‌گه‌ل فرموده شیرینه‌کانی خو‌شه‌ویستی خوا ﷺ تام و چێژو له‌ززه‌تی تایبه‌تی خو‌ی هه‌یه، ژیا‌نه له‌گه‌ل به‌رپزترین مه‌خلوق، ژیا‌نه له‌گه‌ل سه‌ره‌تای هاتنی وه‌حی و نبووه‌ت، ژیا‌نه له‌گه‌ل جیلێک که باشتین جیلی سه‌ر زه‌وی بوون و (خیر القرون) بوون، خوا له هه‌موویان پازی بئ، ژیا‌نه له‌گه‌ل دونیابه‌کی زۆر جیا له‌م دونیا ماددیه وشکه!

پینگه‌ی سوننه‌ت له ئیسلامدا

گومان له‌وه‌دا نیه که ناحه‌زان و تینه‌گه‌یشتوان له ئیسلام به‌جۆره‌ها شتیه‌ دین گومان له‌سه‌ر ئیسلام دروست ده‌که‌ن و ده‌یانه‌وئێ به‌ فووی ده‌میان رووناکی خۆری ئیسلام بکوژینه‌وه، ئەم کاره‌شیان به‌رده‌وامه، یه‌کیک له‌ کاره‌کانیان بریتیه له‌ هه‌ولدان بۆ په‌ت کردنه‌وه‌ی سوننه‌ت به‌ گشتی، وه‌ ده‌لێن: قورئان به‌ ته‌نیا کافیه‌ و پێویستمان به‌ هه‌دیس نیه، مه‌به‌ستیش له‌م بانگه‌شه‌ پیه‌سه له‌ ناو بردنی شه‌ریعه‌تی ئیسلامه، چونکه‌ دیاره‌ سوننه‌ت چۆنیه‌تی جێبه‌جێ کردنی قورئانه، بۆیه‌ تانه‌دان له‌ سوننه‌ت، تانه‌دانه له‌ قورئان، ئا ئەم بانگه‌شه‌ پووچه له‌ کوئایی جیلی زێڕینی هاوه‌لان سه‌ری هه‌لدا، ورده‌ ورده‌ ته‌شه‌نه‌ی کرد تا دواتر گه‌یشته ئەم نه‌وه‌ی ئیستا.

ئیت به‌رده‌وام زانایان به‌رپه‌رچی گومانه‌کانیان داونه‌وه به‌ به‌لگه‌ی پروون و ئاشکرا، وه‌ ئیتمه‌ هه‌ر زۆر به‌ کورتی ئاماژه به‌ چه‌ند به‌لگه‌یه‌که ده‌که‌ین که گه‌وره‌یی و پینگه‌ی سوننه‌تمان بۆ ده‌رده‌خه‌ن، بۆ هه‌ر که‌سیک که خوا پێنمایی بکات و خۆشی به‌ دوا‌ی هه‌قدا بگه‌ڕێ.

ده‌لێن: سوننه‌تی پاکی پینگه‌مبه‌ری خوا ﷺ رای زۆربه‌ی هه‌ره‌ زۆری زانایانی موعته‌به‌ری له‌سه‌ره که به‌ به‌لگه‌ ده‌هێترته‌وه، سوننه‌ت هه‌م وه‌ک چۆنیه‌تی جێبه‌جێ کردنی قورئان به‌ به‌لگه‌ ده‌هێترته‌وه، هه‌م وه‌ک خۆی که بۆ حوکمیکی سه‌ربه‌خۆ گوتراوه، وه‌ چه‌ندین به‌لگه له‌ قورئان هه‌ن فه‌رمان ده‌که‌ن به‌ گوێرايه‌لی کردنی پینگه‌مبه‌ری خوا ﷺ، شوێنکه‌وتنی سوننه‌ت، وه‌ به‌ پێچه‌وانه‌وه هه‌ره‌شه‌و وریا کردنه‌وه‌ی زۆر هه‌ن بۆ ئه‌وانه‌ی پێچه‌وانه‌ی سوننه‌ت هه‌لسوکه‌وت ده‌که‌ن، با سه‌رنجی چه‌ند ده‌قیک بده‌ین:

دہ فہرموی: ﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ﴾ (آل عمران،
واتہ: نہی پیغہمبہر ﷺ پیمان بلن: نہ گہر تئوہ خواتان خوش دہوی،
شوینم بکہون، خوی پہروہردگاریش خوشتانی دہوی.

ہہروہہا دہ فہرموی: ﴿مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ﴾ (النساء، نا
لیرہدا خوی پہروہردگار گوپرایہ لی کردنی پیغہمبہری ﷺ بہ گوپرایہ لی
خوی داناوہ.

دوا نایہت نہوہیہ کہ خوی پہروہردگار زور بہ روونی فہرموویہ تی:
﴿وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا﴾ (الحشر، واتہ: ہہر
شتیک لہ فہرمان کہ پیغہمبہر بوتانی دیننی و پیمان دہ لی و ہری بگرن و
جیبہ جیبی بکہن، وہ کہ قہدہغہشتان دہ کات لہ ہہر شتیک، وازی لی
پینن و نہنجامی نہدہن.

کہ ہیچ گومان لہوہدا نیہ، نہم دہ قہ ہہم و ہرگرتنی قورٹان و ہہم
و ہرگرتنی فہرموودہ دہ گرتتہوہ.

لہ راستیدا بہ بی سوننہت ہیچ کہ سیک ناتوانی دینداری بکات، تئمہ
وہک مسولمانان پروژانہ پیوستیمان بہ فہرموودہ شیرینہکانی پیغہمبہری
خوا ﷺ ہہیہ، تا لہ کاروباری ژبانی پروژانہ مان بہ کاریان بینین و بہ پیی
پینمایہکانی پیغہمبہری خوا ﷺ پہفتار بکہین.

دهرباره‌ی: له‌به‌رکردن و گێرانه‌وه‌ی فهرمووده

۱- {عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ رضی الله عنه أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلی الله علیه و آله، قَالَ: «رَجِمَ اللَّهُ مَنْ سَمِعَ مِنِّي حَدِيثًا فَلَبَّغَهُ كَمَا سَمِعَهُ، فَرُبَّ مُبْلَغٍ أَوْعَى لَهُ مِنْ سَامِعٍ»^(۱).

واته: ئینو مه‌سعوود رضی الله عنه ده‌لێ: پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه و آله فهرموویه‌تی: په‌حمه‌تی خوا له‌و که‌سه‌ بێ که‌ گوێبێستی فهرمووده‌یه‌ک ده‌بیت له‌ من، وه‌ پرایده‌ که‌یه‌تیت به‌و شیوه‌یه‌ی که‌ بیستووویه‌تی، چونکه‌ زۆر که‌س هه‌یه‌ که‌ فهرمووده‌ی پێ پراده‌ که‌یه‌نریت چاکتر لێی تیده‌گات له‌و که‌سه‌ی به‌ خودی خۆی (له‌ پێغه‌مبه‌ره‌وه‌ صلی الله علیه و آله) بیستووویه‌تی.

۲- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی الله عنه، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلی الله علیه و آله، قَالَ: «مَنْ كَذَبَ عَلَيَّ مُتَعَمِّدًا، فَلْيَتَّبِعُوا مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ»^(۲).

واته: ئه‌بو هوره‌یره‌ رضی الله عنه ده‌لێ: پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه و آله فهرموویه‌تی: هه‌ر که‌سێک به‌ ئه‌نقه‌ست درۆ به‌ ناوی منه‌وه‌ بکات، ئه‌وه‌ با شوێنێک بۆ خۆی له‌ نێو ناگردا ئاماده‌ بکات.

۳- {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا)، أَنَّ النَّبِيَّ صلی الله علیه و آله، قَالَ: «بَلَّغُوا عَنِّي وَلَوْ آيَةً، وَحَدِّثُوا عَنِّي إِسْرَائِيلَ وَلَا حَرَجَ، وَمَنْ كَذَبَ عَلَيَّ مُتَعَمِّدًا، فَلْيَتَّبِعُوا مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ»^(۳).

واته: عه‌بدوڵڵای کورپی عه‌مر (خوا لێیان رازی بێ) ده‌لێ: پێغه‌مبه‌ر صلی الله علیه و آله فهرموویه‌تی: له‌ منه‌وه‌ پرایه‌که‌یه‌نن و بلأوی بکه‌نه‌وه‌ ئه‌گه‌ر به‌ک ئایه‌تیش بێ، وه‌ له‌ نه‌وه‌ی ئیسرائیل (قسه‌) بگێرنه‌وه‌ هه‌یچی تیدانیه‌ (مادام له‌ که‌ل

(۱) أخرجه ابن حبان: ۶۸، وَصَحَّحَهُ الألباني، وقال شعيب الأرنؤوط: إسناده حسن.

(۲) أخرجه البخاري: ۱۰۸.

(۳) أخرجه البخاري: ۳۴۶۱.

قورئان و فرموده تیکنه‌گیری)، وه ههر که‌سیک به نه‌نقه‌ست درؤ به ناوی منه‌وه بکات، نه‌وه با شوینتیک بؤ خوئی له نئو ئاگردا ئاماده بکات.

دەربارە‌ی: بانگ‌خازو بانگ‌ه‌وای

۴- {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا)، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لِكُلِّ عَمَلٍ شِرَّةٌ، وَلِكُلِّ شِرَّةٍ فَتْرَةٌ، فَمَنْ كَانَتْ فَتْرَتُهُ إِلَى سُنَّتِي، فَقَدْ أَفْلَحَ، وَمَنْ كَانَتْ إِلَى غَيْرِ ذَلِكَ فَقَدْ هَلَكَ»^(۱).

واته: عه‌بدو‌ل‌لای کوری عه‌مر (خوا لیان رازی بن)، ده‌لئ: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فرموده‌وه‌تی: ههر کرده‌وه‌یه‌ک (که مروّف ده‌یکات سه‌ره‌تایه‌که‌ی) توندو توئی و چالاکیه‌کی زوری تیدایه، وه هه‌موو توندو توئی و چالاکیه‌کی زوریش خاوبوونه‌وه و ساردبوونه‌وه‌کی به‌سه‌ردا دی، جا ههر که‌سیک (له‌وه دینداریه‌ی که ده‌یکات) ساردبوونه‌وه‌که‌ی له سنووری سوننه‌ت پراوه‌ستاو (به پئی سوننه‌ت دینداری کرد) نه‌وه سه‌رفراز بووه، به‌لام نه‌گه‌ر له‌وه سنووره لایدا نه‌وه به‌دلنیایی له‌ناو‌چوووه.

۵- {عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «مَنْ رَأَى مِنْكُمْ مُنْكَرًا فَلْيُغَيِّرْهُ بِيَدِهِ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِلِسَانِهِ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِقَلْبِهِ، وَذَلِكَ أَضْعَفُ الْإِيمَانِ»^(۲).

واته: نه‌بو سه‌عه‌یدی خودری ﷺ ده‌لئ: گویم له پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بوو ده‌یفه‌رموو: ههر که‌س له ئیوه خراپه‌یه‌کی بینی با بیگوژی (و ریئی لی بگری) به ده‌ستی، نه‌گه‌ر نه‌یتوانی نه‌وه با به زمانی بیگوژی و ریگه نه‌دات (نه‌وه خراپه بگری)، نه‌گه‌ر نه‌وه‌شی نه‌توانی، نه‌وه با به دل پئی

(۱) أخرجه أحمد: ۶۹۰۸، قال شعيب الأرنؤوط: إسناده صحيح على شرط الشيخين.

(۲) أخرجه مُسْلِم: ۴۹.

ناخوش بی و (دووعا بکات بو گوپینی ئەو خرابہ بہ)، ئەوہش (واتہ: بہ دل پیناخوشبوونہ کہ) لاوازترین پلہی ئیمانہ.

۶- {عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَنَّهَا قَالَتْ: مَا خَيْرَ رَسُولٍ لِلَّهِ ﷺ بَيْنَ أَمْرَيْنِ إِلَّا اخْتَارَ أَيْسَرَهُمَا، مَا لَمْ يَكُنْ إِثْمًا، فَإِذَا كَانَ إِثْمًا كَانَ أَبْعَدَ النَّاسِ مِنْهُ، وَمَا انْتَقَمَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ لِنَفْسِهِ، إِلَّا أَنْ تُنْتَهَكَ حُرْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى، فَيَنْتَقِمَ لِلَّهِ عَزَّوَجَلَّ بِهَا} (۱).

واتہ: دایکمان عائشہ (خوا لیتی رازی بی)، دەلنی: ھەرگیز پیغەمبەری خوا ﷺ سەرشک نەکراوہ لە نیوانی دوو شتاندا ھەمەن کامە ی ئاسانە ئەوہی ھەلبژاردوہ مادەم گوناح نەبووبی، وە ئەگەریش گوناح بووبی، ئەوہ لە ھەموو خەلکی لیتی دوورتر بوو، وە ھەرگیز پیغەمبەری خوا ﷺ بو نەفسی خوێ تۆلە ی نەسەندۆتەوہ، تەنھا (کاتیک تۆلە ی سەندۆتەوہ) ئەگەر سنوورو ھەرامکراوہ کانی خوای بەرز بەزێترابن، ئەو کات تۆلە ی وەرگرتۆتەوہ بو خوای زالی پایەدار.

۷- {عَنْ أَبِي عُبَيْدَةَ الْخَوْلَانِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ ﷺ يَقُولُ: «لَا يَزَالُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ يَغْرُسُ فِي هَذَا الدِّينِ بَعْرَسٍ يَسْتَعْمِلُهُمْ فِي طَاعَتِهِ» (۲).

واتہ: ئەبو عینەبە ی خەولانی ﷺ دەلنی: گویم لە پیغەمبەر ﷺ بوو دەیفەرموو: خوای زالی پایەدار بەردەوام لەم دینەدا نەمامانیک دەچینی (واتہ: کەسانیک پەرەردە دەکات لەسەر رێبازی راستی ئیسلام)، وە لە فەرمانبەری خۆیدا بە کاریان دینی.

(۱) أخرجه البخاري: ۳۵۶۰، ومسلم: ۷۷.

(۲) أخرجه أحمد: ۱۷۸۲، تعليق شعيب الأرناؤوط: إسناده حسن.

۸- {عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِعَبْدٍ خَيْرًا اسْتَعْمَلَهُ»
قَالُوا: وَكَيْفَ يَسْتَعْمَلُهُ؟ قَالَ: «يُوقِفُهُ لِعَمَلٍ صَالِحٍ قَبْلَ مَوْتِهِ»^(۱).

واته: نه‌نه‌س ﷺ ده‌لن: پیغهمبهری خوا ﷺ فرموده‌تی: نه‌گه‌ر خوا
چاکه‌ی بو به‌نده‌یه‌کی خوئی بوئی به‌کاری دینتی، (هاوه‌لانیس خوا لیبان
رازی بی)، گوتیان: نه‌ی پیغهمبهری خوا چون به‌کاری دینتی؟! فرموده‌ی:
یارمه‌تی ده‌دات بو نه‌نجامدانی کرده‌وه‌یه‌کی چاک به‌ر له‌مردن.

۹- {عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «خَيْرُ النَّاسِ أَنْفَعُهُمْ لِلنَّاسِ»^(۲).
واته: جابر ﷺ ده‌لن: پیغهمبهری خوا ﷺ فرموده‌تی: باشتربنی خه‌لکی
سوود به‌خشتربنیانه بو خه‌لکی.

۱۰- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، قَالَ: «مَنْ دَعَا إِلَى هُدًى، كَانَ
لَهُ مِنَ الْأَجْرِ مِثْلُ أُجُورِ مَنْ تَبِعَهُ، لَا يَنْقُصُ ذَلِكَ مِنْ أُجُورِهِمْ شَيْئًا، وَمَنْ
دَعَا إِلَى ضَلَالَةٍ، كَانَ عَلَيْهِ مِنَ الْإِثْمِ مِثْلُ آثَامِ مَنْ تَبِعَهُ، لَا يَنْقُصُ ذَلِكَ مِنْ
آثَامِهِمْ شَيْئًا»^(۳).

واته: نه‌بو هوره‌یره ﷺ ده‌لن: پیغهمبهری خوا ﷺ فرموده‌تی: هه‌ر
که‌سینک خه‌لکی به‌ره‌و هیدایه‌ت بانگ بکات، به‌ نه‌ندازه‌ی هه‌موو نه‌وانه‌ی
که‌ شوینی که‌وتوون پاداشتی هه‌یه‌و، بی‌ نه‌وه‌ی هه‌یج له‌ پاداشتی نه‌وانیش
که‌م بیته‌وه، وه‌ هه‌ر که‌سینک خه‌لکی به‌ره‌و گومرایی بانگ بکات، نه‌وه‌ به
نه‌ندازه‌ی هه‌موو نه‌وانه‌ی شوینی که‌وتوون گوناھی هه‌یه‌و، بی‌ نه‌وه‌ی
هه‌یج له‌ گوناھی نه‌وانیش که‌م بیته‌وه.

(۱) أخرجه أحمد: ۱۲۰۳۸، تعليق شعيب الأرنؤوط: إسناده صحيح على شرط الشيخين.

(۲) أخرجه الطبراني في «الأوسط»: ۵۷۸۷، والقضاعي في مسند الشهاب، وصححه الألباني.

(۳) أخرجه مسلم: ۶۹۸۰.

دہربارہ‌ی: پشت بہستن بہ خوی تعالی

۱۱- {عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَوْ أَنَّ ابْنَ آدَمَ هَرَبَ مِنْ رِزْقِهِ، كَمَا يَهْرُبُ مِنَ الْمَوْتِ، لَأَدْرَكَهُ رِزْقُهُ، كَمَا يُدْرِكُهُ الْمَوْتُ»^(۱).
واتہ: جابر رضی اللہ عنہ دہلن: پیغہمبہری خوا ﷺ فہرموویہ تی: ئہ گہر ئادہمیزاد لہو رزقہی (خوا بوئی داناوہ) رابکاو ہہ لبتی ہہ روہک چوئن بہ (ہہ موو شیوہیک) لہ مردن رادہ کاو ہہ لدی، ئہ وہ ئہو رزوہی (خوا بوئی داناوہ) دہ یگاتئی (لہ کات و شوینی خوئی) ہہ روہک چوئن مردنیش (لہ کات و شوینی خوئی) دہ یگاتئی.

۱۲- {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، يَقُولُ: «إِنَّ اللَّهَ قَسَمَ بَيْنَكُمْ أَخْلَاقَكُمْ كَمَا قَسَمَ بَيْنَكُمْ أَرْزَاقَكُمْ، وَإِنَّ اللَّهَ لِيُعْطِيَ الدُّنْيَا مَنْ أَحَبَّ وَمَنْ لَا يُحِبُّ وَلَا يُعْطِيَ الدِّينَ إِلَّا مَنْ أَحَبَّ، فَمَنْ أَعْطَاهُ الدِّينَ فَقَدْ أَحَبَّهُ»^(۲).

واتہ: عہ بدوللای کوری مہ سعوود رضی اللہ عنہ دہلن: گویم لہ پیغہمبہری خوا ﷺ بوو دہ یفہرموو: بیگومان خوا رہوشتی لہ نئیوانتان دابہش کردوہ، ہہ روہک چوئن رزق و رزوئی لہ نئیوانتان دابہش کردوہ، وہ بہ دلنیایی خوا (مالی) دونیا دہ بہ خشی بہ ہہر کہ سیک کہ خوئی بوئی، یان خوئی نہوی (جیاوازی ناکات)، بہ لام دین تہنہا دہ بہ خشی بہو کہ سانہی کہ خوئی دہوین، جا ہہر کہ سیک خوا دینداری پیبہ خشی ئہ وہ بہ دلنیایی خوئی ویستووہ.

(۱) أخرجه أبو نعيم في « الحلية » (۷ / ۹۰ ، ۷ / ۲۴۶) ، وابن عساكر (۲ / ۱۱ / ۱) ، انظر صحيح الجامع : ۵۲۴۰ ، الصحيحة : ۹۵۲ .

(۲) أخرجه الحاكم : ۳۶۷۱ ، وقال : هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحُ الْإِسْنَادِ وَلَمْ يُخَرِّجَاهُ ، قال الذهبي : صحيح .

۱۳- {عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَجُلٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَطْلِقُ نَاقَتِي وَأَتَوَكَّلُ؟ أَوْ أَعْقِلُهَا وَأَتَوَكَّلُ؟، قَالَ: «اعْقِلْهَا وَتَوَكَّلْ»^(۱).

واته: نه‌نه‌سی کوری مالیک رضی اللہ عنہ ده‌لی: پیاویک گوئی: ئه‌ی پیغهمبه‌ری خوا ﷺ وشتره‌که‌م به‌ره‌للا بکه‌م و پشت به‌ خوا به‌ستم، یاخود بیبه‌ستمه‌وه‌و پشت به‌ خوا به‌ستم؟ (پیغهمبه‌ر ﷺ) فهرمووی: بیبه‌سته‌وه‌و پشت به‌ خوا به‌سته.

تیبینی: که‌واته: به‌ستنه‌وه‌ پیچه‌وانه‌ی پشت به‌ خوا به‌ستن نیه، به‌لکو ئه‌گه‌ر پشتت به‌ خوا به‌ست، ده‌بی دلّت به‌ خواوه‌ په‌یوه‌ست بی، به‌لام ده‌بی ده‌ستت به‌ هوکاره‌کانه‌وه‌ بی، پیغهمبه‌ری خوا ﷺ وایکردوه، بویه ئه‌وه‌ی که‌ هه‌ندقی که‌س به‌ هه‌له‌ تیبیگه‌یشتوون و پیمان وابه‌ که‌ پشت به‌ خوا به‌ستوو که‌سیکه‌ که‌ هوکاره‌کان ویل بکات! ئه‌وه‌ له‌ راستی هه‌ر له‌ بنچینه‌دا له‌ مانای (توکل) حالی نه‌بووه، وه‌ ئه‌وه‌ی که‌ ده‌ستی به‌ هوکاره‌کانه‌وه‌ نه‌بی، راست ناکات بلّی: دلّی به‌ خواوه‌ په‌یوه‌سته، چونکه‌ ئه‌و خوایه‌ی که‌ دلّت پیوه‌ په‌یوه‌سته، ئه‌و پیّت ده‌فهرموئی: هوکاره‌کان ره‌چاو بکه، وه‌ک خوی په‌روه‌ردگار ده‌رباره‌ی (ذو القرنین) فهرموویه‌تی: ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ ذِي الْقَرْنَيْنِ قُلْ سَأَتْلُوا عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًا﴾ (۸۳) إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَءَانْتَهَ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا (۸۱) فَأَنْبَعُ سَبَبًا (۸۵) ﴿الکھف﴾ واته: پرسیرت لیده‌که‌ن ده‌رباره‌ی (ذو القرنین) پیمان بلّی: هه‌والی ئه‌وتان بو ده‌خوینمه‌وه، ئیمه‌ ئه‌ومان ده‌سته‌لاتدار کردبوو له‌ زه‌ویدا، وه‌ بو هه‌موو شتی که‌ هوکاریکمان پیدابوو، جا به‌ دوا‌ی هوکاره‌که‌ ده‌که‌وت.

که‌واته: پشت به‌ خوا به‌ستن له‌گه‌ل په‌نا بو هوکار بردندا، نه‌ک هه‌ر ناکوک نیه، به‌لکو ته‌واوکه‌ریی یه‌کدین، چونکه‌ ئینسان ته‌نیا لایه‌نه‌ مه‌عنه‌وییه‌که‌ی نیه، هه‌روه‌ک ته‌نیا لایه‌نه‌ جه‌سته‌ییه‌که‌ش نیه، به‌ لایه‌نه‌

(۱) أخرجه ابنُ حبانَ: ۷۳۱، وَالتِّرْمِذِي: ۲۶۱۷، وَحَسَنَهُ كُلٌّ مِنَ الْأَبْنَانِي وَشَعِيبِ الْأَرْنَؤُوطِ.

جه‌سته‌یبه‌که‌ی هوکار په‌یدا ده‌کات و، به‌ لایه‌نه مه‌عنه‌ویبه‌که‌شی دل په‌یوه‌ست ده‌کات به‌ خواوه.

دەربارە‌ی: هاوبه‌ش دانان بو‌ خوی‌ تعالی

۱۴- {عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: أَتَى النَّبِيَّ ﷺ رَجُلٌ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا الْمُوجِبَاتُ؟ قَالَ: «مَنْ مَاتَ لَا يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا دَخَلَ الْجَنَّةَ، وَمَنْ مَاتَ يُشْرِكُ بِاللَّهِ دَخَلَ النَّارَ»^(۱).

واته: جابر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده‌لن: پیاوئک هاته لای پیغهمبه‌ر ﷺ گوئی: نه‌ی پیغهمبه‌ری خوا ﷺ دوو پیویسته‌که‌ره‌کان (که‌ چوونه به‌هه‌شت، یان دۆزه‌خ واجب ده‌که‌ن) چین؟ (پیغهمبه‌ر ﷺ) فه‌رمووی: هه‌ر که‌سیک مه‌ری و هاوبه‌شی بو‌ خوا دانان‌ب، ده‌چیته به‌هه‌شته‌وه، وه هه‌ر که‌سیک مه‌ری و هاوبه‌شی بو‌ خوا دانان‌ب، ده‌چیته دۆزه‌خ‌وه.

۱۵- {عَنْ مَحْمُودِ بْنِ لَبِيدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّ أَخْوَفَ مَا أَخَافُ عَلَيْكُمْ الشُّرْكَ الْأَصْغَرَ» قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا الشُّرْكَ الْأَصْغَرُ؟ قَالَ: «الرِّيَاءُ إِنَّ اللَّهَ يَقُولُ: يَوْمَ تَجَازَى الْعِبَادُ بِأَعْمَالِهِمْ أَذْهَبُوا إِلَى الَّذِينَ كُنْتُمْ تَرَاءُونَ بِأَعْمَالِكُمْ فِي الدُّنْيَا، فَانظُرُوا هَلْ تَجِدُونَ عِنْدَهُمْ جَزَاءً»^(۲).

واته: مه‌حموودی کو‌ری له‌بید رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده‌لن: پیغهمبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: شتیک که‌ زۆر مه‌ترسیم لئی هه‌یه به‌رانبه‌رتان شیرکی بچووکه، گوئیان: نه‌ی پیغهمبه‌ری خوا ﷺ! شیرکی بچووک چیه‌؟ فه‌رمووی: رووپامایی، (ئه‌وه‌یه شتیک بکه‌ی به‌شی غه‌یری خوی‌ تیبخه‌ی). جا خوا له‌و پروژه‌ی پاداشتی به‌نده‌کانی ده‌داته‌وه (به‌ ریا‌بازان) ده‌فه‌رمووی: برون بو‌ لای نه‌و که‌سانه‌ی ئیوه‌ ریا‌بازیتان له‌ پیناو ده‌کردن و کرده‌وه چاکه‌کانتان بو‌

(۱) أخرجه مُسْلِم: ۱۵۱.

(۲) أخرجه أحمد: ۲۳۶۸۶، وَقَالَ شُعَيْب الأرنؤوط: إسنادهُ صحيح.

ئه‌وان ئه‌نجامده‌دا له دونیا، بزنان هیچ پاداشتتان له‌لای ئه‌وان ده‌ست ده‌که‌وی؟

۱۶- {عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «ثَلَاثٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ وَجَدَ حَلَاوَةَ الْإِيمَانِ: أَنْ يَكُونَ اللَّهُ وَرَسُولَهُ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِمَّا سِوَاهُمَا، وَأَنْ يُحِبَّ الْمَرْءَ لَا يُحِبُّهُ إِلَّا لِلَّهِ، وَأَنْ يَكْرَهُ أَنْ يَعُودَ فِي الْكُفْرِ كَمَا يَكْرَهُ أَنْ يُقَدَّفَ فِي النَّارِ»^(۱).

واته: ئه‌نه‌س ﷺ ده‌لێ: پێغه‌مبه‌ر ﷺ فرموویه‌تی: سێ شت له‌هه‌ر که‌سه‌که‌دا هه‌بن ئه‌و که‌سه‌ شیری ئیمانی به‌هۆی ئه‌و سێ شتانه‌وه‌ چێشته‌وه، که‌ خواو پێغه‌مبه‌ری خوا ی له‌ غه‌یری خۆیان خۆشتر بوێ، (هیچ شتیکی هێنده‌ی خوا، پاشان پێغه‌مبه‌ر ﷺ خۆشنه‌وی)، وه‌ که‌ که‌سه‌کی خۆشویست ته‌نیا له‌به‌ر خوا خۆشی بوێ، وه‌ پێی ناخۆشی بگه‌رێته‌وه‌ بۆ کوفر، دوا ی ئه‌وه‌ی خوا ده‌ربازی کردوه‌ لێی، وه‌ک چۆن پێی ناخۆشه‌ فری بدێته‌ نێو ناگر.

۱۷- {عَنْ سَعْدِ بْنِ عُبَيْدَةَ، قَالَ: سَمِعْتُ ابْنَ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا)، يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «مَنْ حَلَفَ بِغَيْرِ اللَّهِ فَقَدْ كَفَرَ، أَوْ أَشْرَكَ»^(۲).

واته: سه‌عدی کور ی عوبه‌یده ده‌لێ: گویم له‌ ئیبنو عومه‌ر بوو (خوا لێیان رازی بێ) ده‌یگوت: پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فرموویه‌تی: هه‌ر که‌سه‌که‌ سۆیند به‌ غه‌یری خوا بخوات، ئه‌وه‌ کوفری کردوه‌، یاخود شیرکی کردوه‌، (واته: کوفرو شیرکی گچکه‌).

۱۸- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «اِئْتِنَانِ فِي النَّاسِ هُمَا بِهِمْ كُفْرٌ: الطَّعْنُ فِي النَّسَبِ، وَالتِّيَاحَةُ عَلَى الْمَيْتِ»^(۳).

(۱) أخرجه البخاري: ۱۶.

(۲) أخرجه ابن جبان: ۴۳۰۸، وصححه الألباني.

(۳) أخرجه أحمد: ۱۰۴۳۸، ومسلم: ۶۷.

واته: ئه‌بو هوره‌یره عليه السلام ده‌لن: پئغه‌مبه‌ری خوا عليه السلام فه‌رموویه‌تی: دوو ره‌فتارو سیفه‌ت له‌ خه‌لکیدا هه‌ن، به‌ هو‌یانه‌وه تووشی کوفر ده‌بن: تانه‌دان له‌ ره‌چه‌له‌ک و شین‌گیران (لالانه‌وه) له‌سه‌ر مردوو.

تیبینی: دیاره‌ ئه‌مه‌ مانای ئه‌وه‌ ناگه‌یه‌نن هه‌ر که‌سێک ئه‌م کرده‌وانه‌ی کرد کافر بئ، به‌لام کرده‌وه‌که‌ له‌ ئه‌سلدا هی کافرا‌نه‌و، ئه‌و مسو‌لما‌نه‌ی ئه‌م کرده‌وانه‌ بکات سیفه‌تیبکی ئه‌هلی کوفری له‌ خو‌یدا به‌رجه‌سته‌ کردوه.

دەربارە‌ی: گو‌پرایه‌لی کردن ته‌نیا له‌ چاکه‌دایه

۱۹- {عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا طَاعَةَ لِمَخْلُوقٍ فِي مَعْصِيَةِ الْخَالِقِ»^(۱).

واته: عیم‌رانی کو‌ری حوصه‌ین عليه السلام ده‌لن: پئغه‌مبه‌ری خوا عليه السلام فه‌رموویه‌تی: گو‌پرایه‌لی دروستکراوه‌کان نا‌کری له‌ سه‌رپئچی کردنی دروستکار (که‌ خ‌وای په‌روه‌ردگا‌ره).

دەربارە‌ی: دایک و باوک

۲۰- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «رَغِمَ أَنْفُهُ، رَغِمَ أَنْفُهُ، رَغِمَ أَنْفُهُ»، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَنْ؟ قَالَ: «مَنْ أَدْرَكَ وَالِدَيْهِ عِنْدَ الْكِبَرِ، أَوْ أَحَدَهُمَا، فَدَخَلَ النَّارَ»^(۲).

واته: ئه‌بو هوره‌یره عليه السلام ده‌لن: پئغه‌مبه‌ر عليه السلام فه‌رمووی: لووتی به‌ خو‌لدا بچن، لووتی به‌ خو‌لدا بچن، لووتی به‌ خو‌لدا بچن! گو‌تیان: کن ئه‌ی پئغه‌مبه‌ری خوا عليه السلام? فه‌رمووی: ئه‌و که‌سه‌ی به‌ دایک و باوکی، یان به‌ به‌ کتیکیان را‌ده‌گات

(۱) أخرجه أحمد: ۲۰۶۷۲، قَالَ شُعَيْبُ الأرنؤوط: إسناده صحيح على شرط الشيخين.

(۲) أخرجه مسلم: ۲۵۵۱.

که پیرو به تهمن ده‌بن له لای، که‌چی چووه‌ته دۆزه‌خیش (واته: بای نه‌ونده خزمه‌تی نه‌کردبن که پیتی بچیته به‌هه‌شت).

۲۱- {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا). قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «ثَلَاثَةٌ لَا يَنْظُرُ اللَّهُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ: الْعَاقُ لِوَالِدَيْهِ، وَمُدْمِنُ الْخَمْرِ، وَالْمَتَانُ بِمَا أُعْطِيَ»^(۱).

واته: عه‌بدوللای کورپی عومهر (خوا لیان رازی بی) ده‌لن: پیغهمبری خوا ﷺ فهرموویه‌تی: سن (جوړه که‌س هه‌ن) خوا ته‌ماشایان ناکات له روژی قیامت: نه‌و که‌سه‌ی نه‌زیه‌تی دایک و باوکی داوه، نه‌و که‌سه‌ی به‌رده‌وام بووه له‌سهر خواردنه‌وه‌ی شه‌راب (تا مردن)، نه‌و که‌سه‌ی خیرتک ده‌کات و دواپی منته له‌سهر نه‌و که‌سه ده‌کات که خیری پیکردوه.

۲۲- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ مَنْ أْبْرُ؟ قَالَ: «أُمَّكَ»، قَالَ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: «أُمَّكَ»، قَالَ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: «أُمَّكَ»، قَالَ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: «أَبَاكَ»^(۲).

واته: نه‌بو هوړه‌یره ﷺ ده‌لن: کوترا: (واته: به‌کینک گوټی): نه‌ی پیغهمبری خوا ﷺ له‌که‌ل کن زورچاکه‌کاریم؟ فهرمووی: دایکت، گوټی: دواپی نه‌و کن؟ فهرمووی: دایکت، گوټی: دواپی نه‌و کن؟ فهرمووی: دایکت، گوټی: دواپی نه‌و کن؟ (که‌واته: دایک سن پله له پیتش باوکه‌وه‌یه، بو‌چاکه له‌که‌ل کردن).

۲۳- {عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ سَرَهُ أَنْ يُدَّ لَهُ فِي عَمْرِهِ، وَيُرَادَ لَهُ فِي رِزْقِهِ، فَلْيَبِرَّ وَالِدَيْهِ وَلْيَصِلْ رَحِمَهُ»^(۳).

(۱) أخرجه ابنُ جَبَّانَ: ۷۳۴۰. قَالَ شُعَيْبُ الأَرْنَؤُوطُ: إِسْتَادَهُ صَحِيحٌ.

(۲) أخرجه البخاري ۵۹۸۷، ومسلم: ۲۵۵۴.

(۳) أخرجه الترمذي: ۱۸۹۹، والبيهقي في شعب الإيمان: ۷۸۲۹، والحاكم: ۷۲۴۹، وقال: صحيح على شرط مسلم.

واته: نه‌نسی کوری مالیک ﷺ ده‌لن: پیغهمبری خوا ﷺ فرمودی: هه‌ر که‌سینک هه‌ز ده‌کات ته‌مه‌نی دریز بکریته‌وه‌و پرزق و پروزی بو زیاد بکری، نه‌وه با چاکه له‌گه‌ل دایک و باوکی بکات، وه په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی به‌جن بینن.

۲۴- {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَنِ النَّبِيِّ ﷺ: «رَضِيَ الرَّبُّ فِي رِضَى الْوَالِدِ، وَسَخَطَ الرَّبُّ فِي سَخَطِ الْوَالِدِ»} (۱).

واته: عه‌بدوللای کوری عه‌مر (خوا لیان رازی بن) له پیغهمبره‌وه ﷺ ده‌کیریته‌وه، فرمودیه‌تی: په‌زامه‌ندی خوا له په‌زامه‌ندی دایک و باوک دایه، توره‌بوونی خواه له توره‌بوونیان دایه.

۲۵- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ ؓ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّ اللَّهَ لَيَرْفَعُ الدَّرَجَةَ لِلْعَبْدِ الصَّالِحِ فِي الْجَنَّةِ فَيَقُولُ: يَا رَبِّ، أُنِّي لِي هَذِهِ؟ فَيَقُولُ: بِاسْتِغْفَارٍ وَلَدِكَ لَكَ»} (۲).

واته: نه‌بو هوره‌یره ﷺ ده‌لن: پیغهمبری خوا ﷺ فرمودی: به‌راستی خوا پله‌و پایه‌ی به‌نده‌ی صالح به‌رز ده‌کاته‌وه له به‌ه‌شت، (نه‌ویش) ده‌لن: نه‌ی په‌روه‌ردگارم! نه‌وه له کوئوه بو من هاتوه، پیی ده‌گوتری: به‌هوی داوای لیخوشبوون کردنی من‌داله‌که‌ته که دووعای بو کردوی.

دوره‌ی زانست و زانیاری

۲۶- {عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ يُرِدِ اللَّهُ بِهِ خَيْرًا، يُفَقِّهُهُ فِي الدِّينِ»} (۳).

(۱) أخرجه ابنُ جِبَّانَ: ۴۳۲، وحسنه الألبانی.

(۲) أخرجه أحمد: ۱۰۶۱۸، تعليق شعيب الأرنؤوط: إسناده حسن.

(۳) أخرجه البخاري: ۷۱ و ۳۹۷۱.

واته: نینو عه‌بباس (خوا لیان رازی بن) ده‌لئ: پیغهمبری خوا ﷺ فرمودی: هه‌ر که‌سیک خوا چاکه‌ی بو‌ی بو‌ی، له‌ ناین شاره‌زای ده‌کات و تیی ده‌گه‌یه‌نی.

۲۷- {عَنْ مَعَاذِ بْنِ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: «مَنْ عَلَّمَ عِلْمًا فَلَهُ أَجْرٌ مَنْ عَمِلَ بِهِ، لَا يَنْقُصُ مِنْ أَجْرِ الْعَامِلِ»^(۱).

واته: موعازی کوری نه‌نه‌س ﷺ ده‌گپریته‌وه، که پیغهمبر ﷺ فرمودیه‌تی: هه‌ر که‌سیک یه‌کیک فیری زانست بکات (ئه‌ویش کاری پییکات)، نه‌وه هه‌مان پاداشتی بکه‌ره‌که‌ی هه‌یه، بن‌ئوه‌ی له‌ پاداشتی بکه‌ر که‌م بیته‌وه.

۲۸- {عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّمَا الْعِلْمُ بِالتَّعَلُّمِ، وَالْحِلْمُ بِالتَّحَلُّمِ، وَمَنْ يَتَحَرَّ الْخَيْرَ يُعْطَهُ، وَمَنْ يَتَّقِ الشَّرَّ يُوقَهُ»^(۲).

واته: نه‌بو ده‌رداء ﷺ ده‌لئ: پیغهمبری خوا ﷺ فرمودیه‌تی: به‌ ده‌سته‌ینانی زانست ته‌نیا به‌ خو‌ فیرکردن ده‌بن، وه‌ نه‌رم و نیانیش به‌ خو‌راه‌ینان ده‌بن له‌سه‌ر نه‌رم و نیانی، وه‌ هه‌ر که‌سیک به‌ دو‌ای چاکه‌ بگه‌ری، چاکه‌ی پن‌ ده‌دری، هه‌ر که‌سیکیش خو‌ی له‌ خراپه‌ بپاریزی ده‌پاریزی.

۲۹- {عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «إِنَّهُ لَيَسْتَغْفِرُ لِلْعَالِمِ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ، وَمَنْ فِي الْأَرْضِ، حَتَّى الْحِيتَانِ فِي الْبَحْرِ»^(۳).

واته: نه‌بو ده‌رداء ﷺ ده‌لئ: گویم له‌ پیغهمبری خوا ﷺ بو‌ ده‌یفه‌رموو: بیگومان نه‌وه‌ی له‌ ناسمانه‌کان و زه‌ویدا هه‌یه، هه‌تا نه‌هه‌نکیش له‌ ده‌ریادا داوای لیخو‌شبوون ده‌که‌ن بو‌ زاناو ماموستا.

(۱) أخرجه ابنُ ماجه: ۲۴۰، وحسنه‌ الألبانی.

(۲) أخرجه الخطيب في تاريخه ج ۹، ص ۱۲۷، والطبراني في الصغير: ۲۶۶۳، انظر: صحيح الجامع: ۲۳۲۸.

(۳) أخرجه ابنُ ماجه: ۲۳۹، وصححه‌ الألبانی.

۳۰- {عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «طَلَبُ الْعِلْمِ فَرِيضَةٌ عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ»} (۱).

واته: نه‌سی کوری مالیک رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده‌لن: پیغه‌مبهری خوا ﷺ فرموده‌تی: داواکردنی زانست پیویسته له‌سهر هه‌موو مسیولمانتیک.

۳۱- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ سَلَكَ طَرِيقًا يَطْلُبُ فِيهِ عِلْمًا، سَهَّلَ اللَّهُ لَهُ بِهِ طَرِيقًا مِنْ طُرُقِ الْجَنَّةِ»} (۲).

واته: نه‌بو هوره‌یره رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده‌لن: پیغه‌مبهری خوا ﷺ فرموده‌تی: ههر که‌سێک رینگه‌یه‌ک بگریته بهر بو فیربونی زانستیک، خوا رینگایه‌ک له رینگاکانی چوونه به‌هه‌شتی بو ناسان ده‌کات.

۳۲- {عَنْ صَفْوَانَ بْنِ عَسَالٍ الْمُرَادِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «مَا مِنْ حَارِجٍ يَخْرُجُ مِنْ بَيْتِهِ يَطْلُبُ الْعِلْمَ، إِلَّا وَصَعَتْ لَهُ الْمَلَائِكَةُ أَجْنِحَتَهَا، رِضًا بِمَا يَصْنَعُ»} (۳).

واته: سه‌فوانی کوری عه‌سالی مورادی رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده‌لن: گویم له پیغه‌مبهری خوا ﷺ بوو ده‌یفه‌رموو: هه‌چ که‌سێک نه‌که له ماله‌که‌ی بیته ده‌ره‌وه بو فیربونی زانست، نه‌وه حه‌مه‌ن فریشته باله‌کانی بو‌ی راده‌خه‌ن وه‌ک ریزو ره‌زامه‌ندی بو‌ نه‌و کاره‌ی که‌ ده‌یکات.

۳۳- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، وَهُوَ يَقُولُ: «الدُّنْيَا مَلْعُونَةٌ، مَلْعُونٌ مَا فِيهَا، إِلَّا ذَكَرَ اللَّهَ، وَمَا وَالَاهُ، أَوْ عَالِمًا، أَوْ مَتَّعِلًا»} (۴).

(۱) أخرجه ابن ماجه: ۲۲۴، وَصَحَّحَهُ الْأَبَانِي.

(۲) أخرجه أبو داود: ۳۶۴۱، وَصَحَّحَهُ الْأَبَانِي.

(۳) أخرجه ابن ماجه: ۲۲۶، وابن حبان: ۸۵، تعليق شعيب الأرنؤوط: [سناده حسن

(۴) أخرجه ابن ماجه: ۴۱۱۲، انظر: صحيح الجامع: ۱۶۰۹، الصحيحة: ۲۷۹۷.

واته: نه‌بو هوره‌یره ﷺ ده‌لن: گویم له پیغهمبه‌ری خوا ﷺ بوو له کاتیکدا ده‌یفه‌رموو: دلنیا بن دنیا دوورخراوه‌یه له سوودو ره‌حمه‌ت، وه نه‌وی تیشیدا به دوورخراوه‌یه له سوودو ره‌حمه‌ت، جگه له یادی خواو نه‌وی په‌یوه‌ندی به یادی خوا هه‌یه، وه جگه له زانایه‌ک (که له دینی خوا شاره‌زایه)، یان قوتابیه‌کی زانست که ده‌یه‌وی زانیاری به ده‌ست بینن و شاره‌زابن.

ده‌باره‌ی: چاکه‌کاری له‌گه‌ل خه‌لک

۳۴- {عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ الْجُهَنِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: لَقِيتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فَقَالَ لِي: «يَا عُقْبَةُ بْنُ عَامِرٍ، صَلِّ مَنْ قَطَعَكَ وَأَعْطِ مَنْ حَرَمَكَ، وَأَعْفُ عَمَّنْ ظَلَمَكَ»^(۱)، وَأَحْسِنْ إِلَى مَنْ أَسَاءَ إِلَيْكَ، وَقُلِ الْحَقُّ وَلَوْ عَلَى نَفْسِكَ»^(۲).

واته: عوقبه‌ی کوری عامری جوه‌نی ﷺ ده‌لن: که‌یستم به پیغهمبه‌ری خوا ﷺ پیی فرمووم: نه‌ی عوقبه‌ی کوری عامر! په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل نه‌و که‌سه به‌رده‌وام بکه که وازت لئ دینن، وه به‌و که‌سه به‌خشه که مه‌حرومی کردی، وه له‌و که‌سه خوشبه که سته‌می لئ کردی، چاکه له‌گه‌ل نه‌و که‌سه بکه که خراپه‌ی له‌گه‌ل کردی، راستی بلن نه‌گه‌ر له‌سه‌ر خوشت بی و به‌زیانی خوت بن.

۳۵- {عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «رَحِمَ اللَّهُ عَبْدًا سَمَحًا إِذَا بَاعَ، سَمَحًا إِذَا اشْتَرَى سَمَحًا إِذَا اقْتَضَى»^(۳).

واته: جابر ﷺ ده‌لن: پیغهمبه‌ری خوا ﷺ فرموویه‌تی: ره‌حمه‌تی خوا له‌و که‌سه بی که ئاسانکارو لیبوردیه کاتیک که (شتیک) ده‌فروشن، کاتیک

(۱) أخرجه أحمد: ۱۷۴۸۸، انظر: الصحيحة: ۸۹۱، صحيح الترغيب والترهيب: ۲۵۳۶.

(۲) أخرجه رزين، انظر صحيح الجامع: ۳۷۶۹، الصحيحة: ۱۹۱۱، صحيح الترغيب والترهيب: ۲۴۶۷.

(۳) أخرجه البخاري: ۱۹۷۰، والترمذي: ۱۳۲۰.

که (شیتیک) ده‌کری، کاتیک مافیکی هه‌یه‌و داوای ده‌کاته‌وه (یان دادوه‌ری ده‌کات له‌نیوان دوو که‌س به‌دادگه‌ری).

۳۶- {عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا بَعَثَ أَحَدًا مِنْ أَصْحَابِهِ فِي بَعْضِ أَمْرِهِ قَالَ: «بَشِّرُوا وَلَا تُنْفَرُوا، وَيَسِّرُوا وَلَا تُعَسِّرُوا»^(۱).
واته: نه‌بوو موسای نه‌شعه‌ری ﷺ ده‌لن: پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ کاتیک یه‌کتیک له‌هاوه‌لانی ده‌نارد بو‌هه‌ندی له‌کاروباره‌کانی ده‌یفه‌رموو: موژده‌ده‌ربن (بو‌خه‌لکی) و دووریان مه‌خه‌نه‌وه (له‌دین)، وه‌ناسان کاربن، سه‌ختگیری و قورسی مه‌که‌ن (له‌دیندا).

۳۷- {عَنْ عَامِرٍ، أَنَّ النُّعْمَانَ بْنَ بَشِيرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) حَدَّثَهُ، أَنَّ أَبَاهُ انْطَلَقَ بِهِ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ يَحْمِلُهُ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنِّي أَشْهَدُكَ أَنِّي قَدْ نَحَلْتُ النُّعْمَانَ كَذَا وَكَذَا، فَقَالَ: «أَكُلْ وَلَدَكَ نَحَلْتُ؟» قَالَ: لَا، قَالَ: «فَأَشْهَدُ غَيْرِي»، ثُمَّ قَالَ: «أَلَيْسَ يَسْرُكَ أَنْ يَكُونُوا فِي الْبِرِّ سَوَاءً؟» قَالَ: بَلَى، قَالَ: «فَلَا إِذَا؟»^(۲).

واته: عامر ده‌لن: نوعمانی کوری به‌شیر (خوا لییان پازی بن) گپ‌راویه‌تیه‌وه که باوکی هه‌لیگرتوه‌و بردوو‌یه‌تی بو‌لای پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ، گوتوو‌یه‌تی: نه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ من تو ده‌که‌م به‌شایه‌د که نه‌وه‌و نه‌وه‌م له‌مالی خوم داوه به‌نوعمان، (پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ) فهرمووی: به‌هه‌موو منداله‌کانی دیکه‌ت داون؟ گوتی: نه‌خیر، (پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ) فهرمووی: که‌واته که‌سیکی دی غه‌یری من بکه به‌شایه‌د، پاشان فهرمووی: نایا پی‌تخوش‌نیه (منداله‌کانت) له‌چاکه‌کاری له‌گه‌لتدا هه‌موو وه‌ک یه‌ک بن؟ گوتی: با، فهرمووی: مادام تو وامه‌که (یانی: که‌واته تو‌ش جیاوازی مه‌که له‌نیوانیان).

(۱) أخرجه البخاري: ۶۹، ومُسلم: ۶۹.

(۲) أخرجه البخاري: ۲۴۴۶.

۳۸- {عَنْ أَبِي ذَرٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، أَوْصِنِي، قَالَ: «إِذَا عَمِلْتَ سَيِّئَةً، فَاتَّبِعْهَا حَسَنَةً مِّمَّهَا»^(۱).

واته: نه‌بو زهر ﷺ ده‌لن: گوتم نه‌ی پیغهمبه‌ری خوا ﷺ ناموزگاریم بکه، فرمودی: نه‌گه‌ر کاریکی خرابت کرد، دوا‌ی نه‌و کاری چاکه بکه، خرابه‌که ده‌سپریته‌وه.

۳۹- {عَنْ أَبِي ذَرٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «اتَّقِ اللَّهَ حَيْثُمَا كُنْتَ، وَاتَّبِعِ السَّيِّئَةَ الْحَسَنَةَ تَمَّحُهَا، وَخَالِقِ النَّاسَ بِخُلُقٍ حَسَنٍ»^(۲).

واته: نه‌بو زهر ﷺ ده‌لن: پیغهمبه‌ری خوا ﷺ پی‌ی فرمودم: له‌هر شوینیک بوویت پاریز له‌خوا بکه، هر خرابه‌به‌کیشیت کرد چاکه‌به‌ی به‌دوادا نه‌نجام بده، خرابه‌که‌ت ده‌سپریته‌وه، وه به‌ره‌وشتی جوان هه‌لسوکه‌وت و مامه‌له‌له‌گه‌ل خه‌لکی دا بکه.

۴۰- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مِنْ حُسْنِ إِسْلَامِ الْمَرْءِ تَرْكُهُ مَا لَا يَعْنِيهِ»^(۳).

واته: نه‌بو هویره‌یره ﷺ ده‌لن: پیغهمبه‌ری خوا ﷺ فرمودی: له‌جوانی و باشی مسولمانه‌تی نه‌وه‌یه‌ مرؤف پرسیار له‌شتیک نه‌کات که په‌یوه‌ندی به‌وه‌وه‌نیه.

درباره‌ی: گومانی باش بردن به‌خه‌لک

۴۱- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «إِيَّاكُمْ وَالظَّنَّ، فَإِنَّ الظَّنَّ أَكْذَبُ الْحَدِيثِ»^(۴).

(۱) أخرجه أحمد: ۲۱۴۸۷، تعليق شعيب الأرنؤوط: حسن لغیره.

(۲) أخرجه الترمذی: ۱۹۸۷، وَقَالَ: حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَحَسَنُهُ الْأَبَانِي.

(۳) أخرجه الترمذی: ۲۳۱۸، وَحَسَنُهُ الْأَبَانِي.

(۴) أخرجه البخاري: ۵۱۴۳، ومسلم: ۲۵۶۳.

واتہ: ئەبو ھورەپرە رضی اللہ عنہ دەلن: پښغەمبەری خوا رضی اللہ عنہ فہرموویەتی: داواتان لیدە کہم (خوتان دووربگرن) لە گومانی خراب بردن (بە خەلک)، لە بەر ئەوہی گومانی خراب گەورەترین درۆیە.

۴۲- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «يُبْصِرُ أَحَدُكُمْ الْقَدَاةَ فِي عَيْنِ أَخِيهِ، وَيَنْسَى الْجِدْعَ فِي عَيْنِهِ»^(۱).

واتہ: ئەبو ھورەپرە رضی اللہ عنہ دەلن: پښغەمبەری خوا رضی اللہ عنہ فہرموویەتی: بە کێک لە ئێوہ پوشکە لە چاوی براکەہی دەبینن، (واتہ: عەبیی زۆر بچووکی براکەہی دەبینن)، بە لām کاریتەہی لە ئێو چاوی خۆی نابینن، (واتہ: کە چە گوناهێ گەورەہی خۆی نابینن).

دەربارەہی: پاراستنی سپاردەو بە لاین

۴۳- {عَنْ جَابِرِ رضی اللہ عنہ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِذَا حَدَّثَ الرَّجُلُ بِالْحَدِيثِ، ثُمَّ التَّفَتَّ، فَهِيَ أَمَانَةٌ»^(۲).

واتہ: جابر رضی اللہ عنہ دەلن: پښغەمبەری خوا رضی اللہ عنہ فہرموویەتی: ئەگەر بیاویک قسەہی بۆ بیاویک کرد، پاشان رووی وەرگێراو ئاوری داہوہ، ئەوہ ئەمانەتە (واتہ: ئەو قسە دەبێتە ئەمانەت لە لای و نابن بۆ کەسی بگێرێتەوہ).

۴۴- {عَنْ عَمْرِو بْنِ الْحَمِقِ رضی اللہ عنہ، قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «أَيُّمَا رَجُلٍ أَمِنَ رَجُلًا عَلَى دَمِهِ ثُمَّ قَتَلَهُ، فَأَنَا مِنَ الْقَاتِلِ بَرِيءٌ، وَإِنْ كَانَ الْمَقْتُولُ كَافِرًا»^(۳).

واتہ: عەمری کورپی حەمیق رضی اللہ عنہ دەلن: بیستم پښغەمبەری خوا رضی اللہ عنہ دەیفەرموو: ھەر کەسێک بیاویک دلنیا بکاتەوہ، لەسەر ئەوہی کە نایکوژن و ئەمانی

(۱) أخرجه ابنُ جَبَّانَ: ۵۷۶۱، وصححه الألبانی.

(۲) أخرجه أبو داود: ۴۸۶۸، انظر: صحيح التَّزْوِيبِ وَالتَّهْيِيبِ: ۲۰۲۵

(۳) أخرجه ابنُ جَبَّانَ: ۵۹۸۲، قال شعيب الأرنؤوط: إسناده حسن.

پیدات، دوایش بیکوژی، من به‌ریم له و بکوژه، هه‌رچهنده نه و کوژراوه کافریش بی.

۴۵- {عَنْ النَّوَّاسِ بْنِ سَمْعَانَ الْأَنْصَارِيِّ رضي الله عنه، قَالَ: سَأَلْتُ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم عَنِ الْبِرِّ وَالْإِثْمِ، قَالَ: «الْبِرُّ حُسْنُ الْخُلُقِ، وَالْإِثْمُ مَا حَاكَ فِي صَدْرِكَ وَكَرِهْتَ أَنْ يَطَّلَعَ عَلَيْهِ النَّاسُ»^(۱).

واته: نه‌وو‌اسی کو‌ری سه‌معانی نه‌نصاری رضي الله عنه ده‌لن: له پی‌غهمبه‌رم صلى الله عليه وسلم پرس‌ی ده‌رباره‌ی چاکه و خرابه؟ نه‌ویش فرموی صلى الله عليه وسلم: چاکه: په‌وشت جوانییه، خرابه‌ش: بریتیه له و شته‌ی له نیو سینه‌ت دیت و ده‌چیت و پیت ناخوشه و هه‌زناکه‌ی خه‌لک پی‌ی بزانی.

ده‌رباره‌ی: نه‌رم و نیانی

۴۶- {عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا)، زَوْجِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم، قَالَ: «إِنَّ الرَّفْقَ لَا يَكُونُ فِي شَيْءٍ إِلَّا زَانَهُ، وَلَا يُنْزَعُ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا سَانَهُ»^(۲).

واته: عایشه (خوا‌لی رازی بی) خیزانی پی‌غهمبه‌رم صلى الله عليه وسلم ده‌لن: پی‌غهمبه‌رم صلى الله عليه وسلم فرمویه‌تی: به‌راستی نه‌رم و نیانی له هه‌ر شتیکدا هه‌بی جوانی ده‌کات، وه له هه‌ر شتیکدا داپرنی‌ی ناشرینی ده‌کات.

۴۷- {عَنْ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ رضي الله عنه، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم: «إِنَّ اللَّهَ رَفِيقٌ يُحِبُّ الرَّفْقَ، وَيُعْطِي عَلَى الرَّفْقِ مَا لَا يُعْطِي عَلَى الْعُنْفِ»^(۳).

واته: عه‌لی کو‌ری نه‌بو تالیب رضي الله عنه ده‌لن: پی‌غهمبه‌ری خوا صلى الله عليه وسلم فرمویه‌تی: به‌راستی خوا نه‌رم و نیانه، نه‌رم و نیانی‌شی خو‌شده‌وی، وه نه‌و (پادا‌شته‌ی) له‌سه‌ر نه‌رم و نیانی ده‌بییه‌خشی له‌سه‌ر توندی ناییه‌خشی.

(۱) أخرجه مُسْلِم: ۲۵۵۳.

(۲) أخرجه مُسْلِم: ۶۷۶۷.

(۳) أخرجه أحمد: ۹۰۲، ومُسْلِم: ۶۷۶۶.

دهر باره‌ی: ناگادار بوونی زمان

۴۸- {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا)، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ صَمَتَ نَجًّا»^(۱).

واته: عه‌بدوللای کورپی عه‌مپی کورپی عاص (خوا لییان پازی بن) ده‌لن: پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ فهرموویه‌تی: ههر که‌سینک بن ده‌نگ بوو، نه‌وه‌ پرزگاری بووه. (دیاره مه‌به‌ست لیره‌دا نه‌وه‌یه نه‌و که‌سه مادام قسان ناکات پرزگاری بووه له: بوختان، غه‌یه‌ت، نه‌میمی، دروو هاوشیوه‌یان..).

۴۹- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «الْكَلِمَةُ الطَّيِّبَةُ صَدَقَةٌ»^(۲).
واته: نه‌بو هورپه‌یره ﷺ ده‌لن: پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ فهرموویه‌تی: قسه‌یه‌کی خوش چاکه‌یه‌که.

۵۰- {عَنْ أَبِي شَرِيحٍ الْخَزَاعِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيَقُلْ خَيْرًا أَوْ لِيَصْمُتْ»^(۳).

واته: نه‌بو شوره‌یحی خوزاعی ﷺ ده‌لن: پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ فهرموویه‌تی: ههر که‌سینک بروای به‌ خواو به‌ روژی دوابی هه‌یه با قسه‌ی چاک بکات یان بی‌ده‌نگ بن و قسه‌نه‌کات.

۵۱- {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «أَكْثَرُ خَطَايَا ابْنِ آدَمَ فِي لِسَانِهِ»^(۴).

واته: عه‌بدوللای کورپی مه‌سعوود ﷺ ده‌لن: پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ فهرموویه‌تی: زوربه‌ی گونا‌هو هه‌له‌کانی نه‌وه‌ی ئاده‌م به‌ هو‌ی زمانیه‌وه‌یه.

(۱) أخرجه الترمذي: ۳۶۱۶، وَصَحَّحَهُ الألباني.

(۲) أخرجه البخاري: ۲۸۲۷.

(۳) أخرجه البخاري: ۵۶۷۲، ومسلم: ۴۷.

(۴) أخرجه البيهقي في «شعب الإيمان»: ۴۹۳۳، وَصَحَّحَهُ الألباني في «الصحيحه»: ۵۳۴

۵۲- {عَنِ الْمُغِيرَةَ بْنِ شُعْبَةَ رضی الله عنه، قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ: «إِنَّ اللَّهَ كَرِهَ لَكُمْ ثَلَاثًا: قِيلَ وَقَالَ، وَإِضَاعَةَ الْمَالِ، وَكَثْرَةَ السُّؤَالِ»^(۱).

واته: موغیره‌ی کوری شوعبه رضی الله عنه ده‌لن: گویم له پیغمبر صلى الله عليه وسلم بوو ده‌یفه‌رموو: خوا سئ شتی بو ئیوه پئ ناخوشه: (که‌سئک هه‌ر قسان بکئپته‌وهو بلن: ئاواو ئاوا) گوتراو (فلان و فیسار) گوتی، وه مال به‌ فیرودان و زئده‌پوئی کردن له‌ خه‌رج کردئیدا، وه زور پرسیار کردن (ی بی سوود).

۵۳- {عَنْ صُهَيْبٍ رضی الله عنه، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم: «عَجَبًا لِأَمْرِ الْمُؤْمِنِ، إِنَّ أَمْرَهُ كُلَّهُ خَيْرٌ، وَلَيْسَ ذَاكَ لِأَحَدٍ إِلَّا لِلْمُؤْمِنِ، إِنْ أَصَابَتْهُ سَرَاءٌ شَكَرَ، فَكَانَ خَيْرًا لَهُ، وَإِنْ أَصَابَتْهُ ضَرَاءٌ، صَبَرَ فَكَانَ خَيْرًا لَهُ»^(۲).

واته: صوه‌ه‌یب رضی الله عنه ده‌لن: پیغمبر صلى الله عليه وسلم فرموده‌تی: کاروباری ئینسانی ئیماندار سه‌یره! ئیش و کاری ئه‌ وه‌مووی هه‌ر خئرو چاکه‌یه، ئه‌وه‌ش بو‌ هیج که‌سئک نیه‌ جکه‌ له‌ ئیماندار، ئه‌گه‌ر خووشی تووش هات سوپاسگوزاری له‌سه‌ر ده‌کات و پاداشتی بو‌هه‌یه، وه‌ ئه‌گه‌ر ناخوشی تووش هات خوئی له‌ به‌رانبه‌ر راده‌گری و پاداشتی هه‌یه.

دهرباره‌ی: ناگادار بوونی دل

۵۴- {عَنِ النَّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) يَقُولُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ: «أَلَا إِنَّ فِي الْجَسَدِ مُضْغَةً؛ إِذَا صَلَحَتْ صَلَحَ الْجَسَدُ كُلُّهُ، وَإِذَا فَسَدَتْ فَسَدَ الْجَسَدُ كُلُّهُ؛ أَلَا وَهِيَ الْقَلْبُ»^(۳).

واته: نوعمانی کوری به‌شیر (خوا لئیان رازی بی) گوتوو‌یه‌تی: بیستم پیغمبر صلى الله عليه وسلم خوا صلى الله عليه وسلم ده‌یفه‌رموو: ناگادار بن له‌ جه‌سته‌دا پارچه‌یه‌ک هه‌یه،

(۱) أخرجه البخاري: ۱۴۰۷، ومُسلِم: ۶۷۱۶ .

(۲) أخرجه مُسلِم: ۷۱۹۲ .

(۳) أخرجه البُخَارِيُّ: ۵۲، ومُسلِم: ۱۰۷ .

ئه‌گه‌ر چاک بوو جه‌سته هه‌مووی چاک ده‌بن، وه ئه‌گه‌ر خراب بوو جه‌سته هه‌مووی خراب ده‌بن، ئاگاداربن ئه‌ویش دله.

۵۵- {عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا)، أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ يَقُولُ: «يَا مُقَلَّبَ الْقُلُوبِ ثَبَّتْ قَلْبِي عَلَى دِينِكَ»^(۱).

واته: ئوممو سه‌له‌مه دایکی پرواداران (خوا لئی رازی بن) ده‌لن: پیغه‌مبه‌ر ﷺ زورجار ده‌یفه‌رموو: ئه‌ی هه‌لگیره‌وه‌ی دلان! دلم له‌سه‌ر دینه‌که‌ت بچه‌سپینه.

۵۶- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَالَ: "إِنَّ الْعَبْدَ إِذَا أَخْطَأَ خَطِيئَةً نَكِثَتْ فِي قَلْبِهِ نَكْتَةً سَوْدَاءَ، فَإِذَا هُوَ نَزَعَ وَاسْتَغْفَرَ وَتَابَ سُقِلَ قَلْبُهُ، وَإِنْ عَادَ زِيدَ فِيهَا حَتَّى تَعْلُو قَلْبَهُ، وَهُوَ الرَّانُ الَّذِي ذَكَرَ اللَّهُ: ﴿كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾^(۲) {المطففين}.

واته: ئه‌بو هوره‌یره ﷺ ده‌لن: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فهموویه‌تی: کاتیک به‌نده گوناھیکی کرد خالیکی ره‌ش له‌سه‌ر دلی په‌یدا ده‌بن، جا ئه‌گه‌ر وازی لن هیتاو داوای لیبوردن کردو گه‌راوه (بو لای خوا) و توبه‌ی کرد، دلی سپی ده‌بیته‌وه، وه ئه‌گه‌ر گوناھه‌کانی به‌رده‌وام بوون خاله‌ ره‌شه‌کان زیاد ده‌که‌ن هه‌تا ده‌بیته‌ ژه‌نگ به‌سه‌ر دلیه‌وه‌و ته‌واو که‌مه‌ری له‌سه‌ر ده‌به‌ستی ئه‌وه ئه‌وه‌یه که خوا باسی کردوه (که فهموویه‌تی): ﴿كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾^(۳) {المطففين}، واته: نه‌خیر راست ناکه‌ن، به‌لکو دلیان به‌هوی گوناھه‌کانه‌وه که‌مه‌ری به‌ستوووه‌و ژه‌نگیان هیتاووه‌و داخراوه.

(۱) أخرجه ابنُ أبي حاتم: ۳۲۲۲، والطبري في «تفسيره»: ۶۶۰، والترمذي: ۲۱۴۰، والطبراني في

«الکبیر»: ۷۷۲، وروث عائشة رضي الله عنها نحوه، انظر: «السلسلة الصحيحة» رقم: ۲۰۹۱.

(۲) أخرجه الترمذي: ۳۳۳۴، وحسنه الألباني في «صحيح الترغيب والترهيب»: ۲۴۶۹.

دو باره‌ی: داهینرانی زیاده له ناین

۵۷- {عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا)، قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ أَحَدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ، فَهُوَ رَدٌّ»^(۱).

واته: عائشه (خوا لئی پازی بن)، ده‌لن: پیغهمبه‌ری خوا ﷺ فرموده‌تی: هه‌ر که‌ستیک شتیک له‌م دینه‌مان دابینتی و تیندا نه‌بن نه‌وه ره‌د کراوه‌یه‌و لئی وه‌رناگیرتی.

۵۸- {عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا)، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا، فَهُوَ رَدٌّ»^(۲).

واته: عائشه (خوا لئی پازی بن)، ده‌لن: پیغهمبه‌ری خوا ﷺ فرموده‌تی: هه‌ر که‌ستیک کرده‌وه‌یه‌ک نه‌نجام بدات فرمائی نئیمه‌ی له‌سه‌ر نه‌بن، نه‌وه ره‌د کراوه‌یه‌و لئی وه‌رناگیرتی.

۵۹- {عَنْ أَبِي دَرٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَا بَقِيَ شَيْءٌ يُقَرَّبُ مِنَ الْجَنَّةِ، وَيُبَاعَدُ مِنَ النَّارِ، إِلَّا وَقَدْ بَيْنَ لَكُمْ»^(۳).

واته: نه‌بو زهر ﷺ ده‌لن: پیغهمبه‌ری خوا ﷺ فرموده‌تی: هیچ شتیک نه‌ماوه نیزیکتان بکاته‌وه له‌به‌ه‌شت و دوورتان بخاته‌وه له‌ناگر، چه‌تمه‌ن بو‌تان پروون کراوه‌ته‌وه (و پی‌م راگه‌یاندوون).

۶۰- {عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَمْرٍو السُّلَمِيِّ وَحَجْرِ بْنِ حُجْرٍ قَالَا: أَتَيْنَا الْعِرْبَابَ بْنَ سَارِيَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ وَهُوَ مِمَّنْ نَزَلَ فِيهِ: ﴿وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا أَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ لَا أَجِدُ مَا أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ﴾^(۴) التوبة، فَسَلَّمْنَا وَقُلْنَا: أَتَيْنَاكَ زَائِرِينَ

(۱) أخرجه البخاري: ۲۵۰۰، ومسلم: ۱۷۱۸.

(۲) أخرجه البخاري: ۲۵۱۷۱.

(۳) أخرجه الطبري في «الكبير»: ۱۶۴۷، وابن حبان: ۶۵، وصححه الألباني.

وَعَائِدِينَ وَمُقْتَسِبِينَ فَقَالَ عِرْبَاضٌ: صَلَّى بِنَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ الصُّبْحَ ذَاتَ يَوْمٍ، ثُمَّ أَقْبَلَ عَلَيْنَا، فَوَعظَنَا مَوْعِظَةً بليغَةً ذَرَفَتْ مِنْهَا الْعُيُونُ، وَوَجَلَّتْ مِنْهَا الْقُلُوبُ فَقَالَ قَائِلٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! كَأَنَّ هَذِهِ مَوْعِظَةٌ مُودِعٍ فَمَاذَا تَعْهَدُ إِلَيْنَا؟ فَقَالَ: أَوْصِيكُمْ بِتَقْوَى اللَّهِ وَالسَّمْعِ وَالطَّاعَةِ، وَإِنْ كَانَ عَبْدًا حَبَشِيًّا، فَإِنَّهُ مَنْ يَعِشْ مِنْكُمْ بِعِدِّي فَسِيرَى اخْتِلافًا كَثِيرًا فَعَلَيْكُمْ بِسُنَّتِي وَسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ الْمُهَدِّبِينَ، فَتَمَسَّكُوا بِهَا وَعَضُوا عَلَيْهَا بِالنَّوَاجِدِ، وَإِنَّا كُمْ وَمُحَدَّثَاتِ الْأُمُورِ فَإِنَّ كُلَّ مُحَدَّثَةٍ بِدْعَةٌ وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ^(۱).

واته: عه‌بدوپرره‌حمانی کوپری عه‌مپری سوله‌می و حوجری کوپری حوجر هه‌ردووکیان ده‌لین: چووین بو لای عیربازی کوپری ساریه ﷺ، که له‌و که‌سانه بوو ئەم ئایه‌ته‌یان ده‌رباره هاته‌ خوار: ﴿وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا اتَّوَكَّلْتُمْ لِيَخْلِفْتُمْ فَلْتَآ آجِدْ مَا أَخْمَلْتُمْ عَلَيْهِ﴾^(۱۲) التوبه، سلاومان لی‌کردو پیمان گوت: هاتووین هه‌م سه‌ردانت بکه‌ین و هه‌والت به‌رسین که نه‌خوشی، هه‌م سوودو زانیاریت لی‌وه‌ر‌بگیرن، عیربازیش گوتی: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ پروژیکیان نویژی به‌یانی بو‌کردین، دوایی سلاوی نویژه‌که‌ی دایه‌وه‌و پرووی تیکردین و ناموژگاریه‌کی زور کاریگه‌ری کردین، که چاوه‌کان فرمی‌سکیان لی‌هات، وه‌ دلّه‌کان له‌رزین و راچله‌کین، به‌کیک گوتی: ئە‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ئە‌م ناموژگاریه‌ت وه‌ک ناموژگاری که‌سێکه که مائاواپی بکات، جا کو‌تا ناموژگارییمان به‌ چی ده‌که‌ی؟ فه‌رمووی: ناموژگاریتان ده‌که‌م به‌ پاریز کردن له‌ خواو، فه‌رمانبه‌ری بو "به‌رپرسیانی خو‌تان" ئە‌گه‌ر ئە‌و به‌رپرسه‌ کو‌یله‌یه‌کی حه‌به‌شه‌ییش بئ، چونکه هه‌ر به‌کیکتان دوای من بژیی جیاوازی زور ده‌بینئ، به‌لام تیوه‌ ریبازی من بگرن، وه‌ ریبازی جینشینه‌ سه‌ر راسته‌کان بگرن، به‌ ددانه‌کانتان بیگرن (واته: به‌ هه‌موو شی‌وه‌یه‌ک ده‌ستی پتوه‌ بگرن)، وه‌ خو‌تان له‌ شته‌ په‌یدا کراوه‌کان دوور بگرن (که له‌ دیندا جینکای نابیتته‌وه)، چونکه هه‌موو په‌یدا کراویک (که

(۱) أخرجه أحمد: ۱۷۱۸، تعليق شعيب الأرنؤوط : حديث صحيح بطرقه وشواهده وهذا إسناده حسن.

له دیندا جینگه‌ی نه‌بیته‌وه) داهیتراوه، وه هه‌موو داهیتراوینکیش (که له دیندا جینگه‌ی نه‌بیته‌وه) گومراییه.

دەربارە: داپۆشینى گوناھى خۆمان و خەلك

61- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه، يَقُولُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم، يَقُولُ: «كُلُّ أُمَّتِي مُعَاقِلٌ إِلَّا الْمُجَاهِرِينَ، وَإِنَّ مِنَ الْإِجْهَارِ أَنْ يَعْمَلَ الرَّجُلُ فِي اللَّيْلِ عَمَلًا ثُمَّ يُصْبِحُ وَقَدْ سَرَّهُ رَبُّهُ، فَيَقُولُ: يَا فَلَانُ، عَمِلْتُ الْبَارِحَةَ كَذَا كَذَا، وَقَدْ بَاتَ يَسْتُرُهُ رَبُّهُ يَبِيتُ فِي سِتْرِ رَبِّهِ، وَيُصْبِحُ يَكْشِفُ سِتْرَ اللَّهِ عَنْهُ»^(۱).

واته: نه‌بو هوره‌پره رضي الله عنه ده‌لن: گویم له پیتغه‌مبه‌ری خوا صلى الله عليه وسلم بوو ده‌یفه‌رموو: هه‌موو تۆممه‌ته‌که‌م ده‌بووردین (له گوناهان)، ته‌نیا نه‌و که‌سانه‌ نه‌بن که گوناهان ده‌که‌ن و دوایی دین له نیو خه‌لکی باسی ده‌که‌ن، وه به‌کیتک له ناشکرا کردن نه‌وه‌یه که‌سێک به‌ شه‌و کرده‌وه‌یه‌کی خراب نه‌نجام بدات، له کاتیکدا خوا بو‌ی داپۆشی بێ، که‌چی خۆی بلن: نه‌ی فلان دوینتی شه‌و ئاواو ئاوام کرد، له کاتیکدا که شه‌وی له ژیر داپۆشین و په‌رده‌ی خوا کردبووه، جا به‌یانی ده‌کاته‌وه و په‌رده‌که‌ی خوا له‌سه‌ر خۆی لاده‌دات و تاوانه‌که‌ی ناشکرا ده‌کات (تا له و که‌سانه‌ نابوردینت، چونکه خۆیان نه‌یانویستوه).

62- {عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: «مَنْ سَرَّ عَوْرَةَ أَخِيهِ الْمُسْلِمِ، سَرَّ اللَّهُ عَوْرَتَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَمَنْ كَشَفَ عَوْرَةَ أَخِيهِ الْمُسْلِمِ، كَشَفَ اللَّهُ عَوْرَتَهُ حَتَّى يَفْضَحَهُ بِهَا فِي بَيْتِهِ»^(۲).

واته: عه‌بدوللای کوری عه‌بیاس (خوا لێیان رازی بێ)، ده‌لن: پیتغه‌مبه‌ر صلى الله عليه وسلم فه‌رموو‌یه‌تی: هه‌ر که‌سێک عه‌یبی برای مسولمانی داپۆشی، خوا له‌ روژی

(۱) أخرجه البخاري: ۵۷۲۱، ومسلم: ۲۹۹۰

(۲) أخرجه ابن ماجه: ۷۰۲۸، وصححه الألباني.

قیامت عه‌یی داده‌پوشن، وه ههر که‌سیکیش عه‌یی برای مسولمانی
خوی ناشکرا بکات (بو‌خه‌لکی) خوا عه‌یی ناشکرا ده‌کات، هه‌تا نابرووی
ده‌بات نه‌گهر له‌نیو ماله‌که‌ی خو‌شیدا بن.

۶۳- {عَنْ مُعَاوِيَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ: سَمِعْتُ مِنَ النَّبِيِّ ﷺ كَلِمًا نَفَعَنِي اللَّهُ بِهِ،
سَمِعْتُهُ، سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «إِنَّكَ إِذَا اتَّبَعْتَ الرَّبِيَّةَ فِي النَّاسِ
أَفْسَدْتَهُمْ» فَإِنِّي لَا أَتَّبِعُ الرَّبِيَّةَ فِيهِمْ فَأُفْسِدُهُمْ»^(۱).

واته: مو‌عاویه رضی‌الله‌عنه، ده‌لن: چه‌ند قسه‌به‌کم بیست له‌ پی‌غهم‌به‌ر ﷺ
به‌ هو‌یانه‌وه خوا سوودی پی‌گه‌یاندم، له‌ پی‌غهم‌به‌ری خوا ﷺ بیست
ده‌یفه‌رموو: دلنیا‌به‌ نه‌گهر تو‌ به‌ گومان دوا‌ی (عه‌یب و که‌م و کوری)
بکه‌وی له‌ نیو‌خه‌لکید، نه‌وه‌ تیکیان ده‌ده‌ی (عه‌یب و که‌م و کوری‌به‌کان
ناشکرا ده‌بن، فه‌سادو خرا‌به‌کاری ده‌بیته‌ شتیکی ناشکراو ساده)، من
هه‌رگیز به‌ دوا‌ی گومان ناکه‌وم له‌ نیو‌خه‌لکید بو‌ نه‌وه‌ی تیکیان بده‌م.

دهرباره‌ی: ره‌چه‌له‌ک که‌س پی‌ش ناخات

۶۴- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ بَطَأَ بِهِ عَمَلُهُ، لَمْ
يُسْرِعْ بِهِ نَسَبُهُ»^(۲).

واته: نه‌بو هو‌ره‌یره رضی‌الله‌عنه ده‌لن: پی‌غهم‌به‌ری خوا ﷺ فرموویه‌تی: ههر
که‌سیک کرده‌وه‌که‌ی دوا‌ی بخات، ره‌چه‌له‌که‌که‌ی پی‌شی ناخات.
تیبینی: پی‌شه‌وا نه‌وه‌وی (ره‌حمه‌تی خوا‌ی لن بن) ده‌لن: نه‌گهر که‌سیک
له‌ کارو کرده‌وه‌ی باشه‌ که‌م و کوری تیدابن، ناگات به‌ پله‌و پایه‌ی
نه‌وانه‌ی خاوه‌ن کارو کرده‌وه‌ی ته‌واون، بو‌یه‌ نابن و ناگونجن لی‌ی
پالبداته‌وه‌و ته‌نبه‌لی بکات به‌ نومیدی نه‌وه‌ی له‌ بنه‌چه‌و عه‌شیره‌ت و

(۱) أخرجه البخاري في الأدب المفرد: ۲۴۸.

(۲) أخرجه أحمد: ۷۴۲۱، ومسلم: ۲۶۹۹، والترمذي: ۲۹۴۵، وأبو داود: ۳۶۴۳.

پروژەى بە ھای فەرموودە / قۇناغى يەكەم - (۲۲۰) فەرموودە

پەچەلەكى دەگاتەوہ بە كەسانىك خاوەن كارو كردهوہى چاكن و سوودى
پىدەگەيەنن، چونكە ئىنسان تەنھا ئەوہى بۆ ھەيە لە پاداشت ئەنجامى
دەدات لە كردهوہى باش^(۱).

۲۴

(۱) النووي ج ۹ ص ۶۳.

دەربارەى

پەوشتە بەرز و
پەسندەگان

۶۵- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ: «إِنَّمَا بُعِثْتُ لِأُمَمٍ صَالِحِ الْأَخْلَاقِ»^(۱).

واته: نه‌بو هورپره‌یره رضي الله عنه، ده‌لن: پینغه‌مبه‌ری خوا صلى الله عليه وسلم فرموده‌ی: به دنیایی من په‌وانه‌کراوم بو نه‌وه‌ی په‌وشته چاکه‌کان ته‌واو بکه‌م.

۶۶- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم: «الْمُؤْمِنُ يَأْلَفُ وَيُؤْلَفُ، وَلَا خَيْرَ فِيمَنْ لَا يَأْلَفُ وَلَا يُؤْلَفُ»^(۲).

واته: نه‌بو هورپره‌یره رضي الله عنه، ده‌لن: پینغه‌مبه‌ری خوا صلى الله عليه وسلم فرموده‌ی: نیماندار هوگری خه‌لکی (باش) ده‌بن و خووشی ده‌وین، خه‌لکیش هوگری خووشی ده‌کات، وه خیر له‌و که‌سه‌دا نیه که هوگری خه‌لکی (باش) نه‌بن و خووشی نه‌وین، نه‌توانی خه‌لکیش هوگری خووشی بکاو خووشیان بوئی.

۶۷- {عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ رضي الله عنه عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: «مَا مِنْ شَيْءٍ أَثْقَلُ فِي الْمِيزَانِ مِنْ حُسْنِ الْخُلُقِ»^(۳).

واته: نه‌بو ده‌پرداء رضي الله عنه ده‌لن: پینغه‌مبه‌ر پیی فرموده‌ی: هیچ شتیک نیه له‌ته‌رازووی (کرده‌وه چاکه‌کاندا) فورستر بن له‌په‌وشت جوانی.

۶۸- {عَنْ أَبِي ذَرٍّ رضي الله عنه، قَالَ: قَالَ لِي النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم: «لَا تَحْقِرَنَّ مِنَ الْمَعْرُوفِ شَيْئًا، وَلَوْ أَنْ تَلْقَى أَحَاكَ بِوَجْهِ طَلْقٍ»^(۴).

واته: نه‌بو زهر رضي الله عنه ده‌لن: پینغه‌مبه‌ر پیی فرموده‌ی: هیچ شتیک له چاکه‌کردن به‌که‌م مه‌زانه، نه‌گه‌رچی تو بگه‌یه برای خوت به‌روویه‌کی گه‌ش و خووشه‌وه (هه‌ر چاکه‌ت بو ده‌نووسری).

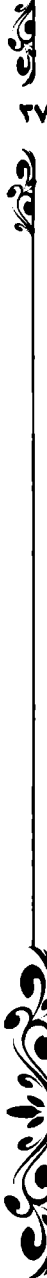
(۱) أخرجه البيهقي في «الکبری»: ۲۰۵۷۱، وَصَحَّحَهُ الألبانی.

(۲) أخرجه احمد: ۹۱۸۷، والطبرانی في «الأوسط»: ۵۷۸۷، وَصَحَّحَهُ الألبانی، وقال شعيب الأرنؤوط:

إسناده حسن.

(۳) أخرجه أبو داؤد: ۴۷۰۱، وَصَحَّحَهُ الألبانی.

(۴) أخرجه مسلم: ۶۸۵۷.

۶۹- {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: لَمْ يَكُنِ النَّبِيُّ ﷺ فَاحِشًا وَلَا مُتَفَحِّشًا، وَكَانَ يَقُولُ: «خِيَارُكُمْ أَحْسَنُكُمْ أَخْلَاقًا»^(۱).

واته: عه‌بدوللای کوری عه‌مر (خوا لئیان رازی بن)، ده‌لن: به هیج جوریک پیغهمبه‌ر ﷺ زمان شرو جنیو فروش نه‌بووه، وه هه‌میشه ده‌یفه‌رموو: باشریتتان ره‌وشت جوانترینتانه.

۷۰- {عَنْ أَبِي أَمَامَةَ الْبَاهِلِيِّ ﷺ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «أَنَا زَعِيمٌ بِنَيْتٍ فِي رِبِضِ الْجَنَّةِ لِمَنْ تَرَكَ الْمِرَاءَ وَإِنْ كَانَ مُحِقًّا، وَبِنَيْتٍ فِي وَسْطِ الْجَنَّةِ لِمَنْ تَرَكَ الْكِذْبَ وَإِنْ كَانَ مَارِحًا، وَبِنَيْتٍ فِي أَعْلَى الْجَنَّةِ لِمَنْ حَسَنَ خُلُقَهُ»^(۲).

واته: نه‌بو نومامه‌ی باهیلیی ﷺ ده‌لن: پیغهمبه‌ری خوا ﷺ فرموده‌ی: من گره‌نتی خانویک ده‌دهم له ده‌وروبه‌ری (یان له به‌شه‌کانی کوتایی) به‌هه‌شت بو که‌سیک، که واز له موناقه‌شه‌و شه‌ره قسه کردن به‌ینتی نه‌گه‌ر له‌سه‌ر هه‌قیش بن، وه من گره‌نتی خانویک ده‌دهم له نیوه‌پراستی به‌هه‌شت بو که‌سیک که واز له دروکردن ده‌هینتی نه‌گه‌ر بو گالته‌شی بن، وه گره‌نتی ده‌دهم به‌مالیک له به‌رزترینی به‌هه‌شت بو که‌سیک که ره‌وشتی خو‌ی جوان بکات.

۷۱- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ ﷺ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لِكُلِّ دِينٍ خُلُقٌ، وَخُلُقُ الْإِسْلَامِ الْحَيَاءُ»^(۳).

واته: نه‌بو هوره‌یره ﷺ ده‌لن: پیغهمبه‌ری خوا ﷺ فرموده‌ی: هه‌موو ناینیک ره‌وشتی تایبه‌ت به‌خو‌ی هه‌یه، وه ره‌وشتی نیسلام بریتیه له شه‌رم و حه‌یا.

(۱) أخرجه البخاري: ۵۶۸۸، ومسلم: ۲۳۲۱.

(۲) أخرجه أبو داود: ۴۸۰۲، وحسنه الألباني.

(۳) أخرجه التَّبَهَقِيُّ: ۷۷۱۲، حلية الأولياء: ج ۶، ص ۳۴۶، وحسنه الألباني.

۷۲- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: «الْإِيمَانُ بَضْعٌ وَسَبْعُونَ شُعْبَةً، وَالْحَيَاءُ شُعْبَةٌ مِنَ الْإِيمَانِ»} (۱).

واته: نه‌بو هوره‌یره ﷺ ده‌لن: پیغهمبه‌ری ﷺ فهرموویه‌تی: نیمان‌ه‌فتا‌و نه‌ونده به‌شه‌یه، شهرم و‌ه‌یاش به‌شیکه له نیمان.

۷۳- {عَنْ أَبِي سَعِيدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «مَنْ لَمْ يَشْكُرِ النَّاسَ لَمْ يَشْكُرِ اللَّهَ»} (۲).

واته: نه‌بو سه‌عید ﷺ ده‌لن: پیغهمبه‌ری خوا ﷺ فهرموویه‌تی: ههر که‌سینک سوپاسی‌ه‌لک نه‌کات (که‌چاکه‌یان له‌گه‌ل کردوه) نه‌وه سوپاسی‌خوا‌ی نه‌کردوه (چونکه‌خوا‌نه‌و که‌سانه‌ی بو‌موسه‌خخهر کردوه تا‌چاکه‌ی له‌گه‌ل بکه‌ن).

۷۴- {عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «كُلُّ بَنِي آدَمَ خَطَّاءٌ، وَخَيْرُ الْخَطَّائِينَ التَّوَّابُونَ»} (۳).

واته: نه‌نه‌س ﷺ ده‌لن: پیغهمبه‌ری خوا ﷺ فهرموویه‌تی: ههموو به‌نی‌ئادهم (ههرچی‌مروفته) هه‌له‌کارن و‌هه‌لان ده‌که‌ن، وه‌باشترینی هه‌له‌کاران نه‌وانه‌ن که‌پیدا‌چوونه‌وه بو‌خویان ده‌که‌ن و‌زورو زوو ته‌وبه ده‌که‌ن و‌ده‌گه‌رینه‌وه.

۷۵- {عَنِ الْبَرَاءِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَلْتَقِيَانِ، فَيَتَصَافَحَانِ إِلَّا غَفِرَ لَهُمَا قَبْلَ أَنْ يَفْتَرِقَا»} (۴).

(۱) أخرجه مسلم: ۵۷.

(۲) أخرجه الترمذي: ۱۹۵۵، وَقَالَ هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ، قَالَ الْأَبَانِي: صحيح لغيره.

(۳) أخرجه ابن ماجه: ۴۲۵۱، وَحَسَنُهُ شَيْبِ الْإِسْنَادِ.

(۴) أخرجه أبو داود: ۵۲۱۲، وَصَحَّحَهُ الْأَبَانِي.

واته: به‌رِءِ ﷺ ده‌لن: پیغهمبه‌ری خوا ﷺ فرموده‌ی: هه‌ر دوو مسولمانتیک به‌یه‌کدی بگهن و ته‌وقه‌ بگهن، نه‌وه به‌ مسوگه‌ری و دلنیا‌یی پیش نه‌وه‌ی له‌یه‌کدی جیا‌بنه‌وه (خوا) له‌گوناه‌ی هه‌ردووکیان خو‌ش ده‌بن.

۷۶- {عَنْ أَبِي مُوسَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «الْمُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِ كَالْبُنْيَانِ يَشُدُّ بَعْضُهُ بَعْضًا»، وَشَبَّكَ بَيْنَ أَصَابِعِهِ} (۱).

واته: نه‌بو موسا ﷺ ده‌لن: پیغهمبه‌ر ﷺ فرموده‌ی: ئیماندار بو ئیماندار وه‌ک بینا وایه، هه‌ندیک‌ی هه‌ندیک‌ی تووندو پته‌و ده‌که‌ن. (راوی ده‌لن: که پیغهمبه‌ری خوا ﷺ قسه‌کانی ده‌فرمودن)، په‌نجه‌ی ده‌سته‌کانی خسته‌ن ئیو به‌کدی.

۷۷- {عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ زِيَادٍ قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ: سَمِعْتُ أَبَا الْقَاسِمِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ: «خَيْرُكُمْ إِسْلَامًا أَحْسَنُكُمْ أَخْلَاقًا إِذَا فَقَهُوا»} (۲).

واته: موحه‌مه‌دی کو‌ری زیاد، ده‌لن: گویم له‌ نه‌بو هو‌ره‌یره‌ بوو ﷺ، ده‌یکوت: گویم له‌ نه‌بو قاسم بوو (واته: پیغهمبه‌ری خوا ﷺ) ده‌یفه‌رموو: باشت‌ریتان له‌ دوای ئیسلام بوون نه‌وانه‌تانن په‌وشتیان زور جوانه، نه‌که‌ر له‌ ئاین تیبگهن و شاره‌زاین.

۷۸- {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «عَلَيْكُمْ بِالصَّدْقِ فَإِنَّ الصَّدْقَ يَهْدِي إِلَى الْبِرِّ، وَإِنَّ الْبِرَّ يَهْدِي إِلَى الْجَنَّةِ، وَمَا يَزَالُ الرَّجُلُ يَصْدُقُ وَيَتَحَرَّى الصَّدْقَ حَتَّى يُكْتَبَ عِنْدَ اللَّهِ صَدِيقًا، وَإِيَّاكُمْ وَالْكَذِبَ فَإِنَّ الْكَذِبَ يَهْدِي إِلَى الْفُجُورِ، وَإِنَّ الْفُجُورَ يَهْدِي إِلَى النَّارِ، وَمَا يَزَالُ الرَّجُلُ يَكْذِبُ وَيَتَحَرَّى الْكَذِبَ حَتَّى يُكْتَبَ عِنْدَ اللَّهِ كَذَابًا»} (۳).

(۱) أخرجه البخاري: ۵۶۸۰.

(۲) أخرجه أحمد: ۱۰۰۶۸، تعليق شعيب الأرنؤوط: إسناده صحيح على شرط مسلم.

(۳) أخرجه البخاري: ۵۷۴۳، ومسلم: ۶۸۰۵، واللفظ له.

واتہ: عہ بدوللا (ی کوری مہ سعود) ﷺ، دہ لئ: پیغہ مبهری خوا ﷺ فہرمووی:
داواتان لیدہ کہم دہ ست بہ راستگوئیہ وہ بگرن، بیگومان راستگوئی ریئمایہ
بو (ہہ موو کردارو گوفتاریکی) چاکہ، وہ چاکہ ش ریئمایہ بو بہ ہشت! وہ
پیای و ہہ یہ ہیندہ راستگوئیہ و عودالی راستیہ ہہ تا لہ لای خوا ناوی
بہ راستگو دہ نووسری، وہ داواتان لیدہ کہم خوتان پباریزن لہ دروکردن،
چونکہ بیگومان دروکردن ریئمایہ بو خرابہ کاری و لادان لہ ری راست،
وہ خرابہ کاریش ریئمایہ بو ناگر، وہ پیای و ہہ یہ ہیندہ درو دہ کات و
عہ ودالی درو یہ ہہ تا لہ لای خوا ناوی بہ دروژن دہ نووسری.

دہ بارہی: ناشتکردنہ وہی نیوان خہ لک

۷۹- {عَنْ أُمِّ كَلْثُومٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا)، قَالَتْ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ:
«لَيْسَ الْكُذَّابُ الَّذِي يُصْلِحُ بَيْنَ النَّاسِ، فَيَقُولُ خَيْرًا، أَوْ يَمِي خَيْرًا»^(۱).
واتہ: نوم کہ لسوم (خوا لئی رازی بن) دہ لئ: گوئم لہ پیغہ مبهری خوا ﷺ بوو
دہ یفہرموو: بہ دروژن داناری ئہو کہ سہی قسہ ری ک دہ خاو نیوانی خہ لکی
چاک دہ کاتہ وہ، قسہی چاک دہ کات، یان قسہی چاکہ دینئی و دہ بات.

۸۰- {عَنْ أَبِي أَيُّوبَ ﷺ، قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «أَلَا أَدُلُّكَ عَلَى صَدَقَةٍ يُحِبُّهَا
اللَّهُ وَرَسُولُهُ؟ تَصْلِحُ بَيْنَ النَّاسِ إِذَا تَبَاغَضُوا وَتَفَاسَدُوا»^(۲).
واتہ: ئہ بو ئہ ییوب ﷺ دہ لئ: پیغہ مبهری خوا ﷺ پیئی فہرموووم: نایا
ہہ وائلت پیئہ دہم بو ئہ نجامدانی خیری ک کہ خواو پیغہ مبهرہ کہی خویشیان
بوئی؟ (کہ بریتیہ لہ): ناشتکردنہ وہی نیوان خہ لک کاتیک کہ لیک توورہ
دہ بن و ناشووب لہ نیوانیان دروست دہ بیئت.

(۱) أخرجه البخاري: ۲۵۶۶، ومسلم: ۲۶۰۵.

(۲) أخرجه الطبراني في الكبير: ۳۹۲۲، وعبد بن حميد: ۲۳۲، والبيهقي في شعب الإيمان: ۱۱۰۹۳،
وَحَسَنَةُ الألباني.

۸۱- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم، قَالَ: «مَا عَمِلَ ابْنُ آدَمَ شَيْئًا أَفْضَلَ مِنَ الصَّلَاةِ، وَصَلَّاحِ ذَاتِ الْبَيْنِ وَخُلُقٍ حَسَنٍ»^(۱).
 واته: نه‌بو هوره‌یره رضي الله عنه ده‌لن: پیغهمبه‌ر صلى الله عليه وسلم فرموده‌تی: هیچ کرده‌ویه‌کی به‌نی نادم نیه باشرین له: نویژو، چاککردنه‌وهو ناشکردنه‌وهی نیوان خویان و، ره‌وشت جوانی.

دوباره‌ی: برادر و هاوه‌لیه‌تی

۸۲- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه أَنَّ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: «الرَّجُلُ عَلَى دِينِ خَلِيلِهِ فَلْيَنْظُرْ أَحَدُكُمْ مَنْ يَخَالِلُ»^(۲).
 واته: نه‌بو هوره‌یره رضي الله عنه ده‌لن: پیغهمبه‌ر صلى الله عليه وسلم فرموده‌تی: ئینسان (به‌ پیاوو ئافره‌ته‌وه) له‌سه‌ر ره‌وشت و ریبازی دؤست و هاوه‌لیه‌تی، جا با هه‌ر به‌ک له‌ ئیوه‌ باش ته‌ماشا بکاو (بیر بکاته‌وه بزانی) کی ده‌کات به‌ دؤست و هاوه‌لی خوی!

۸۳- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: «الْمُؤْمِنُ مَرَأَهُ أَخِيهِ، وَالْمُؤْمِنُ أَخُو الْمُؤْمِنِ، يَكْفُ عَلَيْهِ صَنِعَتُهُ، وَيَحُوطُهُ مِنْ وَرَائِهِ»^(۳).
 واته: نه‌بو هوره‌یره رضي الله عنه ده‌لن: پیغهمبه‌ر صلى الله عليه وسلم فرموده‌تی: ئیماندار ئاوینه‌ی براکه‌یه‌تی، ئیماندار برای ئیمانداره، قه‌ده‌غهی ده‌کات له‌ فه‌وتان و خه‌ساره‌تمه‌ندیی و، ده‌پیاریزی و پشته‌ی ده‌گریت (بو سه‌رخستنی).

۸۴- {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ السَّائِبِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ رضي الله عنه قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم "يَقُولُ: «لَا يَأْخُذُ أَحَدُكُمْ مَتَاعَ صَاحِبِهِ لَاعِبًا، وَلَا جَادًا، فَإِذَا أَخَذَ أَحَدُكُمْ عَصَا صَاحِبِهِ فَلْيَرُدَّهَا إِلَيْهِ»^(۴).

(۱) أخرجه البيهقي في «شعب الإيمان»: ۱۱۰۹۱، والبخاري في التاريخ الكبير (۶۳/۱)، وصححه الألباني.

(۲) أخرجه أبو داود: ۴۸۳۷، وحسنه الألباني.

(۳) أخرجه أبو داود: ۴۹۱۸، البخاري في الأدب المفرد: ۳۳۹.

(۴) أخرجه أحمد: ۱۷۹۶۹، وأبو داود: ۵۰۰۳، والترمذي: ۳۱۶۰.

واتہ: عہدوللای کوری سائیب لہ باوکی ٹہویش لہ باپیری (خوالئی پازی بئ) دہگیریتہوہ، دہلئ: لہ پیغہمبہری خوا م ﷺ بیست، واتہ: دہیفہرموو: با ہیچ یہ کیک لہ ٹیوہ کھل و پہلی براکھی نہبات و نہ یشاریتہوہ نہ بہ گالتہو نہ بہ راستی، بویہ نہ گہر یہ کیک لہ ٹیوہ گوپالی برادہرہ کہی بردوہ، با بوی بگہرینیتہوہ (ئہو جوڑہ گالتہوگہ پانہ مہ کہن).

۸۵- {عَنْ أَبِي سَعِيدٍ رضي الله عنه، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم، قَالَ: «لَا تُصَاحِبْ إِلَّا مُؤْمِنًا، وَلَا يَأْكُلْ طَعَامَكَ إِلَّا تَقِيًّا»^(۱).

واتہ: ئہو سہ سعید رضي الله عنه دہلئ: پیغہمبہر م ﷺ فہرموویہ تی: برادہرایہ تی کہس مہ کہ جگہ لہ نیماندار، وہ با نانیشٹ نہ خوات (بہ ناوی دہعوہت و دہعوہتکاری) جگہ لہ کہسی بہ تہقواو پاریزکار.

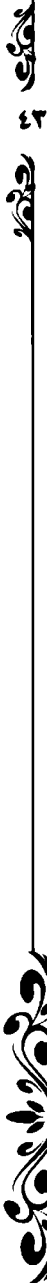
دہربارہی: خہون بینین

۸۶- {عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا)، قَالَ: كَشَفَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم السُّتْرَةَ وَالنَّاسُ صُفُوفٌ خَلْفَ أَبِي بَكْرٍ، فَقَالَ: «أَيُّهَا النَّاسُ، إِنَّهُ لَمْ يَبْقَ مِنْ مُبَشِّرَاتِ النَّبُوَّةِ إِلَّا الرُّؤْيَا الصَّالِحَةَ، يَرَاهَا الْمُسْلِمُ، أَوْ تُرَى لَهُ»^(۲).

واتہ: ئینو عہ عباس (خوالئیان پازی بئ) دہلئ: پیغہمبہری خوا م ﷺ (کاتیک نہ خوؤش کہوت لہ مالی خوویہوہ) پەردہی (دہرگا کہی لادا)، لہ کاتیکدا خہ لکی لہ دوا ی ئہو بہ کرہوہ ریز بوو بوون (بو نوئز)، ئنجا فہرمووی: ئہی خہ لکینہ! بہ دلئیایی لہ دوا ی پیغہمبہران ہیچ شتیک لہ موژدہ دہرہ کان (لہ ئیلہامہ دلخوؤشکہرہ کان لہ لایہن خواوہ نہ ماون)، تہنیا خہوئی چاک و راست ماوہ، کہ پیاوی باش دہیبینئ، یان پیوہی دہبیزئی (ئہوہ ئیلہامی خواویہ دینہ جن).

(۱) أخرجه أحمد: ۱۱۳۵۵، والدارمي: ۲۰۵۷، وأبو داود: ۴۸۳۲، والترمذي: ۲۳۶۵، وقال: حسن، وَحَسَنُهُ الْأَبَانِي.

(۲) أخرجه مُسْلِمٌ: ۴۷۹.

۸۷- {عَنْ عَبْدِ بْنِ الصَّامِتِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «رُؤْيَا الْمُؤْمِنِ جُزْءٌ مِنْ سِتَّةٍ وَأَرْبَعِينَ جُزْءًا مِنَ النَّبُوءَةِ»} (۱).

واته: عوباده‌ی کوری صامیت رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده‌لئ: پیغمبر ﷺ فرموده‌تی: خه‌ونی پروادار، (جا چ پیاو بی، چ ئافره‌ت)، به‌شیکه له چل و شه‌ش به‌شی پیغمبرایه‌تی (واته: جوریکه له ئیلهام خوا ده‌یبه‌خشی).

۸۸- {عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «مَنْ رَأَى فِي الْمَنَامِ فَقَدْ رَأَى؛ فَإِنَّ الشَّيْطَانَ لَا يَتِمَّمُ لِي»} (۲).

واته: نه‌نه‌س رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده‌لئ: پیغمبرای خوا ﷺ فرموده‌تی: هه‌ر که‌س‌یک له خه‌وندا منی بینی، نه‌وه به‌راستی منی بینیوه، چونکه شه‌یتان نایه‌ته‌سه‌ر شیوه‌ی من.

۸۹- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «إِذَا اقْتَرَبَ الرَّمَانُ، لَمْ تَكُنْ رُؤْيَا الْمُسْلِمِ تَكْذِيبٌ، وَأَصْدَقُكُمْ رُؤْيَا، أَصْدَقُكُمْ حَدِيثًا»} (۳).

واته: نه‌بو هوره‌پره رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده‌لئ: پیغمبر ﷺ فرموده‌تی: نه‌گه‌ر کو‌تا زه‌مان نزیکوویه‌وه، نه‌وه خه‌ونی که‌سی مسولمان ناراست ده‌رناچی، وه راسترینتان له‌ پرووی خه‌ونه‌وه راستکو‌ترینتانه له‌ پرووی قسه‌وه.

دوباره‌ی: دوعاو پارانوه‌ه کردن

۹۰- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «مَنْ لَمْ يَدْعُ اللَّهَ سُبْحَانَهُ، غَضِبَ عَلَيْهِ»} (۴).

(۱) أخرجه البخاري: ۶۹۸۷، ومسلم: ۲۲۶۴، والترمذي: ۲۲۷۱.

(۲) أخرجه البخاري: ۶۵۹۳.

(۳) أخرجه مسلم: ۲۲۶۳.

(۴) أخرجه ابن ماجه: ۲۸۲۷، وحسنه الألباني.

واته: نه‌بو هورپه‌یره ﷺ ده‌لن: پیغهمبه‌ری خوا ﷺ فرموده‌تی: هه‌ر که‌سیک داوا له‌ خوا‌ی پاک و بیگه‌رد نه‌کات و لی‌ نه‌پارینه‌وه خوا لی‌ تووره‌ ده‌بی.

۹۱- {عَنْ ثَوْبَانَ رَفَعَهُ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ، قَالَ: «لَا يَرُدُّ الْقَدَرَ إِلَّا الدُّعَاءُ، وَلَا يَزِيدُ فِي الْعُمُرِ إِلَّا الْبِرُّ»^(۱).

واته: نه‌وبان ﷺ گپ‌راویه‌تیه‌وه، پیغهمبه‌ر ﷺ فرموده‌تی: هیچ‌ شتیک قه‌ده‌ری خوا رت ناکاته‌وه جگه‌ له‌ دووعاو پارانه‌وه، وه هیچ‌ شتیک‌ش ته‌منه‌ن دریز ناکات جگه‌ له‌ چاکه‌ کردن (له‌گه‌ل‌ خه‌لک‌ به‌ گشتی و دایک و باب به‌ تاییه‌تی).

۹۲- {عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ ﷺ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «ثَلَاثٌ دَعَوَاتٍ لَا تُرَدُّ: دَعْوَةُ الْوَالِدِ، وَدَعْوَةُ الصَّائِمِ وَدَعْوَةُ الْمُسَافِرِ»^(۲).

واته: نه‌نه‌سی کوری مالیک ﷺ ده‌لن: پیغهمبه‌ری خوا ﷺ فرموده‌تی: سی‌ دووعا هه‌ن رت ناکرینه‌وه: دووعا دایک و باوک، وه دووعا رۆزووه‌وان، وه دووعا گه‌شتیارو ریبوار.

۹۳- {عَنْ سَلْمَانَ الْفَارِسِيِّ ﷺ عَنْ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «إِنَّ اللَّهَ حَيٌّ كَرِيمٌ، يَسْتَحْيِي إِذَا رَفَعَ الرَّجُلُ إِلَيْهِ يَدَيْهِ أَنْ يَرُدَّهُمَا صِفْرًا خَائِبَتَيْنِ»^(۳).

واته: سه‌لمانی فارسی ﷺ ده‌لن: پیغهمبه‌ر ﷺ فرموده‌تی: بیگومان خوا به‌شه‌رمه (وه‌ک‌ چۆن‌ که‌سیک‌ شه‌رم‌ بکات و نه‌توانیت‌ نه‌به‌خشیت کاتیک‌ داوا‌ی‌ لی‌ ده‌که‌ن) وه‌ به‌ریزیشه (ریز له‌ به‌نده‌ی‌ خوی‌ ده‌گرت و پی‌ ده‌به‌خشیت)، پی‌ ناخوشه (وه‌ک‌ که‌سیک‌ که‌ شه‌رم‌ بکات و پی‌ ناخوش‌ بیت‌ خه‌لک‌ رت بکاته‌وه) نه‌گه‌ر‌ پیاویک‌ ده‌سته‌کانی‌ به‌رز

(۱) أخرجه أحمد: ۲۲۴۱۳، قال شعيب الأرناؤوط: حسن لغیره.

(۲) أخرجه البيهقي في «الکبری»: ۶۱۸۵، وَصَحَّحَهُ الألبانی.

(۳) أخرجه الترمذي: ۳۵۵۶، وَقَالَ: هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ وَحَسَنُهُ الألبانی.

بکاته‌وه و لی بی‌پارته‌وه ره‌تی بکاته‌وه به به‌تالی، (واته: حه‌تمه‌ن شتیکی پی ده‌به‌خشیئت).

۹۴- {عَنِ النَّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا)، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «إِنَّ الدُّعَاءَ هُوَ الْعِبَادَةُ»، ثُمَّ قَرَأَ: ﴿أَدْعُوَنِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ﴾ (۶) غافر (۱).

واته: نوعمانی کوری به‌شیر (خوا لیان رازی بی)، ده‌لن: پیغهمبه‌ر ﷺ فرموده‌تی: به‌راستی خودی دوعاو پارانه‌وه به‌رستشه، پاشان نه‌م ثایه‌ته‌ی خوینده‌وه: ﴿أَدْعُوَنِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ﴾ (۶) غافر، واته: [داوام لیبکه‌ن و لیم بی‌پارته‌وه، وه‌لامتان ده‌ده‌مه‌وه].

۹۵- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «لَيْسَ شَيْءٌ أَكْرَمَ عَلَى اللَّهِ سُبْحَانَهُ مِنَ الدُّعَاءِ» (۲).

واته: نه‌بو هو‌ره‌یره ﷺ ده‌لن: پیغهمبه‌ر ﷺ فرموده‌تی: هیچ شتیکی نه‌ له دوعا کردن به‌ریزتر بی له لای خوا‌ی پاک و بی‌گه‌رد.

۹۶- {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الصَّامِتِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «مَنْ اسْتَغْفَرَ لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ، كَتَبَ اللَّهُ لَهُ بِكُلِّ مُؤْمِنٍ وَمُؤْمِنَةٍ حَسَنَةً» (۳).

واته: عوباده‌ی کوری صامت ﷺ ده‌لن: گویم له پیغهمبه‌ری خوا بوو ﷺ ده‌یفه‌رموو: هه‌ر که‌سیک (له خوا بی‌پارته‌وه‌وه) داوا‌ی لی خو‌شبوون بو ئیماندارانی پی‌اوو ثافه‌رت بکات به‌ نه‌ندازه‌ی ژماره‌ی ئیماندارانی پی‌اوو ثافه‌رت خوا چاکه‌ی بو ده‌نوو‌سی.

(۱) أخرجه البخاري في الأدب المفرد: ۷۱۴.

(۲) أخرجه ابن ماجه: ۳۸۲۹، وَحَسَنَةُ الألباني.

(۳) أخرجه الطبرانی في «مُسْتَدْرَكِ الشَّامِيِّينَ»: ۲۱۵۵، قَالَ الهَيْثَمِيُّ: إِسْنَادُهُ جَيِّدٌ.

۹۷- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه، قَالَ: «يُسْتَجَابُ لِأَحَدِكُمْ مَا لَمْ يَدْعُ بِإِيْمٍ، أَوْ قَطِيعَةٍ رَحِمٍ، أَوْ يَسْتَعْجِلَ فَيَقُولَ: دَعَوْتُ فَلَا أَرَى يَسْتَجِيبُ لِي، فَيَدْعُ الدُّعَاءَ»} (۱).

واته: نه‌بو هوره‌یره رضي الله عنه ده‌لئ: پیغهمبه‌ری رضي الله عنه فرموده‌تی: دعای ههر به‌کیتک له ئیوه وه‌لام ده‌درتته‌وه مادام داوایه‌که گوناح نه‌بن، یاخود په‌یوه‌ندی پچرانندی نیوانی خزمان نه‌بن، یان په‌له نه‌کات و بلیت: دعوام کردو نه‌مبینی خوا وه‌لامم بداته‌وه، بویه واز دینتی له دعواو پارانه‌وه.

۹۸- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم: «وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَوْ لَمْ تُدْنِبُوا، لَدَهَبَ اللَّهُ بِكُمْ، وَلَجَاءَ بِقَوْمٍ يُدْنِبُونَ، فَيَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ فَيَغْفِرُ لَهُمْ»} (۲).

واته: نه‌بو هوره‌یره رضي الله عنه ده‌لئ: پیغهمبه‌ری خوا رضي الله عنه فرموده‌تی: سوئند به‌و که‌سه‌ی که گیانی منی به‌ ده‌سته، نه‌گهر (وه‌ک فریشته) گوناح نه‌که‌ن نه‌وه خوا له ناوتان ده‌بات، وه‌ که‌لیکی دیکه دینیت (وه‌ک مروّف وابت) که گوناح بکه‌ن و داوای لئ خوْشبوون له خوا بکه‌ن و نه‌ویش لیبیان خوْش ده‌بن.

۹۹- {عَنْ أَنَسٍ رضي الله عنه، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم: «إِذَا دَعَوْتُمْ اللَّهَ فَأَعِزُّمُوا فِي الدُّعَاءِ، وَلَا يَقُولَنَّ أَحَدُكُمْ: إِنْ شِئْتَ فَأَعْطِنِي، فَإِنَّ اللَّهَ لَا مُسْتَكْرَهَ لَهُ»} (۳).

واته: نه‌نه‌س رضي الله عنه ده‌لئ: پیغهمبه‌ری خوا رضي الله عنه فرموده‌تی: نه‌گهر داواتان له خوا کرد له کاتی پارانه‌وه، نه‌وه به‌ پینداگری و سوور بوون داوا بکه‌ن، وه‌ با به‌کیتک له ئیوه نه‌لئ: خوابه‌ نه‌گهر ده‌ته‌وی (پیتخوْشه) پیم بده، چونکه هیچ که‌س ناتوانتی به‌ زور شت له خوا بسه‌نتی، (ههر به‌ ویستی

(۱) أخرجه البخاري في الأدب المفرد: ۶۵۵.

(۲) أخرجه أحمد: ۸۰۶۸، ومسلم: ۲۷۴۹.

(۳) أخرجه البخاري ۷۰۲۶.

خویه‌تی، به‌لام تیره نهو ویسته دهرمه‌برن و ساردو س‌ری مه‌که‌ن، به‌لکو به‌هه‌ژارییه‌وه پیداکری بکه‌ن و خوتان تارادده‌یه‌ک بی منعت پیشان مه‌ده‌ن).

۱۰۰- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «يُسْتَجَابُ لِأَحَدِكُمْ مَا لَمْ يَعْجَلْ، يَقُولُ: دَعَوْتُ فَلَمْ يُسْتَجَبْ لِي»^(۱).

واته: نه‌بو هوهره‌بره ﷺ ده‌لئ: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فرموده‌تی: دعوی هه‌ر یه‌کیک له‌ تیره وه‌لام ده‌دریتته‌وه مادام په‌له نه‌کات، (په‌له‌کردنیش نه‌وه‌یه که یه‌کیک) ده‌لئ: دوام کردو وه‌لام نه‌درامه‌وه.

دو باره‌ی: زی‌کرو یادی خوا

۱۰۱- {عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَا مِنْ سَاعَةٍ مَرَّ بِابْنِ آدَمَ، لَمْ يَذْكُرِ اللَّهَ فِيهَا، إِلَّا تَحَسَّرَ عَلَيْهَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ»^(۲).

واته: دایکمان عایشه (خوا لئی رازی بی) ده‌لئ: پیغه‌مبه‌ر ﷺ فرموده‌تی: هیچ کاتیک نیه که تپه‌ر ده‌بیت به‌سه‌ر وه‌چه‌ی ناده‌م و زی‌کری خوی تیدا ناکات، چه‌تمه‌ن داخ و چه‌سه‌رتی له‌سه‌ر ده‌خوات له‌ روژی دوایدا.

۱۰۲- {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بُسْرِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: جَاءَ أَعْرَابِيَانِ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ، فَقَالَ أَحَدُهُمَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَيُّ النَّاسِ خَيْرٌ؟ فَقَالَ: «طُوبَى لِمَنْ طَالَ عُمُرُهُ، وَحَسَنَ عَمَلُهُ» فَقَالَ الْآخَرُ: أَيُّ الْعَمَلِ خَيْرٌ؟ قَالَ: «أَنْ تَفَارِقَ الدُّنْيَا وَلِسَانُكَ رَطْبٌ مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ» قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَيَكْفِينِي؟ قَالَ: «نَعَمْ وَيَفْضُلُ عَنْكَ»^(۳).

(۱) أخرجه البخاري: ۶۳۴۰، ومسلم: ۲۷۳۵.

(۲) أخرجه البيهقي في «شعب الإيمان»: ۵۱۱، أنظر: (صحيح الجامع): ۵۷۲۰.

(۳) أخرجه أبو نعيم في الحلية (۱۱۱/۶)، والبيهقي في الجعديات: ۳۴۳۱، وابن أبي عاصم في الأحاد والمثنائي: ۱۳۵۶، وصححه الألباني (المشكاة) ۲۲۷۰.

واته: عه‌بدوئلّای کوری بوسر ﷺ ده‌لن: دوو ده‌شته‌کی هاتن بو لای پیغهمبهر ﷺ، یه‌کیکیان گوتی: ئە‌هی پیغهمبهری خوا ﷺ باشت‌ینی خه‌لک کامه‌یه؟ فهرمووی ﷺ: خووشیی و سه‌رفرازی بو ئە‌و که‌سه‌ی ته‌مه‌نی دریزه‌و کرده‌وه‌ی باشن، ئنجا ئە‌وی دیکه‌یان گوتی: ئە‌ی کام کردوه باشت‌ینه؟ فهرمووی: ئە‌وه‌یه کاتیک له‌ دونیا جیاده‌بیه‌وه زمانت به‌ یادی خوا‌ی زالی پایه‌دار ته‌ر بئی، گوتی: ئە‌ی پیغهمبهری خوا، ئە‌وه‌نده‌م به‌سه؟ فهرمووی: به‌لن، لیشت زیاده.

۱۰۳- {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بَسْرِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «طُوبَى لِمَنْ وَجَدَ فِي صَحِيفَتِهِ اسْتِغْفَارًا كَثِيرًا»} (۱).

واته: عه‌بدوئلّای کوری بوسر ﷺ ده‌لن: پیغهمبهر ﷺ فهرمووی‌تی: خووشیی و به‌خته‌وه‌ری بو ئە‌و که‌سه‌ی، که له‌ ده‌فته‌ری (کرده‌وه‌کانی) داوا‌ی لی‌بوردن کردنی زوری هه‌بئی.

۱۰۴- {عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «أَفْضَلُ الذِّكْرِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَفْضَلُ الدُّعَاءِ الْحَمْدُ لِلَّهِ»} (۲).

واته: جابری کوری عه‌بدوئلّا ﷺ ده‌لن: گویم له‌ پیغهمبهری خوا ﷺ بوو ده‌یفه‌رموو: چاکترین زی‌کری خوا کردن گوتنی: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) یه، وه چاکترین دو‌عاش (الْحَمْدُ لِلَّهِ) یه (چونکه خوا‌ی په‌روه‌ردگار به شوکرو ستایش کردنی نی‌عمه‌ت و به‌خشش زیاد ده‌کات، دو‌عاش هه‌ر بو داوا‌کردنی به‌خششه).

۱۰۵- {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «الثَّائِبُ مِنَ الذَّنْبِ كَمَنْ لَا ذَنْبَ لَهُ»} (۳).

(۱) أخرجه الترمذي: ۳۲۸۳، وقال: حسن غريب، وابن ماجه: ۳۸۰۰، وابن حبان: ۸۴۶، وَصَحَّحَهُ الألباني.

(۲) أخرجه الترمذي: ۳۲۸۳، وَصَحَّحَهُ الألباني.

(۳) أخرجه الطبراني في «الكبير»: ۷۷۵، وَصَحَّحَهُ الألباني.

واته: عه‌بدوللا ﷺ ده‌لن: پیغهمبه‌ر ﷺ فرموویه‌تی: په‌شیمانی که‌سی ته‌وبه‌کار له‌گوناج، وه‌ک نه‌و که‌سه‌وایه‌که‌گوناھی نه‌کردبن.

۱۰۶- {عَنْ سَعْدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «دَعْوَةُ ذِي النُّونِ إِذْ دَعَا وَهُوَ فِي بَطْنِ الْحُوتِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ، فَإِنَّهُ لَمْ يَدْعُ بِهَا رَجُلٌ مُسْلِمٌ فِي شَيْءٍ قَطُّ إِلَّا اسْتَجَابَ اللَّهُ لَهُ»^(۱).

واته: سه‌عد ﷺ ده‌لن: پیغهمبه‌ری خوا ﷺ فرموویه‌تی: دوعای ذی نون (واته: پیغهمبه‌ر یونس علیه‌السلام)، کاتیک له‌نیو سکی حووت بوو، (نهمه بوو): (لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ)، واته: هیچ‌په‌رستراونک‌نیه‌به‌هه‌ق‌جگه‌له‌تو (نه‌ی‌خودایه‌!) پاک‌ی‌و‌بیگه‌ردی‌بو‌تو، وه‌من‌له‌سته‌مکاران‌بووم، وه‌بیگومان‌هیچ‌مسولمانیک‌نیه‌که‌دوعای‌پن‌بکات‌بو‌هه‌ر‌شیتیک، حه‌تمه‌ن‌خوا‌وه‌لامی‌ده‌داته‌وه.

۱۰۷- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «كَلِمَتَانِ خَفِيفَتَانِ عَلَى اللِّسَانِ، ثَقِيلَتَانِ فِي الْمِيزَانِ، حَسْبَتَانِ إِلَى الرَّحْمَنِ: سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ»^(۲).

واته: نه‌بو‌هوره‌یره‌ﷺ ده‌لن: پیغهمبه‌ری خوا ﷺ فرموویه‌تی: دوو‌وشه‌هه‌ن‌زور‌سووکن‌له‌سه‌ر‌زمان، گران‌و‌قورسن‌له‌ته‌رازوو‌ی‌کرده‌وه‌کان)، خو‌شه‌ویستن‌له‌لای‌ره‌حمان‌(واته: خوا)، که‌بریتین‌له: (سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ)، واته: پاک‌ی‌و‌بیگه‌ردیی‌و‌ستایش‌بو‌خوای‌مه‌زن.

(۱) أخرجه الترمذی: ۳۵۰۵، وَصَحَّه‌الْألبانی.

(۲) أخرجه البخاری: ۶۰۴۳.

۱۰۸- {عَنِ الْمُنْدَرِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ: يَقُولُ: «مَنْ قَالَ إِذَا أَصْبَحَ: رَضِيََ بِاللَّهِ رَبًّا، وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا، وَبِمُحَمَّدٍ نَبِيًّا، فَأَنَا الرَّعِيمُ لِأَخَذَنْ بِيَدِهِ حَتَّى أَدْخِلَهُ الْجَنَّةَ»^(۱).

واته: مونزیر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده‌لن: گویم له پیغهمبه‌ری خوا ﷺ بوو ده‌یفه‌رموو: هه‌ر مسوئلما‌تیک له کاتی به‌ره‌به‌یاندای گوتی: پازیم خوا په‌روه‌ردگارم بنی، نیسلام نایین و به‌رنامه‌م بنی، موحه‌ممه‌دیش ﷺ پیغهمبه‌رم بنی، نه‌وه من گره‌نتی نه‌وه‌ی ده‌ده‌م‌ی ده‌ستی بگرم هه‌تا ده‌یبه‌مه‌ نیو به‌هه‌شتی.

۱۰۹- {عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّ اللَّهَ لَيَرْضَى عَنِ الْعَبْدِ أَنْ يَأْكُلَ الْأَكْلَةَ، فَيُحَمِّدَهُ عَلَيْهَا، أَوْ يَشْرَبَ الشَّرْبَةَ فَيُحَمِّدَهُ عَلَيْهَا»^(۲).

واته: نه‌ه‌س رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده‌لن: پیغهمبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموو‌یه‌تی: بیتگومان خوا به‌وه له به‌نده‌که‌ی پازی ده‌بنی، که خواردنیک بخوات و ستایشی بکات له‌سه‌ری، وه خواردنه‌وه‌یه‌ک بخواته‌وه‌و ستایشی بکات له‌سه‌ری.

۱۱۰- {عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «التَّائِي مِنَ اللَّهِ وَالْعَجَلَةُ مِنَ الشَّيْطَانِ، وَمَا مِنْ شَيْءٍ أَحَبُّ إِلَى اللَّهِ مِنَ الْحَمْدِ»^(۳).

واته: نه‌ه‌س رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده‌لن: پیغهمبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموو‌یه‌تی: له‌سه‌رخو‌یی له خواوه‌یه، وه په‌له کردن له شه‌یتانه‌وه‌یه، به‌پراستی هیهچ شتیک به‌ نه‌ندازه‌ی ستایش کردن له لای خوا خو‌شه‌ویستر نیه.

۱۱۱- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ رَأَى مُبْتَلَى فَقَالَ: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي عَاقَبَنِي مِمَّا ابْتَلَاكَ بِهِ، وَفَضَّلَنِي عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقَ تَفْضِيلًا، لَمْ يُصِبْهُ ذَلِكَ الْبَلَاءُ»^(۴).

(۱) أخرجه الطبرانی: ۸۳۸، قال الهيثمي (۱۱۶/۱۰): إسناده حسن، وحسنه الألباني.

(۲) أخرجه مسلم: ۷۱۰۸.

(۳) أخرجه أبو يعلى: ۴۲۵۶، وحسنه الألباني.

(۴) أخرجه الترمذی: ۳۴۳۲، وصححه الألباني.

واته: نه‌بو هویره‌یره علیه‌السلام ده‌لن: پیغهمبه‌ری خوا علیه‌السلام فرموده‌تی: نه‌گه‌ر به‌کیک له‌ئیه که‌سیکی بینی تووشی به‌لاییک ببوو گوتی: ستایش بو‌ئو نه‌و خواجه‌ی منی پاراست له‌وه‌ی تووشی تووی کردوه، وه‌ فه‌زلئ منی داوه به‌سه‌ر زوربه‌ی دروستکراوه‌کانی (دیاره‌ ده‌بنی له‌ دلئ خوئی وا بلئن نه‌ک به‌ شیوه‌یه‌ک که‌سه‌که گویی لن‌ ببن و دلئ به‌ خوئی بسوتیتته‌وه)، نه‌وه له‌و به‌لایه‌ی تووش نابئ (واته: خواجه‌ به‌به‌زه‌یی تووشی نه‌م به‌لایه‌ی ناکات).

درباره‌ی: جوان خویندنه‌وه‌ی قورئان

۱۱۲- {عَنْ عُثْمَانَ رضی‌الله‌عنه قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم: «خَيْرُكُمْ مَنْ تَعَلَّمَ الْقُرْآنَ وَعَلَّمَهُ»^(۱).
واته: باشریتان نه‌و که‌سه‌یه‌ فیری قورئان ده‌بیت و خه‌لکیش فیر ده‌کات.

۱۱۳- {عَنِ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ رضی‌الله‌عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم: «رَبُّنَا الْقُرْآنَ بِأَصْوَاتِكُمْ»^(۲).

واته: به‌رائی کوری عازیب رضی‌الله‌عنه ده‌لن: پیغهمبه‌ر صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم فرموده‌تی: قورئان جوان بکه‌ن و بپرازیننه‌وه به‌ ده‌نگه‌کانتان.

۱۱۴- {عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم: «الْمَاهِرُ بِالْقُرْآنِ مَعَ السَّفَرَةِ الْكِرَامِ الْبَرَّةِ، وَالَّذِي يَقْرَأُ الْقُرْآنَ وَيَتَتَعْتَعُ فِيهِ وَهُوَ عَلَيْهِ شَاقٌّ لَهُ أَجْرَانِ»^(۳).

واته: دایکمان عائیشه (خوا لئی رازی بن) ده‌لن: پیغهمبه‌ری خوا صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم فرموده‌تی: که‌سی کارامه له‌ قورئان (له‌ خویندنی و تیگه‌یشتی و کارپیکردنی) دا، نه‌وه له‌گه‌ل فریشته‌ چاکه‌کاره به‌ریزه‌کانی خوان (که‌ ریژی تاییه‌تیاں پئ دراوه له‌ ناو فریشته‌کان)، وه‌ نه‌و که‌سه‌ی که‌ قورئان

(۱) أخرجه البخاري: ۴۷۳۹.

(۲) أخرجه أبو داود: ۱۴۷۰، وَصَحَّحَهُ الألبانی.

(۳) أخرجه البخاري: ۴۶۵۳.

ده‌خوینتی، به‌لام له‌سهر زمانی ته‌واو نایب (واته: چاک نایزانی) و له‌سهری قورسه، نه‌وه دوو پاداشتی هه‌یه. (پاداشتی خویندنه‌که‌ی، وه پاداشتی نه‌وه‌ش که پیوه‌ی ماندووه، هه‌رچه‌ند ده‌کات جوان فیر نایب).

۱۱۵- {عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّ لِلَّهِ أَهْلِينَ مِنَ النَّاسِ»، قَالُوا: مَنْ هُمْ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: «أَهْلُ الْقُرْآنِ هُمْ أَهْلُ اللَّهِ وَخَاصَّتُهُ»^(۱).
واته: نه‌نه‌س ده‌لی: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فرموده‌تی: بی‌گومان خوا کومه‌لیک که‌سی تایبه‌تی هه‌یه له‌نیو‌خه‌لکیدا، گوتیان، نه‌وانه‌کین نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا؟ فرمودی: نه‌وانه‌ی هوگری قورننان که‌سی خوان و، خه‌لکی تایبه‌تی نه‌ون.

۱۱۶- {عَنْ أَبِي أُمَامَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ قَرَأَ آيَةَ الْكُرْسِيِّ دُبُرَ كُلِّ صَلَاةٍ مَكْتُوبَةٍ لَمْ يَمْنَعْهُ مِنْ دُخُولِ الْجَنَّةِ إِلَّا الْمَوْتُ»^(۲).
واته: نه‌بو نومامه ده‌لی: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فرموده‌تی: هه‌ر که‌سیک نایه‌تی (الکرسی) بخوینتی، له‌دوای نوژه‌فه‌رزه‌کان، هه‌یچ شتیک له‌نیوان نه‌وو به‌هه‌شت نیه‌جگه له‌مردن، نه‌گه‌ر مرد ده‌چیته به‌هه‌شت.

۱۱۷- {عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ الْأَنْصَارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ قَرَأَ هَاتَيْنِ الْآيَتَيْنِ مِنْ آخِرِ سُورَةِ الْبَقَرَةِ فِي لَيْلَةٍ كَفَتَاهُ»^(۳).
واته: نه‌بو مه‌سعوودی نه‌نصاری ده‌لی: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فرموده‌تی: هه‌ر که‌سیک دوو نایه‌تی کوتایی سووره‌تی به‌قه‌ره بخوینتی له‌شه‌ودا به‌سیه‌تی. (واته: خوای په‌روه‌ردگار ده‌پیاریزی، وه هه‌ندیک له‌زانایان گوتووایانه: نه‌گه‌ر نه‌و که‌سه نه‌م شه‌وه‌بمیری، نه‌وه به‌نیمانه‌وه ده‌چیته خزمه‌ت خوای به‌به‌زه‌یی).

(۱) أخرجه الطيالسي: ۲۱۲۴، وأحمد: ۱۲۳۰۱، وابن ماجه: ۲۱۵، وَصَحَّحَهُ الألباني.

(۲) أخرجه النسائي في الكبرى: ۹۹۲۸، والطبراني في الأوسط: ۸۰۶۸، والطبراني في الشاميين: ۸۲۴، قال الهيثمي: رواه الطبراني في الكبير والأوسط بأسانيد وأحدها جيد.

(۳) أخرجه البخاري: ۴۰۰۸، ومسلم: ۸۰۸.

۱۱۸- {عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ رضي الله عنه عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: «مَنْ حَفِظَ عَشْرَ آيَاتٍ مِنْ أَوَّلِ سُورَةِ الْكَهْفِ، عُصِمَ مِنْ فِتْنَةِ الدَّجَالِ»^(۱).

واته: نه‌بو ده‌رداء رضي الله عنه ده‌لن: پیغهمبر صلى الله عليه وسلم فرموده‌تی: هر که سیک ده‌ثابه‌تی سه‌ره‌تای سووره‌تی که هف له‌به‌ر بکات، ده‌پارزری له‌ناشوبی ده‌جبال.

۱۱۹- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم أَنَّهُ قَالَ: «إِنَّ سُورَةَ مِنَ الْقُرْآنِ ثَلَاثُونَ آيَةً، شَفَعَتْ لِرَجُلٍ حَتَّى غُفِرَ لَهُ، وَهِيَ تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ»^(۲).

واته: نه‌بو هویره‌یره رضي الله عنه ده‌لن: پیغهمبر صلى الله عليه وسلم فرموده‌تی: به‌پراستی سووره‌تیکی قورئان هه‌یه، سی‌ثابه‌ته، شه‌فاعه‌ت بو‌پیاویک (یان‌ه‌هر که‌سیک ده‌کات که‌بیخوئین) تاوه‌کو لئی ده‌بووردی (و‌خوا‌لئی خو‌ش ده‌بی)، نه‌ویش سووره‌تی: تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ ه.

۱۲۰- {عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم: «إِنَّ مِنْ إِجْلَالِ اللَّهِ إِكْرَامَ ذِي الشَّيْبَةِ الْمُسْلِمِ، وَحَامِلِ الْقُرْآنِ غَيْرِ الْعَالِي فِيهِ وَالْجَانِي عَنَّهُ، وَإِكْرَامَ ذِي السُّلْطَانِ الْمُقْسِطِ»^(۳).

واته: نه‌بو مووسای نه‌شعهری رضي الله عنه ده‌لن: پیغهمبری خوا صلى الله عليه وسلم فرموده‌تی: بیگومان له‌ریزگرتنی خواجه که‌ریزی مسولمانیکی پیری موو سپی‌بگیری، وه‌ریزی که‌سیک‌بگیری که‌ه‌لگری قورئانه (له‌به‌ریه‌تی و‌کاری پیده‌کات)، زیده‌پووی تیدا‌ناکات و‌که‌مه‌ترخه‌میشی تیدا‌ناکات، وه‌ریزگرتنی خاوه‌ن ده‌سه‌لای دادگه‌ریش (نه‌مانه‌گشتیان‌به‌شیکن له‌ریزگرتنی خوا، چونکه‌خوا‌فرمانی‌کردوه‌به‌ریزگرتنی‌نه‌مانه، جا‌جیبه‌جی‌کردنی‌فرمانی‌خوا‌ریزگرتنی‌خواجه).

(۱) أخرجه مسلم: ۸۰۹.

(۲) أخرجه النسائي في الكبرى: ۷۱۱، وحسنه الألباني.

(۳) أخرجه البخاري في «الأدب المفرد»: ۳۵۷، وحسنه الألباني.

درباره‌ی: سه‌په‌رشتیاری بیوه‌ژن و هه‌تیو

۱۲۱- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ: «السَّاعِي عَلَى الْأَرْمَلَةِ، وَالْمَسَاكِينِ، كَالْمَجَاهِدِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، وَكَالَّذِي يَصُومُ النَّهَارَ وَيَقُومُ اللَّيْلَ»^(۱).

واته: نه‌بو هورپه‌یره رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده‌لن: پی‌غهمبه‌ر ﷺ فرموده‌تی: نه‌و که‌سه‌ی که کوشش ده‌کات بو خزمه‌ت و سه‌په‌رشتی بیوه‌ژن و که‌سانی نه‌دار، نه‌وه (پاداشتی) وه‌ک نه‌و موجه‌یده‌یه که له ری‌ی خوادا ده‌جه‌نگی، هه‌روه‌ها وه‌ک نه‌و که‌سه‌ش وایه که به‌ شه‌و شه‌ونویژ ده‌کات و، به‌ روژیش روژوو ده‌گری.

۱۲۲- {عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «أَنَا وَكَافِلُ الْيَتِيمِ فِي الْجَنَّةِ هَكَذَا»، وَقَالَ بِإِصْبَعَيْهِ السَّبَابَةَ وَالْوُسْطَى^(۲).

واته: سه‌هلی کوری سه‌عد رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده‌لن: پی‌غهمبه‌ر ﷺ فرموده‌تی: من و سه‌په‌رشتیاری هه‌تیو له به‌ه‌شتدا ناواین، وه‌ ناماژه‌ی بو په‌نجه‌ی شابه‌تمانی و په‌نجه‌ی نیوه‌راستی کرد (هیتانیه‌ ته‌ک یه‌ک).

درباره‌ی: خیر و صدقه‌کردن

۱۲۳- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «لَيْسَ الْمِسْكِينُ الَّذِي تَرُدُّهُ الثَّمَرَةَ وَالثَّمْرَتَانِ، وَلَا اللَّقْمَةَ وَلَا اللَّقْمَتَانِ، إِمَّا الْمِسْكِينُ الَّذِي يَتَعَفَّفُ، وَاقْرَأُوا إِنَّ سِنَّتُمْ يَعْنِي قَوْلَهُ: ﴿لَا يَسْأَلُونَ النَّاسَ إِحْكَافًا﴾^(۳) البقرة».

واته: نه‌بو هورپه‌یره رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده‌لن: پی‌غهمبه‌ر ﷺ فرموده‌تی: نه‌دار بریتی نیه له‌و که‌سه‌ی که دنکه خورمابه‌ک، یان دوو دنکه خورما فه‌ناعه‌تی پیدیتنی،

(۱) أخرجه أحمد: ۸۷۱۷، والبخاري: ۵۰۲۸، ومسلم: ۲۹۸۲.

(۲) أخرجه أحمد: ۲۲۸۷۱، والبخاري: ۵۶۵۹، وأبو داود: ۵۱۵۰.

(۳) أخرجه البخاري: ۱۴۷۹.

یان پاروویه ک و دوو پاروو، به‌لکو نه‌دار (ی حه‌قیقی) نه‌ویه: خو‌ی پاک ده‌گری له‌ داواکردن و سوال کردن و باسکردنی حالی خو‌ی، جا نه‌گهر حه‌ز ده‌که‌ن نه‌م نایه‌ته بخویننه‌وه (که په‌روه‌ردگار ده‌فهرمو‌ی): ﴿لَا يَسْتَأْذِنُ النَّاسَ الْكَافِرَ﴾ البقرة، واته: داوا ناکه‌ن له‌ خه‌لکی به‌ پینداگری.

۱۲۴- {عَنْ سَلْمَانَ بْنِ عَامِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «الْصَّدَقَةُ عَلَى الْمِسْكِينِ صَدَقَةٌ، وَالصَّدَقَةُ عَلَى ذِي الرَّحِمِ اثْنَتَانِ صَدَقَةٌ وَصَلَةٌ»} (۱).
 واته: سه‌مانی کوپری عامر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده‌لن: گوتم له‌ پیغه‌مبه‌ری خوا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ بوو ده‌یفه‌رموو: خیرکردن به‌ خه‌لکی نه‌دار هه‌ر خیرو چاکه‌یه، به‌لام به‌ خزمی نه‌دار، دوو شته: هه‌م خیرو چاکه‌یه و هه‌م صیله‌ی په‌حمیشی جیبه‌جی‌کردوه و (په‌یوه‌ندی خزمایه‌تیشی گه‌یاندوه).

۱۲۵- {عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ الْبَدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «مَنْ أَنْفَقَ نَفَقَةً عَلَى أَهْلِهِ، وَهُوَ يَحْتَسِبُهَا كَانَتْ لَهُ صَدَقَةً»} (۲).
 واته: نه‌بو مه‌سه‌عوودی به‌دری رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده‌لن: پیغه‌مبه‌ر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فهرموویه‌تی: هه‌ر که‌سینک خه‌رجه‌ک بکات بو مال و منداله‌که‌ی، وه چاوه‌پروانی پاداشته‌که‌شی بکات، نه‌وه بو‌ی به‌ چاکه ده‌نووسری.

۱۲۶- {عَنْ بُرَيْدَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «مَنْ أَنْظَرَ مُعْسِرًا فَلَهُ بِكُلِّ يَوْمٍ مِثْلَهُ صَدَقَةٌ»} (۳).
 واته: بوره‌یده رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا ده‌لن: بیستم پیغه‌مبه‌ری خوا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا ده‌یفه‌رموو: هه‌ر که‌سینک چاوه‌پری نه‌دارو ته‌نگ ده‌ستیک بکات (که قه‌رزاریه‌تی) به‌ هه‌ر پروژیک به‌ قه‌د قه‌رزه‌که‌ی چاکه و خیری بو ده‌نووسری.

(۱) أخرجه الترمذي: ۶۵۸، وَصَحَّحَهُ الْأَبَانِي.

(۲) أخرجه أحمد: ۱۷۱۲۳، والبخاري: ۵۰۳۶، ومسلم: ۱۰۰۲.

(۳) أخرجه أحمد: ۲۳۰۹۶، تعليق شعيب الأرنؤوط: إسناده صحيح على شرط مسلم رجاله ثقات رجال الشيخين.

۱۲۷- {عَنْ عَدِيِّ بْنِ حَاتِمٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «مَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا وَسَيِّئَتُهُ لِقَوْمِ الْقِيَامَةِ، لَيْسَ بَيْنَ اللَّهِ وَبَيْنَهُ تَرْجَمَانٌ، ثُمَّ يَنْظُرُ فَلَا يَرَى شَيْئًا قَدَامَهُ، ثُمَّ يَنْظُرُ بَيْنَ يَدَيْهِ فَتَسْتَفِيلُهُ النَّارُ، فَمَنْ اسْتَطَاعَ مِنْكُمْ أَنْ يَنْتَقِيَ النَّارَ وَلَوْ بِشِقِّ تَمْرَةٍ»^(۱).

واته: عه‌دی کوری حاتم رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده‌لی: پیغهمبه‌ر ﷺ فەرموویه‌تی: هیچ به‌کیکتان نیه، مه‌گه‌ر خوا له‌ پروژی زیندووکرانه‌وه‌دا قسه‌ی له‌گه‌ل ده‌کات، له‌ نیوان خواو نه‌ودا هیچ وه‌رگپریکی زمان نیه، پاشان ته‌ماشا ده‌کات هیچ شتیک له‌ پیشه‌وه‌ نابینیت، دواپی ته‌ماشا پیش ده‌ستی خوئی ده‌کات ناگر رووبه‌رووی ده‌بیته‌وه، جا بوئه‌ خوتان بپاریزن له‌ ناگر نه‌گه‌ر به‌ له‌ته‌ خورمایه‌کیش بی.

۱۲۸- {عَنْ جَرِيرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ سَنَّ فِي الْإِسْلَامِ سُنَّةً حَسَنَةً فَلَهُ أَجْرُهَا، وَأَجْرُ مَنْ عَمِلَ بِهَا بَعْدَهُ مِنْ غَيْرِ أَنْ يَنْقُصَ مِنْ أَجْرِهِمْ شَيْءٌ»^(۲).

واته: جه‌ریر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده‌لی: پیغهمبه‌ری خوا ﷺ فەرموویه‌تی: هه‌ر که‌سیتک چاکه‌یه‌ک دابینتی (که‌ نه‌سلی له‌ دیندا هه‌بی)، نه‌وه‌ پاداشتی بو‌ هه‌یه، وه‌ پاداشتی هه‌موو نه‌وانه‌شی بو‌ هه‌یه که‌ کار به‌و چاکه‌یه‌ ده‌که‌ن (که‌ نه‌و ده‌ستی‌شخه‌ری بو‌ کردوه) به‌بی نه‌وه‌ی له‌ پاداشتی نه‌وان که‌م بکریته‌وه.

تیبینی: (هوکاری گوترانی نه‌م فەرمووده: پروژیک پیاویک هات داوای هاوکاری کرد، زور هه‌ژار دیار بوو، پیغهمبه‌ر ﷺ ده‌م و چاوی موباره‌کی تاریک داهاات و گرژ بوو، پیتی ناخوش بوو نه‌و ئینسانه‌ی وا به‌ هه‌ژاری و نه‌داری بینی، دواپی به‌کیک له‌ هاوه‌لان هاوکاریه‌کی کرد، خه‌لکه‌که‌ش که‌ له‌وئی بوون نه‌وانیش به‌ دواوی ویدا هاوکاری دیکه‌یان کرد، ئنجا

(۱) أخرجه البخاري: ۶۱۷۴ .

(۲) أخرجه مسلم: ۲۳۹۸ .

پیغمبر ﷺ رووی موباره‌کی وه‌ک مانگ دره‌وشایه‌وه، وه له‌و حاله‌ته‌دا فرمووی: «مَنْ سَنَّ فِي الْإِسْلَامِ سُنَّةً حَسَنَةً...».

۱۲۹- {عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «إِنَّ الَّذِي يَجْهَرُ بِالْقُرْآنِ كَالَّذِي يَجْهَرُ بِالصَّدَقَةِ، وَالَّذِي يُسِرُّ بِالْقُرْآنِ كَالَّذِي يُسِرُّ بِالصَّدَقَةِ»^(۱).

واته: عوقبه‌ی کوری عامر رضی الله عنه ده‌لن: پیغمبره‌ری خوا رضی الله عنه فرموویه‌تی: نه‌و که‌سه‌ی که قورئان به‌ده‌نگی به‌رز ده‌خوینن، وه‌ک نه‌وه‌یه که خیرو چاکه به‌ناشکرا ده‌کات، وه‌ نه‌وه‌ی که قورئان به‌بن ده‌نگی ده‌خوینن وه‌ک نه‌وه‌ی وایه که خیرو چاکه به‌په‌نهانی ده‌کات.

دەربارەى

ئافره تان

۱۳۰- {عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَتْ: سئِلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَنِ الرَّجُلِ يَجِدُ الْبَلَّلَ وَلَا يَذْكُرُ اخْتِلَامًا قَالَ: «يَعْتَسِلُ»، وَعَنِ الرَّجُلِ يَرَى أَنْ قَدِ احْتَلَمَ وَلَا يَجِدُ الْبَلَّلَ قَالَ: «لَا غُسْلَ عَلَيْهِ»، فَقَالَتْ أُمُّ سَلِيمٍ: فَأَلْمَرَأَةُ تَرَى ذَلِكَ أَعْلَيْهَا غُسْلٌ؟ قَالَ: «نَعَمْ، إِذَا النِّسَاءُ شَقَّيْنِ الرَّجَالِ»^(۱).

واته: عائشه (خوایلی رازی بن) ده‌لی: پرسیار کرا له پیغهمبه‌ری خوا ﷺ ده‌رباره‌ی پیاو که ده‌بینی ته‌ر بووه و له بیریشی نیه خه‌ونی بینی بنی، فهرمووی: خو‌ی ده‌شورئی (چونکه ره‌نگه خه‌ونه‌که‌ی بیرچووبیتته‌وه)، وه ده‌رباره‌ی پیاوئیک که خه‌ونی بینیووه و ته‌ر نه‌بووه، فهرمووی: خو‌شوردنی له‌سه‌ر نیه، نوممو سوله‌یم گوئی: ئافره‌تیش ئەمه ده‌بینی (واته: ته‌ر ده‌بنی) ئایا خو‌شوردنی له‌سه‌ره؟ فهرمووی: به‌لی، بیگومان ئافره‌تان نیوه و له‌تکی پیاوآن (وه‌کو یه‌کن).

۱۳۱- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا يَفْرُكُ مُؤْمِنٌ مُؤْمِنَةً إِنْ كَرِهَ مِنْهَا خُلُقًا رَضِيَ مِنْهَا آخَرَ»، أَوْ قَالَ «غَيْرَهُ»^(۲).

واته: ئەبو هوره‌یره ﷺ ده‌لی: پیغهمبه‌ری خوا ﷺ فهرموویه‌تی: با هیج پیاوئیکی ئیماندار هیج ئافره‌تئیکی ئیماندار نه‌بوغزئین، ئەگه‌ر رقی له سیفه‌تئیکی خراپی بوو، ئەوه سیفه‌تئیکی دیکه‌ی باشی هه‌یه که لئی رازیه. واته: با له‌به‌ر سیفه‌ته‌ باشه‌که‌ی خو‌شی بوئی و چاوپوشیش له سیفه‌ته‌ خراپه‌که‌ی بکات، (دیاره له به‌رانبه‌ریشدا دیسان ئافره‌تی ئیمانداریش نابئ پیاوی ئیماندار ببوغزئین، واته: ژن و پیاو نابئ یه‌کدی ببوغزئین، له‌به‌ر چهند سیفه‌تئیک که تئیاندا هه‌یه به‌ دلئیان نیه).

(۱) أخرجه أحمد: ۲۶۱۳۸، تعليق شعيب الأرناؤوط: حديث حسن لغیره، وَصَحَّحَهُ الألبانی فی سنن أبي داود.

(۲) أخرجه مُسْلِم: ۱۴۶۹.

۱۳۲- {عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فِي مَسِيرٍ لَهُ، فَحَدَا الْحَادِي، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «ارْفُقْ يَا أَنْجَسَهُ "وَيْحَكَ" بِالْقَوَارِيرِ»^(۱).

واته: نه‌سی کوری مالیک رضی الله عنه، ده‌لی: پیغهمبری خوا رضی الله عنه له‌ده‌رچوونیکدا بوو، وشتره‌وانه‌ک‌ش وشتره‌کانی خستبووه پیسی خوئی و گورانی بو ده‌گوتن بو نه‌وی هانیان بدات له‌سهر رویشتن (زور خیرای کردبوون)، پیغهمبر رضی الله عنه فرمووی: هاوار بو تو نه‌ی نه‌نجه‌شه! له‌سهرخوو هیواشبه له‌گه‌ل شوشه‌کان (واته: له‌گه‌ل نه‌و نافرته‌تانه‌ی سواری پشتی وشتره‌کان بوون)!

۱۳۳- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنْ أَكْمَلَ الْمُؤْمِنِينَ إِيمَانًا أَحْسَنَهُمْ خَلْقًا، وَخَيَارُكُمْ خِيَارُكُمْ لِنِسَائِكُمْ»^(۲).

واته: نه‌بو هویره‌یره رضی الله عنه ده‌لی: پیغهمبری خوا رضی الله عنه فرمووی: بیگومان نیمان ته‌واوترینی نیمانداران ره‌وشت جوانترینیانه، وه باشریتان باشریتان بو ژنه‌کانتان.

۱۳۴- {عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «فَاتَّقُوا اللَّهَ فِي النِّسَاءِ، فَإِنَّكُمْ أَخَذْتُمُوهُنَّ بِأَمَانِ اللَّهِ، وَاسْتَحَلَلْتُمْ فُرُوجَهُنَّ بِكَلِمَةِ اللَّهِ»^(۳).

واته: جابری کوری عه‌بدوللا رضی الله عنه ده‌لی: پیغهمبری خوا رضی الله عنه فرمووی: ده‌براره‌ی ژنان پاریز له‌خوا بکه‌ن، چونکه نیوه نه‌وانتان وه‌رگرتوه وه‌ک نه‌مانه‌ت و سپارده‌ی خوا، وه داوینتان بو خوئان‌ه‌لال کرده به‌وشی خوا. (واته: به‌و وشه‌یه‌ی که (إنکاح و تزوج) واته: ماره کردن و جووت کردن، که دیاره نه‌و وشه‌یه له‌قورئاندا هاتوه).

(۱) أخرجه البخاري: ۵۸۵۶.

(۲) أخرجه أحمد: ۱۰۱۱۰، وَقَالَ شَيْبَةُ الأَرْنَؤُوط: صَحِيحٌ، وَهَذَا إِسْنَادٌ حَسَنٌ.

(۳) أخرجه مُسْلِمٌ: ۱۲۱۸.

۱۳۵- {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ أُمَيَّةَ عَنْ أَبِيهِ ﷺ، قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: مَا أَعْطَى الرَّجُلُ امْرَأَتَهُ فَهُوَ صَدَقَةٌ} (۱).

واتہ: عہدوللای کوری عہمپی کوری نومہ ییہ دہ گپرتتہ وہ لہ باوکی (خوا لئی رازی بن) کوتوویہ تی: گویم لہ پیغہ مہری خوا بوو ﷺ دہ یفہرموو: ہہر شتیک کہ پیاو بہ ہاوسہرہ کہی دہ دات خیری بو دہ نووسری.

۱۳۶- {عَنْ نَافِعِ بْنِ عَبْدِ الْحَارِثِ ﷺ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «مِنْ سَعَادَةِ الْمَرْءِ الْمُسْلِمِ: الْمَسْكَنُ الْوَاسِعُ، وَالْجَارُ الصَّالِحُ، وَالْمَرْكَبُ الْهَنِيءُ»} (۲).

واتہ: نافعی کوری عہدولحاریس ﷺ دہ لئی: پیغہ مہر ﷺ فہرموو یہ تی: لہ بہ ختہ وہری مروفی مسولمان نہ وہیہ: خانوویکی فراوان و، دراوسیہ کی چاک و، سوار یہ کی چاک ہہ بی.

۱۳۷- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ ﷺ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «اسْتَوْصُوا بِالنِّسَاءِ خَيْرًا»} (۳).

واتہ: نہ بو ہورہ پیرہ ﷺ دہ لئی: پیغہ مہر ﷺ فہرموو یہ تی: (ناموزگار بیتان دہ کہم) ناموزگاری یہ کدی بکہن دہ ربارہی نافرہ تان بہ چاکہ (واتہ: بہ چاکہ مامہ لہ یان لہ گہ لدا بکہن).

۱۳۸- {عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ ﷺ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِذَا صَلَّتِ الْمَرْأَةُ حَمْسَهَا، وَصَامَتْ شَهْرَهَا، وَحَفِظَتْ فَرْجَهَا، وَأَطَاعَتْ زَوْجَهَا، قِيلَ لَهَا: ادْخُلِي الْجَنَّةَ مِنْ أَيِّ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ شِئْتَ»} (۴).

واتہ: عہدورپرہ حمانی کوری عہوف ﷺ دہ لئی: پیغہ مہری خوا ﷺ فہرموو یہ تی: نہ گہر نافرہت پینج نوئزہ فہرزه کانی کردو، رہمہ زانیش بہ

(۱) أخرجه أحمد: ۱۷۱۰۴، تعليق شعيب الأرناؤوط: صحيح لغيره.

(۲) أخرجه البخاري في الأدب المفرد: ۱۱۶، وقال الألباني: صحيح لغيره.

(۳) أخرجه البخاري: ۵۱۸۴، ومسلم: ۱۴۶۸.

(۴) أخرجه أحمد: ۱۶۶۱، وابن حبان: ۴۱۶۳، وقال شعيب الأرناؤوط: حديث صحيح.

پژوو بوو، داوینی خوئی پاراست له چه‌رام و، گوپراه‌لی می‌ده‌که‌شی کرد (له شتی شهرعی) نه‌وه پیی ده‌گوتری: برؤ به‌هه‌شته‌وه له کام ده‌رگای به‌هه‌شت پی‌ت خو‌شه.

۱۳۹- {عَنْ أُسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: «مَا تَرَكَتُ بَعْدِي فِتْنَةً أَضْرَّ عَلَى الرَّجَالِ مِنَ النِّسَاءِ»^(۱).

واته: نوسامه‌ی کورپی زه‌ید رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده‌لی: پی‌غه‌مبه‌ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فرموده‌تی: هیچ فیتنه‌و ناشوویک له دوا‌ی من چی نه‌ماوه که زورترین زیان و خرابه‌ی بو پی‌اوان هه‌بی له ئافره‌تان زیاتر (واته: به‌ هوئی ئافره‌تانی خرابه‌وه پی‌اوان دین و دونیا‌یان ده‌روات، نه‌ک ئافره‌تانی دیندارو ری‌زار، که زورجار ده‌بنه هوئی هیدایه‌تدانی پی‌اوه‌کان).

دهرباره‌ی: پاک و خاوینی

۱۴۰- {عَنْ أَبِي مَالِكٍ الْأَشْعَرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «الطُّهُورُ شَطْرُ الْإِيمَانِ»^(۲).

واته: نه‌بو مالیکی نه‌شع‌ری رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده‌لی: پی‌غه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فرموده‌تی: پاک و خاوینی نیوه‌ی ئیمان‌ه.

۱۴۱- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: لَقِيتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَنَا جُنُبٌ فَأَخَذَ بِيَدِي، فَمَشَيْتُ مَعَهُ حَتَّى قَعَدَ، فَأَسَلْتُ مِنْهُ، وَأَتَيْتُ الرَّحْلَ فَأَغْتَسَلْتُ، ثُمَّ جِئْتُ وَهُوَ قَاعِدٌ؛ فَقَالَ: أَيْنَ كُنْتَ يَا أَبَا هُرَيْرَةَ فَقُلْتُ لَهُ، فَقَالَ: «سُبْحَانَ اللَّهِ يَا أَبَا هُرَيْرَةَ إِنَّ الْمُؤْمِنَ لَا يَنْجُسُ»^(۳).

(۱) أخرجه البخاري: ۴۸۰۸، ومسلم: ۲۷۴۰.

(۲) أخرجه مسلم: ۵۵۶.

(۳) أخرجه البخاري: ۲۸۱.

واتہ: نہبو ہورہ پرہ ﷺ دہ لئ: پیغہ مہر پیم گہ یشت لہ کاتیکدا من لہ شگران بووم، دہ ستمی گرت، جا لہ گہ لئ رویشتم تا دانیشتم، دواپی خوّم لئ شاردہ وہو و چووم خوّم شوّرد، پاشان چوومہ وہو نہو ہر دانیشتبوو، فہرمووی: نہوہ لہ کوئی بووی نہی نہبو ہیر، منیش پیم گوت (واتہ: پیم گوت کہ لہ شگران بووم و حہزم نہ کرد بہو حالہ مینمہ وہ)، فہرمووی: بیگومان پروادار پیس نابئ.

۱۴۲- {عَنْ عُمَانَ بْنِ عَفَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ تَوَضَّأَ فَأَحْسَنَ الوُضُوءَ، حَرَجَتْ خَطَايَاهُ مِنْ جَسَدِهِ حَتَّى تَخْرُجَ مِنْ تَحْتِ أَظْفَارِهِ»} (۱).

واتہ: عوسمانی کوری عہ ففان ﷺ دہ لئ: پیغہ مہر پیم خوا ﷺ فہرموویہ تی: ہر کہ سیک دہ ستونیز بہ چاک ہ لبرگی، گوناہہ کانی لہ جہ ستہی دہ چنہ دہرہ وہ، ہتا لہ ژیر نینوکی بہنجہ کانی دہ چنہ دہرہ وہ.

۱۴۳- {عَنْ أَبُو أَيُّوبَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «مَنْ تَوَضَّأَ كَمَا أَمَرَ، وَصَلَّى كَمَا أَمَرَ، غُفِرَ لَهُ مَا قَدَّمَ مِنْ عَمَلٍ»} (۲).

واتہ: نہبو نہییوب ﷺ دہ لئ: لہ پیغہ مہر پیم خوا ﷺ بیست دہیفہرموو: ہر کہ سیک دہ ستونیز بگری بہو شیوہی کہ فہرمانی پیکراوہ، وہ نویز بکات بہو شیوہی کہ فہرمانی پیکراوہ، لہ کردہوہ (خرابہ) کانی رابردووی دہ بوردری.

۱۴۴- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: «كُفَّارَاتُ الْخَطَايَا إِسْبَاحُ الوُضُوءِ عَلَى الْمَكَارِهِ، وَإِعْمَالُ الْأَقْدَامِ إِلَى الْمَسَاجِدِ، وَانْتِظَارُ الصَّلَاةِ بَعْدَ الصَّلَاةِ»} (۳).

(۱) أخرجه مُسْلِمٌ بِرَقْم: ۲۴۵ .

(۲) أخرجه النَّسَائِيُّ: ۱۴۴، وَصَحَّحَهُ الْأَبَانِيُّ.

(۳) أخرجه الحاكم: ۴۵۶، وَقَالَ: صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ مُسْلِمٍ.

واته: ئەبو هوهره پرە ﷺ دەلێ: پێغه‌مبەر ﷺ فرموویه‌تی: که‌فاره‌ته‌کانی هه‌له‌و گونا‌هه‌کان بریتین له: جوان شوشتنی ئەندامه‌کانی ده‌ست‌نوێژ له کاتی سه‌رماو سوڵ و ناخۆشیدا، وه هه‌نگاو هاو‌یشتن و به‌کارخستنی پێیه‌کان به‌ره‌و مزگه‌وت، وه چاوه‌روان کردنی نوێژ دوا‌ی نوێژی رابردوو.

۱۴۵- {عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) عَنِ النَّبِيِّ ﷺ، قَالَ: «السَّوَاكُ مَطْهَرَةٌ لِلْفَمِ مَرْضَاءٌ لِلرَّبِّ»} (۱).

واته: عایشه (خوا‌یێ رازی بێ) دەلێ: پێغه‌مبەر ﷺ فرموویه‌تی: سیواک پاک‌کهره‌ویه بو ده‌م و، هوکاري رەزاهه‌ندی په‌روه‌ردگاره.

ده‌بارە‌ی: بانگ و بانگبێژان

۱۴۶- {عَنْ مُعَاوِيَةَ ﷺ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «الْمُؤَذِّنُونَ أطولُ النَّاسِ أَغْنَاءًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ»} (۲).

واته: موعاویه ﷺ دەلێ: بیستم پێغه‌مبهری خوا ﷺ ده‌یفه‌رموو: بانگ بێژه‌کان له‌ پروژی دوا‌یی دا گه‌ردنیا‌ن له هه‌موو که‌س به‌رزتره.

تییینی: جا گه‌ردنی پ‌واله‌تییان به‌رز ده‌بێ، یا‌ن مه‌به‌ست پێی ئەوه‌یه پایه‌یا‌ن به‌رزه، به‌راستی ئەوانه‌ی ئەو دروشم و شیعاره به‌ گوێی مسوڵماناندا ده‌ده‌ن له‌ قیامه‌ت سه‌ربه‌رزن و، ئە‌گه‌ر مه‌به‌ست پێی گه‌ردن به‌رزیش بێ، مه‌به‌ست جوانیی قه‌دو قیافه‌که‌یا‌نه تا خه‌لك هه‌مووی بیاناسنه‌وه و په‌لو پایه‌یا‌ن بیینن.

(۱) أخرجه البخاري «معلقا»، والنسائي: ۵، و صححه الألباني.

(۲) أخرجه مسلم برقم: ۲۸۷.

۱۴۷- {عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا)، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «مَنْ أَدَانَ نِسْتِي عَشْرَةَ سَنَةً، وَجَبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ، وَكُتِبَ لَهُ بِتَأْذِينِهِ فِي كُلِّ يَوْمٍ سِتُونَ حَسَنَةً، وَلِكُلِّ إِقَامَةٍ ثَلَاثُونَ حَسَنَةً»^(۱).

واته: نینو عومه‌ر (خوا لیتان رازی بن) ده‌لن: پی‌غهمبه‌ری خوا ﷺ فرموده‌تی: هر مسولمانتیک دوازده سال بانگ بدات، به‌هشتی بو واجب ده‌بیت، وه به‌هموو بانگتیک له روژیکدا شه‌ست چاکه‌و، وه به‌هموو قامه‌تیک سی چاکه‌ی بو ده‌نوسری.

۱۴۸- {عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «مَنْ قَالَ حِينَ يَسْمَعُ النِّدَاءَ: اللَّهُمَّ رَبِّ هَذِهِ الدَّعْوَةُ التَّامَّةُ، وَالصَّلَاةُ الْقَائِمَةُ، آتٍ مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ وَالْفَضِيلَةَ، وَابْعَثْهُ مَقَامًا مَحْمُودًا الَّذِي وَعَدْتَهُ، حَلَّتْ لَهُ شَفَاعَتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ»^(۲).

واته: جابر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده‌لن: پی‌غهمبه‌ری خوا ﷺ فرموده‌تی: هر که‌سیتک گوتی له بانگ بوو، لهو کاته‌دا گوتی: خواجه! نه‌ی په‌روه‌ردگاری نه‌م بانگه‌وازه ته‌واوه، وه (په‌روه‌ردگاری) نه‌م نو‌یژه دامه‌زراوه، به‌خشه به‌موحه‌ممه‌د ﷺ پله‌ی وه‌سیله، وه (فَضِيلَةَ) و بیبه بو نه‌و شوینه سوپاسکراوه‌ی که په‌یمانت پیداوه، (جا نه‌گه‌ر وای گوت) نه‌وه شه‌فاعه‌تی منی بو‌حه‌لال ده‌بی.

(۱) أخرجه ابن ماجه: ۷۳۸، وصححه الألباني.

(۲) أخرجه البخاري: ۶۱۴.

درباره‌ی: گوره‌ی مزگه‌وت

۱۴۹- {عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) عَنِ النَّبِيِّ ﷺ، قَالَ: «مَنْ بَنَى مَسْجِدًا لَا يُرِيدُ بِهِ رِبَاءً وَلَا سُمْعَةً؛ بَنَى اللَّهُ لَهُ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ»^(۱).

واته: عائشه (خوا لئی رازی بی) ده‌لن: پیغهمبه‌ری ﷺ فرموده‌تی: هر که سیک مزگه‌وتیک دروست بکات مه‌به‌ستی پی ریابازی و ناوانگ بلاوبونه‌وه نه‌بی، نه‌وه خوا خانویکی بو له به‌هشت دروست ده‌کات.

۱۵۰- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «أَحَبُّ الْبِلَادِ إِلَى اللَّهِ مَسَاجِدُهَا، وَأَبْغَضُ الْبِلَادِ إِلَى اللَّهِ أَسْوَاقُهَا»^(۲).

واته: نه‌بو هوره‌یره ﷺ ده‌لن: پیغهمبه‌ری خوا ﷺ فرموده‌تی: خوشه‌ویست‌ترین شوین له لای خوا مزگه‌وته‌کانن، وه بوغزین‌راوترین شوین له لای خوا بازاره‌کانن (چونکه چه‌رامی تیدا نه‌نجام ده‌دری و، سویندی به‌ دروی تیدا ده‌خوری).

۱۵۱- {عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ جُعِلَتْ لِي الْأَرْضُ مَسْجِدًا وَطَهْرًا، أَيُّنَمَا أَدْرَكَ رَجُلٌ مِنْ أُمَّتِي الصَّلَاةَ صَلَّى»^(۳).

واته: جابری کوری عه‌بدوللا ﷺ ده‌لن: پیغهمبه‌ری خوا ﷺ فرموده‌تی: سهر زه‌ویم هه‌مووی بو کراوه به مزگه‌وت و به پاککه‌ره‌وه‌ش (واته: به‌ تهموم ده‌توانیت خو‌ی پاک بکاته‌وه له بی ده‌ست‌نوژی)، به‌کیک له نوممه‌ته‌که‌م گه‌یشت به‌ کاتی نوژی ده‌کات له ههر کونیه‌ک بو، نوژی نه‌نجام بدات.

(۱) أخرجه الطبرانی في «الأوسط»: ۷۰۰۱، وَحَسَنَهُ الألبانی.

(۲) أخرجه مُسْلِم: ۶۷۱.

(۳) أخرجه البخاری: ۳۳۵، والنسائي: ۷۳۶.

۱۵۲- {عَنْ بُرَيْدَةَ الْأَسْلَمِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «بَشَّرَ الْمَشَائِينَ فِي الظُّلْمِ إِلَى الْمَسَاجِدِ بِالنُّورِ التَّامِّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ»} (۱).

واته: بوپه‌یده‌ی نه‌سله‌می ﷺ ده‌لن: پیغه‌مبه‌ر ﷺ فرموده‌ی: موژده بده به‌و که‌سانه‌ی که له تاریکی به‌ره‌و مزگه‌وت ده‌چن به‌ رووناکیه‌کی ته‌واو له روژی دواپی.

ده‌باره‌ی: نوپژه‌ه‌رزو سوننه‌ته‌کان

۱۵۳- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «إِنْ أَوَّلَ مَا يُحَاسَبُ بِهِ الْعَبْدُ بِصَلَاتِهِ، فَإِنْ صَلَحَتْ فَقَدْ أَفْلَحَ وَأَنْجَحَ، وَإِنْ فَسَدَتْ فَقَدْ خَابَ وَخَسِرَ»} (۲).

واته: نه‌بو هوپه‌پره ﷺ ده‌لن: پیغه‌مبه‌ر ﷺ فرموده‌ی: به‌ دلنایی به‌کم کرده‌وه که به‌نده له‌سه‌ری لیپرسینه‌وه‌ی له‌گه‌ل ده‌کری له روژی دواپی نوپژه‌کانیه‌تی، نه‌گه‌ر نوپژه‌کانی باش بوون نه‌وه سه‌رفراز بووه‌و سه‌رکه‌وتوو بووه، به‌لام نه‌گه‌ر نوپژه‌کانی خراپ بوون، (واته: به‌ ته‌واوی نه‌نجامی نه‌دابن) نه‌وه خه‌ساره‌تمه‌ندو زه‌ره‌رمه‌ند بووه.

۱۵۴- {عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَتْ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «لَا صَلَاةَ بِحَضْرَةِ طَعَامٍ، وَلَا هُوَ يُدَافِعُهُ الْأَخْبَثَانِ»} (۳).

واته: عایشه (خوا لپی رازی بی) ده‌لن: بیستم له پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌یفه‌رموو: نوپژ ناکری له کاتیکدا که خواردن ناماده‌یه، هه‌روه‌ها له کاتیکدا که دوو شته پیسه‌کان (مروف) سه‌غله‌ت ده‌که‌ن (واته: پیسایی و میز) نوپژ ناکری.

(۱) أخرجه أبو داود: ۵۶۱، وَصَحَّحَهُ الألبانی

(۲) أخرجه أحمد: ۹۴۹۰، وَصَحَّحَهُ الألبانی.

(۳) أخرجه مُسْلِم: ۵۶۰.

۱۵۵- {عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ صَلَّى لِلَّهِ أَرْبَعِينَ يَوْمًا فِي جَمَاعَةٍ يُدْرِكُ التَّكْبِيرَةَ الْأُولَى، كُتِبَتْ لَهُ بَرَاءَتَانِ: بَرَاءَةٌ مِنَ النَّارِ، وَبَرَاءَةٌ مِنَ النَّفَاقِ»^(۱).

واته: نه‌نسی کوری مالیک رضی الله عنه ده‌لن: پیغهمبری خوا رضی الله عنه فرموده‌تی: هر که سیک چل روزان نویزی به کومهل بکات بو خوا، وه به ته‌کبیره (الله اکبر) ی به‌که م رابکات، نه‌وه دوو به‌رائه‌تی بو ده‌نوسرین: به‌ریی ده‌بیت له ناگر، وه به‌ریی ده‌بیت له دوو پرووی.

۱۵۶- {عَنْ أَبِي أَيُّوبَ الْأَنْصَارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ يَقُولُ: «إِنَّ كُلَّ صَلَاةٍ تَحُطُّ مَا بَيْنَ يَدَيْهَا مِنْ حَاطِيَةٍ»^(۲).

واته: نه‌بو نه‌یوبی نه‌نصاری رضی الله عنه ده‌لن: پیغهمبر رضی الله عنه ده‌یگوت: بیتکومان هه‌موو نویزیک گونا‌هه‌کانی پیش خوئی ده‌سریته‌وه وه‌لیده‌وه‌رین.

۱۵۷- {عَنِ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا)، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ، قَالَ: «صَلَاةُ الرَّجُلِ فِي الْجَمَاعَةِ تَزِيدُ عَلَى صَلَاتِهِ وَحَدَهُ سَبْعًا وَعِشْرِينَ»^(۳).

واته: ئینو عومهر (خوا لیان رازی بن) ده‌لن: پیغهمبر رضی الله عنه فرموده‌تی: نویزی پیاو به کومهل (پاداشتی) به بیست و هه‌وت پله زیاتره له نویزیک که به ته‌نیا ده‌بکات.

۱۵۸- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ حَافَظَ عَلَى هَؤُلَاءِ الصَّلَوَاتِ الْمَكْتُوباتِ لَمْ يَكُتَبْ مِنَ الْعَافِلِينَ»^(۴).

(۱) أخرجه الترمذی: ۲۴۱، وَصَحَّحَهُ الْأَبَانِي.

(۲) أخرجه أحمد: ۲۳۳۹۵، وَصَحَّحَهُ الْأَبَانِي.

(۳) أخرجه مسلم: ۶۰.

(۴) أخرجه ابنُ حُرَيمَةَ: ۱۱۴۲، وَقَالَ الْأَبَانِي: إِسْنَادُهُ صَحِيحٌ عَلَى شَرَطِ الشَّيْخَيْنِ.

واته: نه‌بو هوره‌یره ﷺ ده‌لن: پیغهمبه‌ری خوا ﷺ فرموده‌تی: هر که سیک پاریزگاری بکات له‌سهر نه‌و پینج نویژه فره‌زانه‌و نه‌یانچونتی له بن‌ناکایان نانوسری.

۱۵۹- {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لِيَلِيَنِي مِنْكُمْ أَوْلُوا الْأَحْلَامَ وَالنَّهَى، ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ، ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ»} (۱).

واته: عه‌بدوللای کوری مه‌سعوود ﷺ ده‌لن: پیغهمبه‌ری خوا ﷺ فرموده‌تی: با‌نه‌وانه‌تان که‌خواه‌نی عه‌قل و‌تیگه‌یشتنی زیاترن (واته: قورئانی زیاتریان له‌به‌ره‌و تیگه‌یشتوترن) له‌ریزی نویژدا له‌منه‌وه‌ نیزیکتر بن، دوایی نه‌وانه‌ی دوای وان، دوایی نه‌وانه‌ی دوای وان (له‌رووی قورئان و‌فیقه‌و تیگه‌یشته‌وه).

تیبینی: دیاره‌ لیره‌دا مه‌به‌ست نه‌وه‌یه‌ نه‌گهر پیشه‌واو نیمام هه‌له‌یه‌کی کرد، که‌م و‌کوپیه‌کی هه‌بوو، شتیکی له‌بیرچوو، نه‌وه‌ی که‌شاره‌زایی و‌له‌ته‌نیشتی‌وه‌ بن‌ناسانتر ده‌توانتی بوی‌راست بکاته‌وه‌و هاوکاری بکات.

۱۶۰- {عَنْ سَلْمَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «مَنْ تَوَضَّأَ فِي بَيْتِهِ فَأَحْسَنَ الوُضُوءَ، ثُمَّ أَتَى الْمَسْجِدَ، فَهُوَ زَائِرُ اللَّهِ، وَحَقُّ عَلَى الْمَرْوَرِ أَنْ يَكْرِمْ الزَّائِرَ»} (۲).

واته: سه‌لمان ﷺ ده‌لن: پیغهمبه‌ر ﷺ فرموده‌تی: هر که سیک ده‌ستنویژیکی جوان بشوات له‌مالی، پاشان پروات بو‌مزگه‌وت، نه‌وه‌ ده‌بیته‌ میوان و‌سه‌ردانکه‌ری خوا، وه‌هه‌قه‌ له‌سهر‌خواه‌ن‌مال و‌سه‌ردانکراو، ریز له‌میوان و‌سه‌ردانکار بگری.

۱۶۱- {عَنْ عَثْمَانَ بْنِ عَفَّانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «أَرَأَيْتَ لَوْ كَانَ بَيْنَاءٍ أَحَدِكُمْ نَهَرَ يَجْرِي يَغْتَسِلُ مِنْهُ كُلُّ يَوْمٍ خَمْسَ مَرَّاتٍ، مَاذَا

(۱) أخرجه مُسْلِمٌ ۴۳۲.

(۲) أخرجه الطَّبْرَانِيُّ فِي «الكبير»: ۶۱۳۹، انظر: الصَّحِيحَةُ: ۱۱۶۹.

كَانَ مُبْقِيًا مِنْ دَرَنِهِ؟» قَالُوا: لَا شَيْءَ، قَالَ: «فَإِنَّ الصَّلَوَاتِ الْخَمْسَ يُذْهِبَنَّ
بِالدُّنُوبِ كَمَا يُذْهِبُ الْمَاءُ الدَّرَنَ»^(۱).

واته: عوسمانی کوری عه‌فان رضی الله عنه ده‌لن: گویم له پیغهمبهری خوا بوو صلوات
ده‌یفه‌رموو: نه‌گهر بیینی له نزیك مالی یه‌کیك له تیوه‌ی رووباریك هه‌بن،
هه‌موو پروژی پینج جار خووی لی بشوا، چ پیسیک (به‌جسته‌یه‌وه)
ماوه؟ گوتیان: هیچ شتیك، فه‌رمووی: بیگومان پینج نوپزه‌کان گونا‌ه‌کان
ناهیئن و لایده‌به‌ن، وه‌کو چۆن ناو چلک و پیسی لاده‌بات و نایه‌یئن.

دەربارە‌ی: نوپژی به‌یانی و عه‌صر

۱۶۲- {عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا)، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، قَالَ: «الَّذِي
تَقُوْتُهُ صَلَاةُ الْعَصْرِ، فَكَأَنَّمَا وُتِرَ أَهْلُهُ وَمَالُهُ»^(۲).

واته: ئیبنو عومهر (خوا لییان رازی بن) ده‌لن: پیغهمبهری خوا صلوات
فه‌رموویه‌تی: نه‌و که‌سه‌ی نوپژی عه‌صری ده‌چن وه‌ک نه‌وه‌ وایه‌ مال و
مندالی خووی هه‌موو له‌ناو بردبن.

۱۶۳- {عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، قَالَ: «مَنْ صَلَّى
الْبَرْدَيْنِ دَخَلَ الْجَنَّةَ»^(۳).

واته: نه‌بو مووسای شه‌عهری رضی الله عنه ده‌لن: پیغهمبهری خوا صلوات فه‌رموویه‌تی: هه‌ر
که‌سیك نوپژی به‌یانی و عه‌صر بکات (نه‌یان فه‌وتینیت)، ده‌چیته‌ به‌هه‌شت.

۱۶۴- {عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّ أَفْضَلَ
الصَّلَوَاتِ عِنْدَ اللَّهِ صَلَاةُ الصُّبْحِ يَوْمَ الْجُمُعَةِ فِي جَمَاعَةٍ»^(۴).

(۱) أخرجه أحمد: ۵۱۸، وَصَحَّحَهُ الألبانی.

(۲) أخرجه البخاري: ۵۵۲، ومسلم: ۶۲۶، والترمذي: ۱۷۵، وابن ماجه: ۶۸۵.

(۳) أخرجه البخاري: ۵۴۸.

(۴) أخرجه البيهقي في «شعب الإيمان»: ۳۰۴۵، انظر صحيح الجامع: ۱۱۱۹، والصحيفة: ۱۵۶۶.

واته: ثینو عومر (خوا لیتان رازی بن) ده‌لی: پیغمبری خوا ﷺ فرموده‌تی: بیگومان باشرینی نویزه‌کان له لای خوا، نه‌نجامدانی نویژی به‌یانیه به‌کومه‌ل له روژی هه‌ینی دا.

دەربارە‌ی: نویژی خەوتنان و به‌یانی

۱۶۵- {عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَوْ يَعْلَمُ النَّاسُ مَا فِي صَلَاةِ الْعِشَاءِ، وَصَلَاةِ الْفَجْرِ، لَأَتَوْهُمَا وَلَوْ حَبْوًا»^(۱).

واته: عایشه (خوا لیتی رازی بن) ده‌لی: پیغمبری خوا ﷺ فرموده‌تی: ئەگەر خە‌لک دە‌یانزانی چ پاداشتی‌ک له نویژی (به‌کومه‌لی) خەوتنان و به‌یانی دا هه‌یه به‌گا‌وله‌ش بو‌وايه بو‌ی ده‌هاتن.

۱۶۶- {عَنْ عُثْمَانَ بْنِ عَفَّانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ صَلَّى الْعِشَاءَ وَالْفَجْرَ فِي جَمَاعَةٍ كَانَ كَقِيَامِ لَيْلَةٍ»^(۲).

واته: عوسمانی کوری عه‌فان ﷺ ده‌لی: پیغمبری خوا ﷺ فرموده‌تی: هەر که‌س نویژی خەوتنان و به‌یانی به‌کومه‌ل بکات وه‌ک ئەوه وایه له هه‌موو شه‌وه‌که نویژی کرد‌بن.

۱۶۷- {عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي عَمْرَةَ، قَالَ: دَخَلَ عُثْمَانُ بْنُ عَفَّانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ الْمَسْجِدَ بَعْدَ صَلَاةِ الْمَغْرِبِ، فَفَعَدَّ وَحْدَهُ، فَفَعَدَّتْ إِلَيْهِ فَقَالَ، يَا ابْنَ أَخِي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «مَنْ صَلَّى الْعِشَاءَ فِي جَمَاعَةٍ فَكَأَنَّمَا قَامَ نِصْفَ اللَّيْلِ، وَمَنْ صَلَّى الصُّبْحَ فِي جَمَاعَةٍ فَكَأَنَّمَا صَلَّى اللَّيْلَ كُلَّهُ»^(۳).

(۱) أخرجه البخاري: ۵۹۰، وابن ماجه: ۷۹۶.

(۲) أخرجه ابن حبان: ۲۰۵۵.

(۳) أخرجه مسلم: ۶۵۶.

واته: عه‌بدوپرهمانی کوری نه‌بو عه‌مپه‌ ده‌لئ: عوسمانی کوری عه‌فغان ﷺ دواى نوئزى مه‌غریب چووہ نیو مزگه‌وت، به‌ ته‌نیا دانیش‌ت، منیش له‌لای دانیش‌تم، (عوسمان ﷺ) گوتی: نه‌ی کوری برام! گویم له‌ پیغهمبه‌ری خوا ﷺ بوو ده‌یفه‌رموو: ههر که‌س نوئزى عیشا به‌ کوهم‌ل بکات، وه‌ک نه‌وه‌ وایه‌ تا نیوه‌ی شه‌و شه‌ونوئزى کردبئ، وه‌ ههر که‌سیک نوئزى به‌یانی به‌ کوهم‌ل بکات وه‌ک نه‌وه‌ وایه‌ له‌ ههموو شه‌وه‌که‌ شه‌ونوئزى کردبئ.

۱۶۸- {عَنْ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: «صَلَاةُ الْمَرْءِ فِي بَيْتِهِ أَفْضَلُ مِنْ صَلَاتِهِ فِي مَسْجِدِي هَذَا إِلَّا الْمَكْتُوبَةَ»^(۱).

واته: زه‌یدی کوری ثابیت ﷺ ده‌لئ: پیغهمبه‌ر ﷺ فرموده‌تی: نوئزى (سوننه‌ت)ی پیاو له‌ مالى خو‌ی خیری زیاتره‌و باشته‌ له‌ نوئز کردن له‌و مزگه‌وته‌ی من (که‌ مزگه‌وتی مه‌دینه‌یه‌) جگه‌ له‌ نوئزه‌ فه‌رزه‌کان.

دو‌باره‌ی: دوو رکات سوننه‌تی پیش نوئزى به‌یانی

۱۶۹- {عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا)، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ، قَالَ: «رَكَعَتَا الْفَجْرِ خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا»^(۲).

واته: عایشه (خوا لئی رازی بن) ده‌لئ: پیغهمبه‌ر ﷺ فرموده‌تی: دوو رکات نوئزى (سوننه‌ت)ی به‌یانی، چاکتره‌ له‌ دونیاو نه‌وه‌ی له‌ دونیادا هه‌یه‌.

۱۷۰- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «مَنْ لَمْ يُصَلِّ رَكَعَتَيِ الْفَجْرِ فَلْيُصَلِّهِمَا إِذَا طَلَعَتِ الشَّمْسُ»^(۳).

(۱) أخرجه أبو داود: ۱۰۴۶، والترمذي: ۴۵۰، صححه الألباني.

(۲) أخرجه مُسْلِم: ۷۲۵.

(۳) أخرجه ابْنُ حِبَّانَ: ۲۴۶۳، وَقَالَ شَيْبَانُ الأرنؤوط: إسناده صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ البُخَارِيِّ.

واته: نه‌بو هو‌ره‌یره ﷺ ده‌لن: پیغه‌مبه‌ر ﷺ فرموده‌تی: هر که سیک دوو رکات نویژی سوننه‌تی پیش نویژی به‌یانی نه‌کرد، کاتیک که خو‌ر هه‌لدی با بیکات (با نه‌و خیره‌گه‌وره‌به‌ی له‌ده‌ست نه‌چیت).

دو‌باره‌ی: هه‌لسانه‌وه‌و شه‌ونویژ

۱۷۱- {عَنْ أَبِي أَمَامَةَ رضي الله عنه، عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ أَنَّهُ قَالَ: «عَلَيْكُمْ بِقِيَامِ اللَّيْلِ فَإِنَّهُ دَأْبُ الصَّالِحِينَ قَبْلَكُمْ، وَهُوَ قُرْبَةٌ إِلَىٰ رَبِّكُمْ، وَمَكْفَرَةٌ لِلْسَيِّئَاتِ، وَمَنْهَأَةٌ لِلْإِثْمِ»^(۱).

واته: نه‌بو نومامه رضي الله عنه ده‌لن: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فرموده‌تی: شه‌و نویژ بکه‌ن و ده‌ستی پیوه‌بگرن، چونکه شه‌و نویژ له‌کارو پیشه‌و عاده‌تی پیاه‌و صالحه‌کانی پیش تیوه‌بووه، وه‌به‌هوی شه‌و نویژه‌وه له‌په‌روه‌ردگارتان نزیک ده‌بنه‌وه، وه‌ده‌بیته‌که‌فاره‌تی گونا‌هه‌کانتان و گپ‌رانه‌وه‌شتان له‌خرابه‌کان.

۱۷۲- {عَنْ أَبِي سَعِيدٍ رضي الله عنه، وَأَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «إِذَا اسْتَيْقَظَ الرَّجُلُ مِنَ اللَّيْلِ وَأَيَقَظَ أَمْرَاتَهُ فَصَلِّيًا رَكَعَتَيْنِ كَتَبْنَا مِنَ الذَّاكِرِينَ اللَّهُ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ»^(۲).

واته: نه‌بو سه‌عیدو رضي الله عنه، نه‌بو هو‌ره‌یره رضي الله عنه هه‌ردووکیان ده‌لن: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فرموده‌تی: نه‌گه‌ر پیاه‌هه‌لسا له‌شه‌ودا خیزانه‌که‌شی هه‌لساندو پیکه‌وه دوو رکات نویژیان کرد، نه‌وه ده‌نوسرین له‌و پیاه‌و ژنانه‌ی که زور زیکرو یادی خوا ده‌که‌ن.

۱۷۳- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «أَفْضَلُ الصَّلَاةِ بَعْدَ الْفَرِيضَةِ صَلَاةُ اللَّيْلِ»^(۳).

(۱) أخرجه الترمذی: ۳۵۴۹، وقال الألبانی: حسنٌ صحیح.

(۲) أخرجه ابن ماجه: ۱۳۳۵، وصححه الألبانی.

(۳) أخرجه مسلم: ۱۱۶۳.

واته: نه‌بو هویره‌یره علیه‌السلام ده‌لن: پیغهمبه‌ری خوا علیه‌السلام فرموده‌تی: باشرین نویژ (که‌خاوه‌نه‌که‌ی پاداشتی زوری له‌سه‌ر به‌ده‌ست دینتی) دوی نویژه فره‌زه‌کان، شه‌و نویژه.

دوباره‌ی: دانیشتن دوی نویژی به‌یانی تا خوره‌لات

۱۷۴- {عَنْ أَبِي أُمَامَةَ رضی‌الله‌عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم: «مَنْ صَلَّى صَلَاةَ الْغَدَاةِ فِي جَمَاعَةٍ، ثُمَّ جَلَسَ يَذْكُرُ اللَّهَ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ، ثُمَّ قَامَ فَرَكَعَ رَكَعَتَيْنِ، انْقَلَبَ بِأَجْرِ حَجَّةٍ وَعُمْرَةٍ»^(۱).

واته: نه‌بو نومامه رضی‌الله‌عنه ده‌لن: پیغهمبه‌ری خوا علیه‌السلام فرموده‌تی: هر که‌سیک نویژی به‌یانی بکات به‌کومه‌ل، پاشان دابنیشتی و زیکرو یادی خوا بکات تاکو خور هه‌لدی، نجا هه‌لسی و دوو رکات نویژی (سوننه‌ت) بکات، نه‌وه ده‌گه‌ریته‌وه (ماله‌وه) به‌پاداشتی چه‌ج و عومره‌یه‌ک.

دوباره‌ی: سلو کردن

۱۷۵- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی‌الله‌عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم: «إِذَا لَقِيَ أَحَدُكُمْ أَخَاهُ فَلْيُسَلِّمْ عَلَيْهِ، فَإِنْ حَالَتْ بَيْنَهُمَا شَجَرَةٌ أَوْ جِدَارٌ، أَوْ حَجَرٌ، ثُمَّ لَقِيَهِ فَلْيُسَلِّمْ عَلَيْهِ أَيْضًا»^(۲).

واته: نه‌بو هویره‌یره رضی‌الله‌عنه ده‌لن: پیغهمبه‌ری خوا علیه‌السلام فرموده‌تی: نه‌گه‌ر به‌کیک له‌تیوه به‌برای مسولمانی خوی گه‌یشت با سلوی لیبکات، وه نه‌گه‌ر داریک، یان دیواریک، یان به‌ردیک که‌وته تئوانیان، پاشان پیی گه‌یشته‌وه، با دیسان سلوی لیبکاته‌وه.

(۱) أخرجه الطبرانی في «الكبير»: ۷۷۴۱، وَقَالَ الألباني: حَسَنٌ صَحِيحٌ.

(۲) أخرجه أبو داود: ۵۲۰۲، وَصَحَّحَهُ الألباني.

۱۷۶- {عَنْ الزُّبَيْرِ بْنِ الْعَوَّامِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، لَا تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ حَتَّى تُؤْمِنُوا، وَلَا تُؤْمِنُوا حَتَّى تَحَابُّوا، أَفَلَا أَدَلُّكُمْ عَلَى شَيْءٍ إِذَا فَعَلْتُمُوهُ تَحَابَبْتُمْ؟ أَفْشُوا السَّلَامَ بَيْنَكُمْ»^(۱).

واته: زوبه‌یری کوری عه‌ووام رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده‌لن: پیغهمبه‌ری خوا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فرموده‌تی: سویند به‌و که‌سه‌ی گیانی منی به‌ده‌سته، ناچنه به‌هه‌شت هه‌تا ئیمان نه‌هینن، وه‌تا یه‌کدیشان خوشنه‌وی ئیمانتان ته‌واو نابن! جا ئایا کاریکتان پِن بَلِیم نه‌گهر نه‌نجامی بدن به‌هویه‌وه یه‌کدیتان خوشده‌وی؟ له‌نیو خوتان سلّو بلاو بکه‌نه‌وه.

۱۷۸- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «إِذَا جَاءَ الرَّجُلَ الْمَجْلِسَ فَلْيُسَلِّمْ، فَإِنْ جَلَسَ ثُمَّ بَدَأَ لَهُ أَنْ يَقُومَ قَبْلَ أَنْ يَتَفَرَّقَ الْمَجْلِسُ فَلْيُسَلِّمْ، فَإِنَّ الْأُولَى لَيْسَتْ بِأَحَقَّ مِنَ الْأُخْرَى»^(۲).

واته: نه‌بو هوره‌یره رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده‌لن: پیغهمبه‌ر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فرموده‌تی: نه‌گهر پیاویک هاته مه‌جلس با سلّو بکات، جا نه‌گهر دانیش و دواتر پیویسته‌کی هاته پیش، ئیدی ویستی هه‌لسن، نه‌وه پیش نه‌وه‌ی هه‌لسن و، جیابیتته‌وه له‌مه‌جلسه‌که با سلّو بکات، چونکه سلّو کردنی سه‌ره‌تا له‌پیشتره شایسته‌تر نیه له‌سلّو کردنی کوتایی.

۱۷۹- {عَنْ فَضَالَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «يُسَلِّمُ الرَّكِبُ عَلَى الْمَاشِي، وَالْمَاشِي عَلَى الْقَاعِدِ، وَالْقَلِيلُ عَلَى الْكَثِيرِ»^(۳).

واته: فه‌زاله رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده‌لن: پیغهمبه‌ر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فرموده‌تی: که‌سی سواری سلّو له‌که‌سی دانیشتوو ده‌کات، وه‌پیاده سلّو له‌و که‌سه‌ده‌کات که‌دانیشتوو، وه‌نه‌وانه‌ی ژماره‌یان که‌مه‌سلّو له‌وانه‌ده‌که‌ن که‌ژماره‌یان زوره.

(۱) أخرجه مُسْلِمٌ: ۲۰۳.

(۲) أخرجه البخاري في الأدب المفرد: ۱۰۰۸، وَصَحَّحَهُ الْأَبَانِي.

(۳) أخرجه البُخَارِيُّ: ۵۸۷۸، مُسْلِمٌ: ۲۱۶۰، وَالتِّرْمِذِيُّ: ۲۷۰۳.

درباره‌ی: سوئند خواردن

۱۸۰- {عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا)، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «مَنْ حَلَفَ فَاسْتَتْنَى فَإِنْ شَاءَ مَضَى، وَإِنْ شَاءَ تَرَكَ غَيْرَ حَنْثٍ»^(۱).

واته: ئیبنو عومەر (خواییان رازی بن) ده‌لن: پیغمبر ﷺ فرموده‌تی: هر که سیک سوئندی خواردو (إِنْ شَاءَ اللَّهُ) ی کرد، نه‌گەر ویستی با سوئنده‌که‌ی بگه‌یه‌نیته‌جن، نه‌گەر ویستیشی با سوئنده‌که‌ی جیه‌جن نه‌کات، به‌بنی نه‌وه‌ی که سوئند شکاندیشی بگه‌ویتنه‌سه‌ری (چونکه "إِنْ شَاءَ اللَّهُ" ی کردوه)، (واته: با بلتی: وه‌للاهی ده‌چمه‌فلان شوین نه‌گەر خوا بیه‌وی بکات، دواپی نه‌شچن که‌فاره‌تی ناکه‌ویتنه‌سه‌ر).

۱۸۱- {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا)، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ أَدْرَكَ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ وَهُوَ يَسِيرُ فِي رَكْبٍ يَخْلِفُ بِأَيْمِهِ فَقَالَ: «أَلَا إِنَّ اللَّهَ يَنْهَأكُمْ أَنْ تَحْلِفُوا بِأَبَائِكُمْ، مَنْ كَانَ خَالِفًا فَلْيَخْلِفْ بِاللَّهِ، أَوْ لِيَصْمُتْ»^(۲).

واته: عه‌بدوللای کوری عومەر (خواییان رازی بن) ده‌لن: پیغمبر ﷺ گه‌یشت به‌ عومهری کوری خه‌تتاب له‌ کاتیکدا ده‌رویشت له‌ نیو کومه‌له‌ سواریکدا، سوئندی به‌ باوکی ده‌خوارد، بویه (پیغمبر ﷺ) فرمودی: ناگاداربن خوا لیتان فه‌ده‌غه‌ ده‌کات سوئند به‌ باوکتان بخون، هر که‌سیک سوئند ده‌خوا، با سوئند به‌ خوا بخوا، یان بیده‌نگ بن.

۱۸۲- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: أَعْتَمَ رَجُلٌ عِنْدَ النَّبِيِّ ﷺ، ثُمَّ رَجَعَ إِلَى أَهْلِهِ فَوَجَدَ الصَّبِيَّةَ قَدْ نَامُوا، فَأَتَاهُ أَهْلُهُ بِطَعَامِهِ، فَحَلَفَ لَا يَأْكُلُ مِنْ أَجْلِ صَبِيَّتِهِ، ثُمَّ بَدَأَ لَهُ فَأَكَلَ، فَأَتَى رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فَذَكَرَ ذَلِكَ لَهُ، فَقَالَ رَسُولُ

(۱) أخرجه النسائي: ۳۷۹۳، وَصَحَّحَهُ الألباني.

(۲) أخرجه البخاري: ۶۶۴۶.

اللَّهِ ﷻ: مَنْ حَلَفَ عَلَىٰ مِمينِ، فَرَأَىٰ غَيْرَهَا خَيْرًا مِنْهَا، فَلْيَأْتِهَا، وَلْيَكْفُرْ عَنْ مِمينِهِ»^(۱).

واتہ: ئەبو ھورەپرە ﷺ دەلی: پیاویک لە خزمەت پێغەمبەر ﷺ نوێژی عیشای بە درەنگەوہ ئەنجامدا، پاشان گەرایەوہ بو تێو مال و مندالی، بینی مندالەکان خەوتوون، خیزانیشتی ھاتە لای و خواردنەکە ی بو ھیتا، جا سویندی خوارد خواردنەکە نەخوات لەبەر خاتری مندالەکانی، دواییش خواردنەکە ی خوارد، بۆیە ھاتە خزمەت پێغەمبەر ﷺ و ئەوہی بو باسکرد، پێغەمبەری خوا ﷺ فہرمووی: ھەر کە سیک سویندی خوارد لەسەر شتیک، دوایی تەماشای کرد غەیری ئەوہ باشترە، با ئەوہی کە بە چاکێ دەزانی بیکات و، کە فارەتی سویندەکە ی بدات.

۱۸۳- {عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا)، قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ حَلَفَ فِي قِطِيعَةٍ رَحِمٍ، أَوْ فِيمَا لَا يَصْلُحُ، فَبَرُّهُ أَنْ لَا يُتَمَّ عَلَىٰ ذَلِكَ»^(۱).

واتہ: عایشە (خوا لیتی رازی بن) دەلی: پێغەمبەری خوا ﷺ فہرموویەتی: ھەر کە سیک سویندی خوارد بە پچراندنی پەیوہندی خزمایەتی، یاخود دەربارە ی شتیک کە باش نەبێ، بو ئەو چاکتر ئەوہیە کە ئەو شتە جیبەجی نەکات (بە لکو سویندەکە ی بشکینیت و کە فارەتی سویندەکە ی بدات).

۱۸۴- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا تَحْلِفُوا بِأَبَائِكُمْ، وَلَا بِأُمَّهَاتِكُمْ، وَلَا بِالْأَنْدَادِ، وَلَا تَحْلِفُوا إِلَّا بِاللَّهِ، وَلَا تَحْلِفُوا إِلَّا وَأَنْتُمْ صَادِقُونَ»^(۲).

واتہ: ئەبو ھورەپرە ﷺ دەلی: پێغەمبەری خوا ﷺ فہرموویەتی: سویند بە باوک و باپیرانتان مەخوون، وە سویند بە دایک و نەنکتان مەخوون، وە

(۱) أخرجه مُسْلِمٌ: ۴۲۴۱.

(۲) أخرجه ابْنُ مَاجَةَ: ۲۱۱۰، انظر: صَحِيحُ الْجَامِعِ: ۶۲۱۵.

(۳) أخرجه أَبُو دَاوُدَ: ۳۳۴۸، وَصَحَّحَهُ الْأَبَانِيُّ.

سوئند به بت و سه‌نه‌مه‌کان مه‌خون، وه جگه له خوا به هیچ شتی دیکه سوئند مه‌خون، وه سوئند به خواش مه‌خون مه‌گهر راستگوئن.

تیبینی: واته: به درۆ سوئند به خوا مه‌خون، هه‌تا هه‌ندیك له زانایان گوتووایانه: نه‌گهر ئینسان به درۆ سوئند به خوا بخوا ئه‌هوه‌نتره له‌وه‌ی که به راستی سوئند به غه‌یری خوا بخوا، یانی: نه‌گهر به درۆ سوئند به خوا بخوا، گونا‌هی که‌متره له‌وه‌ی که به‌راستی سوئند به غه‌یری خوا بخوا.

۱۸۵- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «وَاللَّهِ لَأَنْ يَلِجَ أَحَدُكُمْ بِيَمِينِهِ فِي أَهْلِهِ، أَنْتُمْ لَهُ عِنْدَ اللَّهِ مِنْ أَنْ يُعْطِيَ كَفَّارَتَهُ الَّتِي افْتَرَضَ اللَّهُ عَلَيْهِ»^(۱).

واته: نه‌بو هوره‌یره رضي الله عنه ده‌لئ: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فهرموویه‌تی: سوئند به خوا! نه‌گهر به‌کیک له تیوه که سوئندی خواردوه له مالی خویدا له‌سه‌ر سوئنده‌که‌ی به‌رده‌وام بی (واته: کاریکی خراب بی، بو موهونه: سوئندی خواردوه ده‌بی له منداله‌که‌ی بدات، یاخود نه‌چیته مزگه‌وت، یان سوئندی خواردوه سلّو له دراوسپکه‌ی نه‌کات، سه‌ردانی خوشک و برابه‌کی خو‌ی نه‌کات)، نه‌وه بو‌ی گونا‌ه‌بارکه‌رتره له لای خوا، له‌وه‌ی (سوئنده‌که‌ی بشکینیت و) که‌فاره‌ته‌که‌ی بدات، که خوا له‌سه‌ری فهرز کردوه.

دەربارە‌ی: مردن و مردوان

۱۸۶- {عَنْ جَابِرٍ رضي الله عنه قَالَ: سَأَلَ رَجُلٌ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ: أَيَتَامُ أَهْلُ الْجَنَّةِ؟ قَالَ: «النُّؤْمُ أَخُو الْمَوْتِ، وَلَا يَمُوتُ أَهْلُ الْجَنَّةِ»^(۲).

واته: جابر رضي الله عنه ده‌لئ: پیاویک پرسیری کرد له پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ: نایا خه‌لکی به‌هه‌شت ده‌خه‌ون؟ (پیغه‌مبه‌ر ﷺ) فهرمووی: نووستن برای

(۱) أخرجه البخاري: ۶۲۵۰.

(۲) أخرجه الدیلمی: ۶۹۰۷، والبيهقي: ۴۴۱۶، وَصَحَّه‌هُ الألبانی.

مردنه، خه‌لکی به‌هه‌شتیش نامرن (که‌واته: نوستنی تیدانیه، چونکه نوستن بو پشودانی دوی ماندووییه، به‌هه‌شتیش ماندووبونی تیدانیه).

۱۸۷- {عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ ﷺ، يَقُولُ: «يُبْعَثُ كُلُّ عَبْدٍ عَلَى مَا مَاتَ عَلَيْهِ»^(۱).

واته: جابر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده‌لن: گویم له پیغهمبه‌ر ﷺ بوو ده‌یفه‌رموو: هه‌موو به‌نده‌یه‌که له‌سهر نه‌وه زیندووده‌کریته‌وه که له‌سهری مردوو.

۱۸۸- {عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا)، قَالَتْ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «لَا تَسُبُّوا الْأَمْوَاتَ، فَإِنَّهُمْ قَدْ أَفْضَوْا إِلَىٰ مَا قَدَّمُوا»^(۲).

واته: عایشه (خوا لئی رازی بن)، ده‌لن: پیغهمبه‌ر ﷺ فرموویه‌تی: جنیو به‌ مردووان مه‌لین، له‌به‌ر نه‌وه‌ی رویشتون به‌لای نه‌وه کرده‌وانه‌ی پیش خو‌یانیان خستوو (جا به‌باش و خرابیانه‌وه).

۱۸۹- {عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِذَا رَأَيْتُمُ الْجَنَازَةَ فَقُومُوا لَهَا، فَمَنْ تَبِعَهَا فَلَا يَجْلِسُ حَتَّىٰ تَوَضَّعَ»^(۳).

واته: نه‌بو سه‌عیدی خودری رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده‌لن: پیغهمبه‌ری خوا ﷺ فرموویه‌تی: نه‌گه‌ر جه‌نازه‌یه‌کتان بینی له‌به‌ری هه‌لسنه‌وه، وه هه‌ر که‌س به‌ دوی جه‌نازه‌کدا رویشت، با دانه‌نیشن تا جه‌نازه‌که داده‌نری.

۱۹۰- {عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْأَنْصَارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، قَبْلَ مَوْتِهِ بِثَلَاثَةِ أَيَّامٍ، يَقُولُ: «لَا يَمُوتَنَّ أَحَدُكُمْ إِلَّا وَهُوَ يُحْسِنُ الظَّنَّ بِاللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ»^(۴).

(۱) أخرجه مُسْلِم: ۲۸۷۸ .

(۲) أخرجه مسلم: ۹۵۹ .

(۳) أخرجه الْبُخَارِيُّ: ۱۳۱۰ .

(۴) أخرجه مُسْلِم: ۲۶۷۵ .

واته: جابری کوری عه‌بدوللای نه‌نصارایی ﷺ ده‌لن: بیستم پیغهمبری خوا ﷺ سن رۆز پیش نه‌وه‌ی وه‌فات بکات، ده‌یفه‌رموو: با هیچ که‌ستیک له‌تیوه‌ نه‌مری مه‌گه‌ر نه‌و که‌سه‌ گومانی باشی هه‌بیته به‌ خوا (واته: هه‌موو کات نومیدی ره‌حم و به‌خشینی خواتان هه‌بی).

۱۹۱- {عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا)، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «مَا مِنْ مَيِّتٍ تُصَلِّيَ عَلَيْهِ أُمَّةٌ مِنَ الْمُسْلِمِينَ يَبْلُغُونَ مِائَةً، كُلُّهُمْ يَشْفَعُونَ لَهُ، إِلَّا شَفَعُوا فِيهِ»} (۱).
واته: عایشه (خوا لئی رازی بی) ده‌لن: پیغهمبر ﷺ فرموده‌ی: هه‌ر مردووئیک کومه‌لئیک مسولمان نوئزی له‌سه‌ر بکه‌ن ژماره‌یان بکاته‌ سه‌د که‌سه‌ هه‌موویان داوای لئی خو‌شبوونی بو بکه‌ن، (خوا) داواکانیان قبول‌ ده‌کات و لئی خو‌ش ده‌بیته.

۱۹۲- {عَنْ عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ نَهَى عَنْ زِيَارَةِ الْقُبُورِ، وَعَنِ الْأَوْعِيَةِ، وَأَنْ تُحْبَسَ لُحُومُ الْأَصَاغِيِّ بَعْدَ ثَلَاثٍ، ثُمَّ قَالَ: «إِنِّي كُنْتُ نَهَيْتُكُمْ عَنْ زِيَارَةِ الْقُبُورِ فَرُورُوهَا فَإِنَّهَا تُذَكِّرُكُمْ الْآخِرَةَ، وَنَهَيْتُكُمْ عَنِ الْأَوْعِيَةِ فَاشْرَبُوا فِيهَا، وَاجْتَنِبُوا كُلَّ مَا أَسْكَرَ، وَنَهَيْتُكُمْ عَنْ لُحُومِ الْأَصَاغِيِّ أَنْ تَحْبِسُوهَا بَعْدَ ثَلَاثٍ، فَاحْبِسُوا مَا بَدَا لَكُمْ»} (۲).

واته: علی ﷺ ده‌لن: پیغهمبری خوا ﷺ نه‌هی کرد له‌ سه‌ردانی کردنی گۆره‌کان، وه‌ نه‌هی کرد له‌ چه‌ند جوړه‌ گۆزه‌یه‌ک که‌ خو‌شاوی تیدا دروست بکری (له‌ ترسی بوون به‌ ئاره‌ق)، وه‌ نه‌هی کرد له‌وه‌ی زیاد له‌ سن رۆز گوشتی قوربانی هه‌لبگیری، پاشان فرموده‌ی: پیستر لیم قه‌ده‌غه‌ کردبوون بچه‌نه‌ سه‌ر گۆره‌کان، به‌لام ئیستا سه‌ردانی بکه‌ن، چونکه‌ دواپوژتان ده‌خاته‌وه‌ بیر، (یاخود مردنتان ده‌خاته‌وه‌ بیر)، وه‌ قه‌ده‌غه‌م کردبوون له‌ چه‌ند جوړه‌ گۆزه‌وه‌ ده‌فریک بخون و بخونه‌وه‌ تیاندا، جا

(۱) (آخرجه‌ مُسلم: ۹۴۷).

(۲) (آخرجه‌ احمد: ۱۲۳۵ تعلق شعيب الأرناؤوط: حدیث صحیح).

تیتستا بخونه‌وه تیتاندا، وه خوتان دووربگرن له هه‌موو سه‌رخوشکه‌ریک، وه لیشم قه‌ده‌غه کردبوون زیاد له سِی رۆزان گوشتی قوربانی هه‌لبگرن، تیتستا نه‌وه‌نده‌ی پیتان باشه هه‌لبگرن.

۱۹۳- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ شَهِدَ الْجَنَازَةَ حَتَّى يُصَلَّى عَلَيْهَا فَلَهُ قِيرَاطٌ، وَمَنْ شَهِدَهَا حَتَّى تُدْفَنَ فَلَهُ قِيرَاطَانِ» قِيلَ وَمَا الْقِيرَاطَانِ؟ قَالَ: «مِثْلُ الْجَبَلَيْنِ الْعَظِيمَيْنِ»^(۱).

واته: نه‌بو هورپه‌په رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده‌لن: پِنغه‌مبه‌ری خوا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فهموویه‌تی: هه‌ر که‌سێک ناماده بیت له‌سه‌ر مردووێک هه‌تا نوژی له‌سه‌ر ده‌کری، نه‌وه خیری قیراتیکی هه‌یه، وه نه‌گه‌ر ناماده بی تا ده‌نیژی، نه‌وه خیری دوو قیراتی هه‌یه، گو‌ترا: دوو قیراته‌کان چین؟ فهمووی: وه‌ک دوو چیا‌ی که‌وره‌ن.

۱۹۴- {عَنْ كُرَيْبٍ، مَوْلَى ابْنِ عَبَّاسٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّهُ مَاتَ ابْنُ لَهُ بِقُدَيْدٍ - أَوْ بَعْسَفَانَ - فَقَالَ: يَا كُرَيْبُ، انْظُرْ مَا اجْتَمَعَ لَهُ مِنَ النَّاسِ، قَالَ: فَخَرَجْتُ، فَإِذَا نَاسٌ قَدِ اجْتَمَعُوا لَهُ، فَأَخْبَرْتُهُ، فَقَالَ: تَقُولُ هُمْ أَرْبَعُونَ؟ قَالَ: نَعَمْ، قَالَ: أَخْرِجُوهُ، فَإِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «مَا مِنْ رَجُلٍ مُسْلِمٍ مَيِّتٌ، فَيَقُومُ عَلَى جَنَازَتِهِ أَرْبَعُونَ رَجُلًا، لَا يُشْرِكُونَ بِاللَّهِ شَيْئًا، إِلَّا شَفَعَهُمُ اللَّهُ فِيهِ»^(۲).

واته: کورپه‌ب خزمه‌تکاری ئینو‌عه‌بباس رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده‌گپریته‌وه له ئینو‌عه‌بباسه‌وه که‌ مندالێکی وه‌فاتی کردوه، له قوده‌ید، یان عوسفان، جا گو‌تی: نه‌ی کورپه‌ب ته‌ماشا بکه، بزانه چه‌ند خه‌لک بو‌ی کۆبوونه‌ته‌وه (بو‌ی نوژی له‌سه‌ر کردنی)؟ منیش چوومه ده‌ره‌وه، بینیم کومه‌له‌ خه‌لکیک بو‌ی کۆبوونه‌ته‌وه، جا هه‌وا‌لم پێدا، گو‌تی: پیت وایه چل که‌س ده‌بن؟

(۱) (أخرجه البخاري: ۱۲۶۱).

(۲) (أخرجه مسلم: ۹۴۸).

(کوره‌یب) گوئی: به‌لئی، گوئی: بیهیننه دهره‌وه (با نویژی له‌سه‌ر بکه‌ین)، چونکه من گویم له پیغهمبه‌ری خوا ﷺ بوو ده‌یفه‌رموو: ههر مسولمانتیک بمرئی چل که‌س نویژی له‌سه‌ر بکه‌ن که هاوبه‌شیان بو خوا بریار نه‌دابئی نه‌وه په‌روه‌ردگار لئی خووش ده‌بئی، تکایان بوی قبول ده‌بئی.

۱۹۵- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَدْعُو: «اللَّهُمَّ أَصْلِحْ لِي دِينِي الَّذِي هُوَ عِزْمَتِي أَمْرِي، وَأَصْلِحْ لِي دُنْيَايَ الَّتِي فِيهَا مَعَاشِي، وَاجْعَلِ الْمَوْتَ رَحْمَةً لِي مِنْ كُلِّ سُوءٍ»^(۱).

واته: نه‌بو هوپه‌رپه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده‌لئی: پیغهمبه‌ری خوا ﷺ دوعای ده‌کرد (ده‌یفه‌رموو): خوابه دینداریه‌که‌م چاک بکه‌ی، که پاریزه‌ری نیش و کاره‌کانه‌ه، وه کاروباری دونیاشم بو چاک بکه‌ی، که ژیان و گوزه‌رانعی تیدایه، وه مردنیش بکه‌یه مایه‌ی به‌زه‌یی پیداهاتنه‌وه‌م له ههموو خراپه‌یه‌ک.

۱۹۶- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «إِذَا مَاتَ الْإِنْسَانُ انْقَطَعَ عَمَلُهُ إِلَّا مِنْ ثَلَاثَةٍ: مِنْ صَدَقَةٍ جَارِيَةٍ، وَعِلْمٍ يُنْتَفَعُ بِهِ، وَوَلَدٍ صَالِحٍ يَدْعُو لَهُ»^(۲).

واته: نه‌بو هوپه‌رپه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده‌لئی: پیغهمبه‌ری خوا ﷺ فرموده‌یه‌تی: نه‌که‌ر مروف مرد کرده‌وه‌کانی ده‌پچرئی جکه له سئی کرده‌وه نه‌بئی: چاکه‌یه‌کی به‌رده‌وام، زانستیک سوود بکه‌یه‌نئی، یان مندالیکی چاک دوعای بو بکات.

(۱) أخرجه البخاري في الأدب المفرد: ۶۶۸، ومسلم: ۷۱.

(۲) أخرجه مسلم: ۱۳۳۱، والترمذي: ۱۳۷۶، والنسائي: ۳۶۵۱، وابن ماجه: ۲۴۲.

درباره‌ی: فیتنه و ناشوب

۱۹۷- {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «إِنَّ مِنْ وَرَائِكُمْ زَمَانَ صَبْرٍ، لِلْمُتَمَسِّكِ فِيهِ أَجْرٌ خَمْسِينَ شَهِيدًا»، فَقَالَ عُمَرُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، مِمَّا أَوْ مِنْهُمْ؟ قَالَ: «مِنْكُمْ»} (۱).

واته: عابدوللای کوری مه‌سعود رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده‌لئ: پیغهمبه‌ری صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فرموده‌ی: بیگومان له‌ دوای تیوه‌ پروژگاری نارامگرتن هه‌ن (له‌سه‌ر دینداری)، هه‌ر که‌سیتک ده‌ست به‌ دینه‌وه‌ بگری و نارامگری و (واز له‌ دینداری نه‌هیتن) پاداشتی په‌نجا شه‌یدی هه‌یه، عومه‌ر (خوالئی رازی بن) گوئی: نه‌ی پیغهمبه‌ری خوا!! (په‌نجا شه‌ید) له‌ تیمه‌ یان له‌ خویان؟ فرموده‌ی: له‌ تیوه‌!!

۱۹۸- {عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى لَا يُقَالَ فِي الْأَرْضِ: اللَّهُ، اللَّهُ»} (۲).

واته: نه‌سه‌س رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده‌لئ: پیغهمبه‌ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فرموده‌ی: تیکچوونی دنیا ناین‌ هه‌تا نه‌و کاته‌ی له‌سه‌ر زه‌وی ناگوتری: (اللَّهُ اللَّهُ). (که‌واته: دونیا به‌سه‌ر خراپترین دروستکراوانی خوا کاول ده‌بن، که‌ که‌سیان تیدا نامینن‌ بلی: (اللَّهُ) که‌س خوای له‌بیر نامینن‌، نه‌و کاته‌ مانای وایه‌ که‌س خیری پیوه‌نه‌ماوه‌و نه‌م ژبان‌هی دونیایه‌ که‌ له‌سه‌ر نه‌م زه‌ویه‌به‌ به‌ یه‌کجاری کونایی پی‌ دیت).

۱۹۹- {عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «إِنَّ مِنْ أَشْرَاطِ السَّاعَةِ أَنْ يُرْفَعَ الْعِلْمُ، وَيَثْبُتَ الْجَهْلُ، وَيُشْرَبَ الْخَمْرُ، وَيَطْهَرَ الرِّثَاءُ»} (۳).

(۱) أخرجه الطبراني في «الكبير»: ۱۳۹۴، وصححه الألباني.

(۲) أخرجه مسلم: ۳۷۳.

(۳) أخرجه البخاري: ۶۴۲۳، ومسلم: ۲۶۷۱، والترمذي: ۲۲۰۵.

واته: نه‌نه‌س ﷺ ده‌لن: پیغهمبه‌ری خوا ﷺ فرموده‌تی: بیگومان له
نیشانه‌کانی دنیا تیکچوون نه‌وه‌یه: که زانیاری هه‌لده‌گیری و، نه‌زانی
شوینی ده‌گریته‌وه‌و خوئی ده‌چه‌سپینن و، شه‌راب ده‌خوریته‌وه‌و، زینا
داوینپسی به‌ناشکرا نه‌نجام ده‌دری.

۲۰۰- {عَنِ ابْنِ عَمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «إِنَّ اللَّهَ يَقْبَلُ
تَوْبَةَ الْعَبْدِ مَا لَمْ يُعْرِغْ»^(۱).

واته: ئینو عومهر (خوا لیان رازی بن) ده‌لن: پیغهمبه‌ر ﷺ فرموده‌تی:
بیگومان خوا توبه‌ی به‌نده قبول ده‌کات به‌مه‌رجیک رووحی نه‌که‌یشتبیته
که‌رووی (واته: سه‌ره‌مه‌رگی نه‌که‌یشتبیتن).

۲۰۱- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يُبْعَثَ
دَجَالُونَ كَذَّابُونَ، قَرِيبٌ مِنْ ثَلَاثِينَ كُلُّهُمْ يَزْعُمُ أَنَّهُ رَسُولُ اللَّهِ»^(۲).

واته: نه‌بو هوره‌یره ﷺ ده‌لن: پیغهمبه‌ر ﷺ فرموده‌تی: روژی دوابی
نایه‌ت هه‌تا ده‌ججال و دروژن ده‌تیردرین، نیزیکه‌ی سی (که‌س) ده‌بن،
هه‌ر هه‌موویان ده‌لن پیغهمبه‌رین!

(۱) أخرجه أحمد: ۶۱۶۰، وَحَسَنَةُ الألبانی، قال شعيب الأرنؤوط : إسناده حسن.

(۲) أخرجه البُخَّاري: ۶۷۰۴ .

دەربارەى

چەند پەوشتەىكى
پەست و ناشرىن

قسہی نہینی ہیئان و بردن

۲۰۲- {عَنْ حُدَيْفَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، سَمِعْتُ النَّبِيَّ ﷺ يَقُولُ: «لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ قَتَاتٌ»^(۱).
واتہ: حوزہ فہرہ ﷺ، دہ لئی: بیستم پیغہ مہر ﷺ دہ یفہرموو: (ہہرگیز لہ
سہرہ تاوہ) ناچیتہ بہ ہشت تہو کہ سہی قسہ دینتی و دہ بات لہ نیوان
خہ لکدا (بؤ تہوہی کیشہ و ناشووب بنیتہوہ).

تیبینی: سیفہتی (قتات) لہ بہر گہورہیی تاوانہ کہی، خوای دادگہر تہم
سزایہ سہختہی بؤ خاوانہ کہی داناوہ، چونکہ تہم سیفہتہ تہ واتایانہ
دہ گریتہ خوئی:

۱- رہنگہ تہو کہ سہ بچتی لہ پشت دہرگا گوئی لہو قسانہ بگریت و بہ
خراپترین شیوہ بیگریتہوہ.

۲- یان بہ نامرازیک، قسہ کان تومار بکات و بیگوازیتہوہ و بیگوری.

۳- یا خود نامہی موبایل، یان ہہر نامیریکی دیکہ دہ دزی و، بؤ مہ بہستی
ناشووب بہ کاری دینتی.

بہ داخوہ، تہوانہ نیستا لہ ہہموو کومہ لگہی مروفاہتی زور زور بوون.

نہ فرین لہ یہ کدی کردن

۳۰۳- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، ادْعُ اللَّهَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ،
قَالَ: «إِنِّي لَمْ أُبْعَثْ لِعَانًا، وَلَكِنْ بُعِثْتُ رَحْمَةً»^(۲).

(۱) أخرجه البخاري: ۵۷۰۹، مسلم: ۱۰۵.

(۲) أخرجه مسلم: ۲۵۹۹.

واته: نه‌بو هوپره‌پره ﷺ، ده‌لن: گوترا: نه‌ی پیغهمبری خوا ﷺ بو دوعاو نفرین له‌هاوبه‌ش دانه‌ران ناکه‌ی؟! فرمودی: من نه‌نیردراوم تا‌کو نه‌فرینکاریم، به‌لکو به‌ره‌حمه‌ت و به‌زه‌یی بو‌خه‌لک نیردراوم.

ستایش و پیداه‌لگوتنی که‌سی به‌رانبه‌ر

۲۰۴- {عَنْ أَبِي بَكْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَجُلًا ذُكِرَ عِنْدَ النَّبِيِّ ﷺ فَأَثَمْتِي عَلَيْهِ رَجُلٌ خَيْرًا، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «وَيْحَاكَ قَطَعْتَ عُنُقَ صَاحِبِكَ»، يَقُولُهُ مِرَارًا، «إِنْ كَانَ أَحَدُكُمْ مَادِحًا لَأَمَّالَةً فَلْيَقُلْ: أَحْسَبُ كَذَا وَكَذَا "إِنْ كَانَ يَرَى أَنَّهُ كَذَلِكَ" وَحَسِبُهُ اللَّهُ، وَلَا يَزِيَّ عَلَى اللَّهِ أَحَدًا»^(۱).

واته: نه‌بو به‌کره ﷺ، ده‌لن: پیاویک له‌لای پیغهمبر ﷺ ناوی هیترا‌جا پیاویک (له‌وی بوو) زور ستایشی پیاوه‌ناوه‌یتراوه‌که‌ی کرد (رووبه‌پروو)، پیغهمبریش ﷺ فرمودی: هاوار به‌حالت، ملی‌هاوه‌له‌که‌ت بری، چه‌ند جاریک‌نه‌مه‌ی دووبار ده‌کرده‌وه، (فرمودی): نه‌گه‌ر به‌کیک هیچ چاره‌ی نه‌بوو هه‌ر ده‌بووا مه‌دحی به‌رانبه‌ره‌که‌ی بکات، نه‌وه‌با‌بلن: من پیم‌وايه‌ئاواو‌ئاوايه، نه‌وه‌له‌حاله‌تیکدا‌نه‌گه‌ر‌بینی‌ئاوايه، وه‌بو‌لای‌خوا‌بیگیریتته‌وه (بلن: خوا‌زاناره‌به‌حقیقه‌ته‌که‌ی)، با‌که‌س‌ته‌زکیه‌نه‌کات‌به‌سه‌ر‌خواوه (چونکه‌هه‌ر‌خوا‌به‌نده‌ناسه).

دابیرین و قسه‌نه‌کردن له‌گه‌ل مسولمان

۲۰۵- {عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «لَا تَبَاغُضُوا، وَلَا تَحَاسَدُوا، وَلَا تَدَابَرُوا، وَكُونُوا عِبَادَ اللَّهِ إِخْوَانًا، وَلَا يَجُلُ لِمُسْلِمٍ أَنْ يَهْجُرَ أَحَاهُ فَوْقَ ثَلَاثِ لَيَالٍ»^(۲).

(۱) أخرجه البخاري: ۵۷۱۴.

(۲) أخرجه البخاري: ۵۷۲۶، ومسلم: ۲۵۵۹.

واتہ: ئەنەسی کورپی مالیک رضی اللہ عنہ، دەلن: پئغەمبەری خوا رضی اللہ عنہ فہرموویہ‌تی: یە کدی مەبوغزینن، وە ئیرەیی بە یە کدی مەبەن و، پشت لە یە کدی مەکەن، بەندە ی خوا بن و، پئکەوہ برابن، وە حەلأل نیە بو هیچ مسوڵمانتیک لە سنی شەو زیاتر قسە لە گەل برای مسوڵمانی نە کات.

بە شەرم و ئابرووی

۲۰۶- {عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ رضی اللہ عنہ، قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «إِنَّ مِمَّا أَدْرَكَ النَّاسَ مِنْ كَلَامِ النَّبُوءَةِ: إِذَا لَمْ تَسْتَحْ فَأَصْنَعْ مَا شِئْتَ»^(۱).

واتە ئەبو مەسعوود رضی اللہ عنہ، دەلن: پئغەمبەر ﷺ فہرمووی: لە راستیدا یە کتیک لەو شتانە ی خەلک پیتی گەشتووہ لە قسە ی پئغەمبەرە کان ئەمە یە: ئە گەر شەرم نە کرد چیت دەوی بیکە (واتە: کە مروف شەرمی نەما لە هیچ شتیکی نەرەواو قیزەون سل ناکاتەوہ).

پەزلی و چرووکی

۲۰۷- {عَنْ جَابِرٍ رضی اللہ عنہ يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «اتَّقُوا الظُّلْمَ، فَإِنَّ الظُّلْمَ ظُلُمَاتٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَاتَّقُوا الشُّحَّ، فَإِنَّ الشُّحَّ أَهْلَكَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ، وَحَمَلَهُمْ عَلَى أَنْ سَفَكُوا دِمَاءَهُمْ، وَاسْتَحَلُّوا مَحَارِمَهُمْ»^(۲).

واتە: جابر رضی اللہ عنہ دەگێریتەوہ کە پئغەمبەری خوا ﷺ فہرموویہ‌تی: خۆتان پاریزن لە ستەم کردن، چونکە ستەم تاریکاییە کان پوژی دوا ییە، وە خۆتان پاریزن لە پەزلی و چرووکی، چونکە پەزلی و چرووکی ئوممەتە کان پئش ئیوہ ی لە نیو بردو، وای لیکردن خۆینی یە کدیان پزانندو قەدە غەراوہ کان یە کدیان حەلأل کرد.

(۱) أخرجه البخاري: ۵۷۶۹.

(۲) أخرجه مسلم: ۲۵۷۸.

۲۰۸- {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «كُلُوا وَاشْرَبُوا وَتَصَدَّقُوا وَالْبُسُوءَ، فِي غَيْرِ مَخِيَلَةٍ وَلَا سَرَفٍ، إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ أَنْ تَرَى نِعْمَتَهُ عَلَى عَبْدِهِ»^(۱).

واته: عه‌بدوللای کوری عه‌مر رَضِيَ اللهُ عَنْهُ ده‌لن: پَنِغَه‌مبه‌ری خوا ﷺ فرموده‌تی: بخون و بخونه‌وه‌و به‌خشن و بی‌پوشن، بی‌ته‌وه‌ی که‌شخه‌و فیزو زنده‌پروبی تیدا بکن، چونکه بی‌گومان خوا پیتی خو‌شه‌ نیعمه‌ته‌کانی به‌سه‌ر به‌نده‌که‌یه‌وه‌ بی‌نری.

۲۰۹- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «لَيْسَ الْغِنَى عَنْ كَثْرَةِ الْعَرَضِ، وَلَكِنَّ الْغِنَى غِنَى النَّفْسِ»^(۲).

واته: نه‌بو هو‌ره‌یره رَضِيَ اللهُ عَنْهُ، ده‌لن: پَنِغَه‌مبه‌ر ﷺ فرموده‌تی: ده‌وله‌مه‌ندی به‌ زوری مال و سامان نیه، به‌لکو ده‌وله‌مه‌ندی ده‌وله‌مه‌ندی دلّه (واته: قه‌ناعه‌ت هه‌بوون).

۲۱۰- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا يَجْتَمِعُ غُبَارٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، وَدُخَانٌ جَهَنَّمَ فِي جَوْفِ عَبْدٍ أَبَدًا، وَلَا يَجْتَمِعُ الشُّحُّ وَالْإِيمَانُ فِي قَلْبِ عَبْدٍ أَبَدًا»^(۳).

واته: نه‌بو هو‌ره‌یره رَضِيَ اللهُ عَنْهُ، ده‌لن: پَنِغَه‌مبه‌ری خوا ﷺ فرموده‌تی: هه‌رگیز تو‌زو خو‌لی تیکو‌شان له‌ پیناوی خواو، دووکه‌لی دو‌زه‌خ پیکه‌وه‌ له‌ ناخی به‌نده‌دا کونابنه‌وه، هه‌روه‌ها ره‌زلیلی و ئیمان له‌ یه‌ک کاتدا له‌ دلّی به‌نده‌دا کونابنه‌وه.

(۱) أخرجه أحمد: ۶۷۰۸، وَحَسَنَةُ شُعَيْبِ الأرنؤوط، وَقَالَ أَحْمَدُ شَاكِر: إِسْنَادُهُ صَحِيحٌ.

(۲) أخرجه البخاري: ۶۰۸۱، ومسلم: ۱۰۵۱.

(۳) أخرجه النسائي: ۳۱۱۳، وابن ماجه: ۲۷۷۴، وابن حبان: ۳۲۵۱، قال شعيب الأرنؤوط: حديث صحيح لغيره.

ده‌بارهی
فهرمووده قودسیه‌کان

فەرمووده قودسیه‌کان

(الْحَدِيثُ الْقُدْسِيُّ): بریتیه له و فەرموودانه‌ی که پیغهمبه‌ری خوشه‌ویست
له خوای په‌روه‌ردگار هوه ده‌یگپرتیه‌وه، جا ههر بیژه و له‌فزه که هی
خوای بن، یان ته‌نیا مانا که هی خوا بیته، به‌لام جکه له قورئان، واته:
قورئان و فەرمووده‌ی قودسی ههر دووکیان هی خوای په‌روه‌ردگارن،
له‌گه‌ل هه‌بوونی نه و جیاوازیانه‌ی خواره‌وه:

جیاوازی نیوان قورئان و فەرمووده‌ی قودسی:

۱- قورئان هه‌مووی له پئی جبریل (علیه السلام) هوه هاتوه، به‌لام فەرمووده‌ی
قودسی جاری وایه جبریل هیناویه‌تی، جارواش هه‌بووه خوا نیله‌های دلی
پیغهمبه‌ری کردوه و خستوو به‌تیه دلی موباره‌کی.

۲- قورئان موته‌واوتیره^(۱)، واته: دنیایی و به‌قینمان هه‌یه، هه‌مووی ته‌واوه و
راسته له خواوه‌یه، به‌لام فەرمووده‌ی قودسی هه‌یه راسته، هه‌یه لاوازه،
هه‌یه هه‌لبه‌ستراوه، که واته: هه‌موو فەرمووده‌یه‌کی قودسی سه‌حیح نیه.

۳- قورئان دابه‌ش کراوه بو چه‌ند سوورپه‌ت و نایه‌ت و حزب و به‌شیک،
به‌لام فەرمووده‌ی قودسی وا نیه.

۴- قورئان له ناو نویژ ده‌خویتری، به‌لام دروسته نیه فەرمووده‌ی قودسی
له ناو نویژ بخویتری.

(۱) المتواتر: ما رواه جماعة في كل طبقة من طبقات السند تحيل تواطؤهم وتوافقهم على الكذب
واستندوا إلى أمر محسوس.

۵- پاداشتی خویندنه وهی قورئان شتیکی جیگیرو سه ملیتراوه، به لام فرموده وهی قودسی هه مان فهزل و پله و پاداشتی نیه.

۶- قورئان موعجیزه یه کی دهسته وسانکه ره به دریزایی زه مان و به پانایی زه مین ده مینیتته وه هه تا دنیا مابن، به لام فرموده وهی قودسی موعجیزه و دهسته وسانکه ره نیه.

۷- بروا نه بوون به قورئان کوفره، خاوه نه که هی له بازنه ی نیسلام و نیمان ده چیتته دهر، به لام بروا نه بوون به فرموده وهی کی قودسی به هوئی ته وهی که لاوازه نه ک کوفر نیه، به لکو ناساییه، (ههروه ک زور فرموده وهی قودسی هه ن که لاوازن، له پرووی سه نه ده وه ناگه ن به پیغه مبه ری خوا (ﷺ)).

۸- دروست نیه قورئان به مانا بگنیدریتته وه، به لام دروسته فرموده وهی قودسی به مانا بگنیدریتته وه.

۲۱۱- (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: قَالَ اللَّهُ: «أَعَدَدْتُ لِعِبَادِي الصَّالِحِينَ مَا لَا عَيْنٌ رَأَتْ، وَلَا أُذُنٌ سَمِعَتْ، وَلَا خَطَرَ عَلَى قَلْبِ بَشَرٍ، فَاقْرَأُوا إِنْ شِئْتُمْ: ﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (۱۷) ﴿السجدة﴾»^(۱).

واته: نه بو هورهیره (ﷺ)، ده لن: پیغه مبه ری خوا (ﷺ) فرموده وهی: خوا فرموده وهی: ناماده م کردوه بو بهنده چاکه کانم (له به ههشت دا) نازو نیعمه تی وا نه هیچ چاویک بینویه تی و، نه هیچ گوئیه ک بیستویه تی و، نه به خه یال و دلی هیچ که سیکیش دا هاتوه، نه گهر ده تانه وی (زیاتر له وه تیبگه ن) نه م نایه ته بخویننه وه: (﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (۱۷) ﴿السجدة﴾.

۲۱۲- {عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: وَجَبَّتْ مَحَبَّتِي لِلْمُتَحَابِّينَ فِيَّ، وَالْمُتَجَالِسِينَ فِيَّ، وَالْمُتَزَاوِرِينَ فِيَّ، وَالْمُتَبَادِلِينَ فِيَّ»} (۱).

واتہ: موعازی کوری جہ بہل ﷺ دہ لئ: بیستم پیغہمبہری خوا ﷺ دہ یفہرموو: خوا (عَزَّ وَجَلَّ) فہرموویہ تی: خوْشہویستی خوْم پیویست کردوہ بُو نُو و کہ سانہی لہ بہر من یہ کدیان خوْشہوی، لہ بہر من بہ یہ کہوہ دادہ نیشن، لہ بہر من سہردانی یہ کدی دہ کہن، و ہ بہ یہ کدی دہ بہ خشن لہ پیناوی رہ زامہندی من.

۲۱۳- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «قَالَ اللَّهُ: إِذَا أَحَبَّ عَبْدِي لِقَائِي أَحْبَبْتُ لِقَاءَهُ، وَإِذَا كَرِهَ لِقَائِي كَرِهْتُ لِقَاءَهُ»} (۲).

واتہ: نُو بو ہورہ پرہ ﷺ دہ گیریتہوہ پیغہمبہری خوا ﷺ فہرموویہ تی: خوا فہرموویہ تی: ہہر بہ ندہ یہ ک پی خوْش بِن بہ من بگات، منیش پیم خوْشہ پیی بگہم، و ہ نُو گہر نُو پی ناخوْشبِن بہ من بگات، منیش پیم ناخوْشہ بہو بگہم.

۲۱۴- {عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «قَالَ رَبُّكُمْ: أَنْتَعَجَزُ يَا ابْنَ آدَمَ أَنْ تُصَلِّيَ أَوَّلَ النَّهَارِ أَرْبَعَ رَكَعَاتٍ أَكْفِكَ بِهِنَّ آخِرَ يَوْمِكَ»} (۳).

واتہ: عوقبہ ی کوری عامر ﷺ دہ گیریتہوہ پیغہمبہری خوا ﷺ فہرموویہ تی: پہروہردگارتان فہرموویہ تی: نُو و ہ چہ ی نادہم نایا بِن توانای لہ کردنی چوار پکات نوژ لہ سہرہ تای رُوژ، کہ بہ ہویہوہ دہ تپاریژم تا کوتایی نُو و رُوژہ.

(۱) أخرجه أحمد: ۵۷۵، وَقَالَ شُعَيْبُ الأرنؤوط: إسناده صحيح على شرط الشيخين.

(۲) أخرجه البخاري: ۷۰۶۵.

(۳) أخرجه أحمد: ۱۷۸۲۸، وَصَحَّحَهُ الألباني.

۲۱۵- {عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: الْمُتَحَابُّونَ فِي جَلَالِي لَهُمْ مَنَابِرُ مِنْ نُورٍ يَعْطِيهِمُ النَّبِيُّونَ وَالشَّهَدَاءُ»} (۱).

واته: موعازی کوری جه‌به‌ل ﷺ ده‌لی: بیستم پیغهمبه‌ری خوا ﷺ ده‌یفه‌رموو: خوا (عَزَّ وَجَلَّ) فرموویه‌تی: نه‌وانه‌ی له به‌ر گه‌وره‌یی من یه‌کدیان خو‌شده‌وی سه‌کوو شوینی نورینیان هه‌یه (له دواروژ) که پیغهمبه‌ران و شه‌یدان خوژگه‌یان پی ده‌خوازن.

۲۱۶- {عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ سَمِعْتُ النَّبِيَّ ﷺ يَقُولُ: «إِنَّ اللَّهَ قَالَ: إِذَا ابْتَلَيْتُ عَبْدِي بِحَبِيبَتِيهِ فَصَبَرَ عَوَّضْتُ مِنْهُمَا الْجَنَّةَ "يُرِيدُ عَيْنِيهِ"»} (۲).

واته: نه‌نه‌سی کوری مالیک ﷺ ده‌لی: بیستم پیغهمبه‌ر ﷺ ده‌یفه‌رموو: بیگومان خوا فرموویه‌تی: نه‌گه‌ر دوو چاوم له به‌نده‌یه‌کی خو‌م سه‌نده‌وه‌و کویر بوو، نه‌ویش زور نارامگر بوو، نه‌وه من بو‌ی قه‌ره‌بوو ده‌که‌مه‌وه به‌وه‌ی له جیاتی دوو چاوه‌کانی به‌هه‌شتی ده‌ده‌می.

۲۱۷- {عَنْ أَبِي دَرٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ فِيَمَا رَوَى عَنْ رَبِّهِ، «أَنَّهُ قَالَ: يَا عِبَادِي! إِنَّكُمْ تُخْطِئُونَ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ، وَأَنَا أَعْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعاً فَاسْتَغْفِرُونِي أَعْفِرُ لَكُمْ»} (۳).

واته: نه‌بو‌زه‌ر ﷺ ده‌لی: پیغهمبه‌ر ﷺ له‌و فرمایشتانه‌ی له په‌روه‌ردگاری ده‌یگتیرتته‌وه، (فرمووی): خوا فرموویه‌تی: نه‌ی به‌نده‌کانم! تئوه هه‌له‌و گوناهان ده‌که‌ن به‌ روژو شه‌وان، وه من له هه‌موو گوناهان خو‌ش ده‌بم و ده‌بوورم، بو‌یه داوای لیخو‌شبوونم لی بکه‌ن تا لی‌تان خو‌شیم!!

(۱) أخرجه الترمذی: ۲۳۹۰، قال الألبانی: صحیح.

(۲) أخرجه البخاری: ۵۳۲۹.

(۳) أخرجه مسلم: ۶۷۳۷.

۲۱۸- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: إِذَا هَمَّ عَبْدِي بِسَيِّئَةٍ فَلَا تَكْتُبُوهَا عَلَيْهِ، فَإِنْ عَمِلَهَا فَانْكُتُبُوهَا سَيِّئَةً، وَإِذَا هَمَّ بِحَسَنَةٍ فَلَمْ يَعْمَلْهَا فَانْكُتُبُوهَا حَسَنَةً، فَإِنْ عَمِلَهَا فَانْكُتُبُوهَا عَشْرًا»^(۱).

واتہ: نہ بو ہو رہہ پرہ ﷺ دہ گپرنتہ وہ پیغہ مبر ﷺ فہرموویہ تی: خوا (عَزَّ وَجَلَّ) فہرموویہ تی: ہر کات بہندہ ی من بہ دلّی داہات خراپہ یہ ک بکات لہ سہری مہ نووسن (لہ بہر نہ وہی کہ تہنہا بہ دلّی داہاتوہ) جا نہ گہر کردی، خراپہ یہ کی بو بنووسن، وہ ہہرکاتیک چاکہ یہ کی بہ دلّدا ہات و نہ جامی نہ دا، چاکہ یہ کی بو بنووسن، وہ نہ گہر نہ انجامیدا، دہ چاکہ ی بو بنووسن.

۲۱۹- {عَنْ شُرَيْحٍ قَالَ سَمِعْتُ رَجُلًا مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ ﷺ يَقُولُ قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: يَا ابْنَ آدَمَ فَمَنْ إِلَىَّ أَمْسَأَ إِلَيْكَ، وَأَمْسَأَ إِلَيَّ أَهْرُولُ إِلَيْكَ»^(۲).

واتہ: شورہ یح دہ لّی: گویم لہ پیاوئیک لہ ہاوہ لانی پیغہ مبر ﷺ بو، دہ یگوت: پیغہ مبر ﷺ فہرموویہ تی: خوا ی بہرز فہرموویہ تی: نہ ی نہ وہی ئادہم ہہ لّسہ بو لام، من بہ رویشتن دیم بو لات، وہ تو بہ رویشتن و ہرہ بو لام من بہ راکردن دیم بو لات.

۲۲۰- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّ اللَّهَ إِذَا أَحَبَّ عَبْدًا دَعَا جِبْرِيلَ فَقَالَ: إِنِّي أَحِبُّ فُلَانًا فَأَحِبُّهُ، قَالَ: فَيَحِبُّهُ جِبْرِيلُ، ثُمَّ يُنَادِي فِي السَّمَاءِ، فَيَقُولُ: إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ فُلَانًا فَأَحِبُّوهُ، فَيَحِبُّهُ أَهْلُ السَّمَاءِ، قَالَ: ثُمَّ يُوضَعُ لَهُ الْقَبُولُ فِي الْأَرْضِ»^(۳).

(۱) أخرجه مُسْلِم: ۳۳۰.

(۲) أخرجه أحمد: ۱۰۹۶۷، وَصَحَّحَهُ الألبانی.

(۳) أخرجه أحمد: ۹۳۴۱، ومسلم: ۲۶۲۷، وابن حبان: ۳۶۵.

واته: نه‌بو هوره‌یره ﷺ ده‌لن: پیغهمبه‌ری خوا ﷺ فرموده‌تی: نه‌گه‌ر خوا به‌نده‌یه‌کی خوش بوئی بانگی جبریل ده‌کات و پیئی ده‌فرموی: من فلانه به‌نده‌م خوش ده‌وی، توش خوشت بوئی، جبریلش خوشی ده‌وی، پاشان جبریل بانگ ده‌کات له‌ نیو نه‌هلی ناسمان (واته: له‌ نیو فریشته‌کان) ده‌لن: خوا فلان به‌نده‌ی خوش ده‌وی ئیوه‌ش خوشتان بوئی، جا نه‌هلی ناسمان هه‌موو خوشیان ده‌وی، پاشان له‌سه‌ر زه‌ویش (نهم خوشه‌ویستی‌هی) لئ قبول ده‌کری (ئیماندارانیش خوشیان ده‌وی).

۲۲۱- {عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَالَ: قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: «مَنْ عَلِمَ أَنِّي ذُو قُدْرَةٍ عَلَى مَغْفِرَةِ الذُّنُوبِ، عَفَرْتُ لَهُ وَلَا أَبَالِي مَا لَمْ يُشْرِكْ بِي شَيْئًا»^(۱).

واته: ئینو عه‌باس (خوا لئیان رازی بن)، ده‌گیرته‌وه پیغهمبه‌ری خوا ﷺ فرموده‌تی: خوا (عزَّ وَجَلَّ) فرموده‌تی: هه‌ر که‌سیک بزانی و پروای وابئ (ته‌نها) من خاوه‌ن توانای لیبوردنم له‌ گوناهان، نه‌وه لئی خوش ده‌بم و باکیشم نیه، مادام هیچ هاوبه‌شیکی بو په‌یدا نه‌کردبم.

۲۲۲- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: أَنَا أَغْنَى الشُّرَكَاءِ عَنِ الشُّرْكِ، فَمَنْ عَمِلَ لِي عَمَلًا أَشْرَكَ فِيهِ عَيْرِي، فَأَنَا مِنْهُ بَرِيءٌ، وَهُوَ لِلَّذِي أَشْرَكَ»^(۲).

واته: نه‌بو هوره‌یره ﷺ ده‌لن: پیغهمبه‌ری خوا ﷺ فرموده‌تی: خوا (عزَّ وَجَلَّ) فرموده‌تی: من ده‌وله‌مه‌ندترینی ده‌وله‌مه‌ندانم له‌ هاوبه‌شیتی دا (واته: پیوستم به‌ هاوبه‌ش نیه)، هه‌ر که‌سیک کرده‌وه‌یه‌ک بکات به‌شی غه‌یری منی تیبخات نه‌وه من به‌ریم له‌و، به‌شه‌که‌ی خوشم ده‌ده‌م به‌وه‌ی کراوه به‌ هاوبه‌شم (با چاوه‌رئی پاداشت له‌ من نه‌کات).

(۱) أخرجه الطبرانی في «الكبير»: ۱۱۶۱۵، وَحَسَنُهُ الألبانی.

(۲) أخرجه مُسْلِم: ۲۹۸۵.

۲۲۳- {عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: يَا ابْنَ آدَمَ! مَهْمَا عَبْدَتَنِي وَرَجَوْتَنِي وَلَمْ تُشْرِكْ بِي شَيْئًا، غَفَرْتُ لَكَ عَلَى مَا كَانَ فِيكَ، وَإِنْ اسْتَقْبَلْتَنِي بِمِلءِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ خَطَايَا وَذُنُوبًا، اسْتَقْبَلْتُكَ بِمِلْهُنَّ مِنَ الْمَغْفِرَةِ وَأَغْفِرُ لَكَ وَلَا أُبَالِي»^(۱).

واته: نه‌بو ده‌رداء رضي الله عنه ده‌لن: پیغهمبه‌ری خوا ﷺ فرموده‌تی: خوی به‌رز فرموده‌تی: نه‌ی وه‌چه‌ی ناده‌م! هه‌رچه‌ند تو به‌ندایه‌تی به‌کی بوم و تکام لیبه‌کی، وه‌ هیج هاوه‌لیکم بو په‌یدانه‌که‌ی، نه‌وه منیش هه‌رچی تو کردبت (له‌ گوناح) لیت ده‌بوورم، وه‌ نه‌گه‌ر پر به‌ ناسمان و زه‌وی له‌ گوناوه‌ تاوان بیته‌وه‌ بو لام، منیش به‌ پری ناسمان و زه‌وی له‌ لیبوردن پیشوازیت لی ده‌که‌م، وه‌ لیت ده‌بوورم و هیج باکم نیه‌.

۲۲۴- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «يَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى: أَنَا عِنْدَ ظَنِّ عَبْدِي بِي، وَأَنَا مَعَهُ إِذَا ذَكَرَنِي، فَإِنْ ذَكَرَنِي فِي نَفْسِهِ ذَكَرْتُهُ فِي نَفْسِي، وَإِنْ ذَكَرَنِي فِي مَلَأَ ذَكَرْتُهُ فِي مَلَأَ حَيْرٍ مِنْهُمْ»^(۲).

واته: نه‌بو هوره‌یره رضي الله عنه ده‌لن: پیغهمبه‌ر ﷺ فرموده‌تی: خوی به‌رز فرموده‌تی: من به‌ پیتی گومانی به‌نده‌که‌مم به‌ من، وه‌ من له‌گه‌ل به‌نده‌ی خوم دام کاتیک یادم ده‌کات و باسم ده‌کات، جا نه‌گه‌ر له‌ دللی خویدا یادم بکات و باسم بکات منیش له‌ لای خوم باسی ده‌که‌م به‌ په‌نهانی، به‌لام نه‌گه‌ر له‌ تیتو کوریک دا باسم بکات من له‌ کوریکی باشتردا له‌ کوره‌که‌ی نه‌و باسی ده‌که‌م (که‌ کوری فریشته‌ نزیکه‌کانه‌).

(۱) أخرجه التَّبَهَقِيُّ في «شعب الإيمان»: ۱۰۴۰، وَصَحَّحَهُ الألبانی.

(۲) أخرجه البُخَارِيُّ: ۷۰۶۶.

۲۲۵- {عَنْ جُنْدَبٍ رضی الله عنه أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ حَدَّثَ: أَنَّ رَجُلًا قَالَ وَاللَّهِ لَا يَغْفِرُ اللَّهُ لِفُلَانٍ، وَإِنَّ اللَّهَ تَعَالَى قَالَ: «مَنْ ذَا الَّذِي يَتَأَلَّى عَلَيَّ أَنْ لَا أَغْفِرَ لِفُلَانٍ؟! فَإِنِّي قَدْ غَفَرْتُ لِفُلَانٍ، وَأَحْبَطْتُ عَمَلَكَ»^(۱).

واته: جوندب رضی الله عنه ده‌لن: پیغهمبه‌ری خوا رضی الله عنه فرموی: پیاویک سویندی خواردو گوتی: وه‌للاهی خوا له فلانه که‌س خو‌ش نابیت، جا‌خوای به‌رزیش فرموی: نه‌وه کتیه نه‌وه که‌سه که سویند ده‌خوات له‌سه‌ر من، گوايه من له فلانه که‌س خو‌ش‌نابم؟! ده به‌دنیایی نه‌وه لئی خو‌ش بووم و کرده‌وه باشه‌کانی تو‌شم هه‌لوه‌شاند‌ه‌وه.

۲۲۶- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی الله عنه، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَلَمْ تَرَوْا إِلَى مَا قَالَ رَبُّكُمْ قَالَ: «مَا أَنْعَمْتُ عَلَىٰ عِبَادِي مِنْ نِعْمَةٍ إِلَّا أَصْبَحَ فَرِيقٌ مِنْهُمْ بِهَا كَافِرِينَ، يَقُولُونَ الْكُفَاكِبُ وَبِالْكَوَاكِبِ»^(۲).

واته: نه‌بو هوره‌پره رضی الله عنه گوتویه‌تی: پیغهمبه‌ری خوا رضی الله عنه فرمویه‌تی: تایا سه‌یر ناکهن بو نه‌وه‌ی په‌روه‌ردگارتان فرمویه‌تی: هیچ نیعمه‌تیک نیه که بیبه‌خشم به‌بنده‌کانم، چه‌مه‌ن گروپیک له‌وان پیتی کافر ده‌بن (به‌وه‌ی نیعمه‌ته‌که له‌خواوه‌نازانن له‌شتیکی تره‌وه‌ده‌زانن)، ده‌لین نه‌ستیره‌کان بوون (نه‌وه نیعمه‌ته‌یان به‌خشیوه) و به‌فه‌زلی نه‌وان بووه.

۲۲۷- {عَنْ مَعْقِلِ بْنِ يَسَارٍ رضی الله عنه، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: يَقُولُ رَبُّكُمْ تَبَارَكَ وَتَعَالَى: «يَا ابْنَ آدَمَ تَفَرَّغْ لِعِبَادَتِي أَمْلَأُ قَلْبَكَ غَنًى، وَأَمْلَأُ يَدَيْكَ رِزْقًا، يَا ابْنَ آدَمَ لَا تَبَاعِدْ مِنِّي فَأَمْلَأُ قَلْبَكَ فَقْرًا، وَأَمْلَأُ يَدَيْكَ شُغْلًا»^(۳).

واته: مه‌عقیلی کوری یه‌سار رضی الله عنه گوتویه‌تی: پیغهمبه‌ری خوا رضی الله عنه فرمویه‌تی: په‌روه‌ردگارتان (تَبَارَكَ وَتَعَالَى) ده‌فرموی: نه‌ی وه‌چه‌ی

(۱) أخرجه مسلم: ۶۲۲۱.

(۲) أخرجه مسلم: ۲۴۱.

(۳) أخرجه الحاكم: ۷۹۲۶، وقال: صحيح الإسناد، وأخرجه أيضًا: أبو نعيم في الحلية (۳۰۳/۲).

نادہم خوت یہ کلایی بکہوہ بو پہرستشی من، دلت پر دہولہ مہندی دہ کہم و، دہستہ کانت پر رزق و روزی دہ کہم، ئہی و ہچہی نادہم لیم دوورمہ کہوہ جا ببیتہ ہوی ئہوہی دلت پر ہہزاری بکہم و، دہستہ کانت پر سہرقالیی و ماندوویتی بکہم.

۲۲۸- {عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «لَيْسَ مِنْ عَمَلِ يَوْمٍ إِلَّا وَهُوَ يُخْتَمُ عَلَيْهِ، فَإِذَا مَرِضَ الْمُؤْمِنُ قَالَتْ الْمَلَائِكَةُ: يَا رَبَّنَا عَبْدُكَ فُلَانٌ قَدْ حَبَسْتَهُ، فَيَقُولُ الرَّبُّ عَزَّ وَجَلَّ: اخْتُمُوا لَهُ عَلَى مِثْلِ عَمَلِهِ حَتَّى يَبْرَأَ أَوْ يَمُوتَ»^(۱).

واتہ: عوقبہی کوری عامیر رضی اللہ عنہ (گوتووہی تی): پیغہ مہبری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرموویہ تی: کردہوہی ہیچ پروژیک نیہ حمتمن سہرمور دہ کریت و دادہ خریت (زیادو کہمی تیناکہوی)، جا ئہ گہر بروادار نہ خوش بوو، فریشتہ کان دہ لین: ئہی پہروہ ردگارمان فلان بہندہی خوت بہند کردوہ (پہرستشی و ہک جارن پئ ناکری بہہوی نہ خوشی)، پہروہ ردگاریش (عز و جل) دہ فہرموی: (کردہوہ کانی پروژانی نہ خوشی) بو سہرمور بکہن و دایبخن بہ وینہی کردہوہ کانی (پیشی نہ خوشی) تا چاک دہ بیتہوہ، یان و ہفات دہ کات.

۲۲۹- {عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، يَقُولُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «إِنَّ اللَّهَ لَيَسْأَلُ الْعَبْدَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حَتَّى يَقُولَ: مَا مَنَعَكَ إِذْ رَأَيْتَ الْمُنْكَرَ أَنْ تُتَكَّرَهُ؟ فَإِذَا لَقِيَ اللَّهَ عَبْدًا حُجَّتَهُ قَالَ: يَا رَبِّ رَجَوْتُكَ وَفَرَّقْتَ مِنَ النَّاسِ»^(۲).

واتہ: ئہ بو سہعیدی خودری رضی اللہ عنہ دہ لئ: گویم لہ پیغہ مہبری خوا صلی اللہ علیہ وسلم بوو دہیفہرموو: بہ دلنیایی خوا لیپیچینہوہ لہ گہل بہندہ دا دہ کات تاوہ کو دہ فہرموی: چ شتیک وای لیکردی خرابہ بینی پنگری لینہ کہیت و بی ہہ لویتست بی (بہ جوریک لہ جورہ کان)، جا ئہ گہر خوی پہروہ ردگار

(۱) أخرجه أحمد: ۱۷۳۵۴، تعليق شعيب الأرنؤوط: حديث صحيح.

(۲) أخرجه أبي يعلى: ۱۳۳۶، صححه الألباني.

حوججه و وهلام بداته بنده‌که‌ی (بوئوه‌ی وهلامیکی چاک بداته‌وه و خوی پوره‌ردگار په‌حمی پئ بکات) بنده‌که ده‌لئت: نه‌ی په‌روه‌ردگار نومیدم به‌ په‌حمی تو بو و له‌ خه‌لکیش ترسام (واته له‌بهر ترسی خه‌لکی نه‌هیم له‌ خراپه پئ نه‌کرا، وه نومیدیشم وابوو جه‌نابت له‌و کاره‌م خووش ده‌بی).

۲۳۰- {عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: إِنَّ أُمَّتَكَ لَا يَزَالُونَ يَقُولُونَ: مَا كَذَا؟ مَا كَذَا؟ حَتَّى يَقُولُوا: هَذَا اللَّهُ خَلَقَ الْخَلْقَ فَمَنْ خَلَقَ اللَّهُ؟»^(۱).

واته: نه‌ه‌سی کوری مالیک ﷺ له‌ پیغه‌مبه‌ری خواوه ﷺ ده‌گیریته‌وه که فرموده‌ی: خوا (عَزَّ وَجَلَّ) فرموده‌ی: نوممه‌ته‌که‌ت به‌رده‌وام (پرسیاری بن سوود ده‌که‌ن و) ده‌لین: نه‌وه چیه؟ نه‌وه چیه؟ هه‌تا ده‌لین: نه‌مه‌ خواجه‌ نه‌م دروستکراوه‌ی دروست کردوه، نه‌دی کن‌ خوی دروست کردوه؟

تیبینی: هه‌ر شتیک له‌گه‌ل عه‌قلی سه‌لیم تیک نه‌کاته‌وه که عه‌قل‌ ده‌رکی بکات له‌ ئیسلامدا هه‌رامه، جا یه‌کیک له‌و شتانه‌ی هه‌رامه و له‌گه‌ل عه‌قلی سه‌لیم تیک ناکاته‌وه، بریتیه له‌وه‌ی پرسیار بکریت له‌وه‌ی کن‌ خوی دروست کردوه؟

جا لیره‌دا ئیمه له‌ روانگه‌ی عه‌قله‌وه باس له‌وه ده‌که‌ین بوچی نه‌و پرسیاره نامه‌عقوله: له‌بهر نه‌وه نامه‌عقوله چونکه ده‌بی شتیک له‌ شته‌کان سه‌ره‌تاو دروستکهری یه‌که‌م بیته، نابیته هه‌ر بلین: نه‌دی کن‌ نه‌وی دروست کردوه؟! جا هه‌ندیک له‌و مروفانه‌ی که بروایان به‌ (الله) نه‌بووه و خویان پئ فه‌لسه‌فی بووه، بوچوونی جیاوازیان هه‌بووه: هه‌ندیک پیمان وابوووه نه‌سل و دروستکاری بونه‌وه‌ر خوئل بووه، هه‌ندیک ده‌لین: هه‌وا

(۱) أخرجه البخاري: ۷۲۹۶، ومسلم ۱۳۶.

بووه، هه‌ندیك ده‌لین: ئاگر بووه، هه‌ندیك ده‌لین: ئاو بووه، گرنک
ئه‌وه‌یه هه‌موویان مادده‌ن و ئه‌وانیش شتیک هه‌ر به‌ سه‌ره‌تا ده‌زانن،
چونکه‌ گشت عه‌قله‌کان کۆکن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی ده‌بێ شتیک سه‌ره‌تای
هه‌موو شتیک بێت و پرسپاری دیکه‌ دروست نه‌بێ.

به‌لام له‌ راستییدا گشت بۆچونه‌کان نامه‌عقول ده‌رده‌چن و کۆتایی
به‌و پرسپاره‌ ناهینن که‌ بگوتری: (ئه‌دی کێ ئه‌وی دروست کردوه).

چۆن؟ به‌وه‌ی که‌ ده‌بێ مروّفی عاقل له‌ بوونه‌وه‌ر تییفکریت و
ده‌ست له‌سه‌ر خالقی بوونه‌وه‌ر دابنیت و بزانی ئه‌و خواجه‌ پێویستی به
چ سیفه‌تیک هه‌یه که‌ توانویه‌تی ئه‌و بوونه‌وه‌ره به‌و شیوه‌یه‌ دروست
بکات، بۆ وینه: سه‌یر بکه‌ چاوی مروّف هه‌وت په‌رده‌ی تیدایه، هه‌موو
دکتۆره‌کان کۆکن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌و هه‌وت په‌رده‌یه‌ ده‌بێ له‌ شوینی
خۆیان بن، ئه‌گه‌ر شوینی یه‌کێکیان بگۆردریت بینین دروست نابیت، جا
لێره‌دا پرسپار ده‌که‌ین بۆچی ئه‌و چاوه‌ ئاوا به‌و شیوه‌یه‌ دروست کراوه؟
بێگومان وه‌لامه‌که‌ی ئه‌وه‌یه‌ تا مه‌خلوقه‌که‌ پێی بینن و بینا بێ، که‌واته
دروستکاری ئه‌و چاوه‌ پێویستی به‌ چه‌ندین سیفات هه‌یه، پێویستی
به‌ ژیان هه‌یه، چونکه‌ شتی مردوو چۆن شتی پێ دروست ده‌کری، وه
پێویستی به‌ زانست هه‌یه، چونکه‌ ئه‌و کاره‌ ئالۆزو سه‌رسپه‌ینه‌ره چۆن
بێ زانست ده‌کری، وه‌ پێویستی به‌ بیستنه، چونکه‌ ئه‌گه‌ر بیستنی نه‌بێ
چۆن بیستن بۆ بوونه‌وه‌ر دروست ده‌کات، وه‌ پێویستی به‌ ئیتقان و وردی
هه‌یه، ئه‌گه‌رنا ناتوانی ئه‌و وردیه‌ دروست بکات، وه‌ پێویستی به‌وه‌ هه‌یه
ئاگای له‌ پێشها‌ت و رابردوو و داهاتوو بێت، تا بوونه‌وه‌ر به‌رپۆه‌ بیات...
جا تۆ زیاتر بی‌ری لێ بکه‌و تییرامینه!

ئنجا ئایا ئه‌و سیفه‌تانه‌ له‌و مادده‌ بێ ژیان و بێ زانست و بێ بیستن و
بێ بینین و بێ ئاگایانه‌ دینه‌جی؟! نه‌خیر به‌ دلناییه‌وه، که‌واته‌ هه‌ر

پتویسته پرسیار بکه‌ین و بلّین: ئەو ماددانه خوڤان دروستکراون و سیفاتی
خوایه‌تیاں تیدانیه، که‌واته زۆر مه‌عقوله بلّیین: کئی ئەمانی دروست
کردوه؟ چونکه مه‌عقول نیه ئەمانه خوا بن.

له به‌رانبه‌ریشدا (الله) هه‌موو سیفه‌تی خوایه‌تی تیدایه‌و هه‌موو
شیتک له خوارووی ئەوه له سیفه‌تدا، که‌واته ئەو یه‌که‌م و دروستکاری
شته‌کانه‌و هه‌ر ئەو مه‌عقوله خوا بیت و، مه‌عقول نیه بگوتریت کئی
(الله)ی دروست کردوه‌و، له‌و په‌ری به‌رزی بۆ نزمی بیته‌ خوارو بیکه‌یته
خوا!!!

که‌واته ئیسلام ده‌یه‌وی مرۆف تووشی نامه‌عقولی نه‌بی، مه‌به‌ستی
ئەوه نیه‌ پرسی له‌ عه‌قل بگری، به‌لام هه‌موو که‌س نازانی به‌ پرسیگای عه‌قلدا
پروات، بۆیه ئەو پرسیارانه‌ هه‌رامن و له‌ شه‌یتانه‌وه‌ن، خوا هه‌موولامان
په‌نا بدات له‌ خوتخوته‌کانی.

نیوه پۆك

۱۰۷

- پیشهكى ۵
- پینگەى سوننەت لە ئىسلامدا ۷
- دەربارەى: لە بەرکردن و گێرانەوہى فەرمووده ۹
- دەربارەى: بانگخوازو بانگەوازى ۱۰
- دەربارەى: پشت بەستن بە خواى تەعالى ۱۳
- دەربارەى: ھاوبەش دانان بۆ خواى تەعالى ۱۵
- دەربارەى: گوپرايەلى کردن تەنيا لە چاکەدايە ۱۷
- دەربارەى: دايك و باوك ۱۷
- دەربارەى: گەورەيى زانست و زانيارى ۱۹
- دەربارەى: چاکەكارى لە گەل خەلك ۲۲
- دەربارەى: گومانى باش بردن بە خەلك ۲۴
- دەربارەى: پاراستنى سپاردەو بەلین ۲۵
- دەربارەى: نەرم و نيانى ۲۶
- دەربارەى: ئاگادار بوونى زمان ۲۷
- دەربارەى: ئاگادار بوونى دل ۲۸
- دەربارەى: داھيترانى زيادە لە ئايين ۳۰
- دەربارەى: داپۆشىنى گوناھى خۆمان و خەلك ۳۲
- دەربارەى: رەچەلەك كەس پيش ناخات ۳۳
- دەربارەى: رەوشتە بەرز و پەسەندەكان ۳۵
- دەربارەى: ئاشتکردنەوہى نيوان خەلك ۴۱

- ۴۲ رۆڤه ده‌بارە: برادر و هاوه‌لیه‌تی
- ۴۳ رۆڤه ده‌بارە: خەون بینین
- ۴۴ رۆڤه ده‌بارە: دوعاو پارانه‌وه کردن
- ۴۸ رۆڤه ده‌بارە: زی‌کرو یادی خوا
- ۵۲ رۆڤه ده‌بارە: جوان خۆیندنه‌وهی قورن
- ۵۵ رۆڤه ده‌بارە: سه‌ره‌شتیاری بی‌وه‌ژن و هه‌تیو
- ۵۵ رۆڤه ده‌بارە: خێرو سه‌ده‌قه کردن
- ۵۹ ده‌بارە: ئافره‌تان
- ۶۴ رۆڤه ده‌بارە: پاک و خاوینی
- ۶۶ رۆڤه ده‌بارە: بانگ و بانگیژان
- ۶۸ رۆڤه ده‌بارە: گه‌وره‌یی مرگه‌وت
- ۶۹ رۆڤه ده‌بارە: نوێه‌ فهرزو سوننه‌ته‌کان
- ۷۲ رۆڤه ده‌بارە: نوێژی به‌یانی و عه‌صر
- ۷۳ رۆڤه ده‌بارە: نوێژی خه‌وتنان و به‌یانی
- ۷۴ رۆڤه ده‌بارە: دوو رکات سوننه‌تی پیش نوێژی به‌یانی
- ۷۵ رۆڤه ده‌بارە: هه‌لسانه‌وه‌و شه‌ونوێژ
- ۷۶ رۆڤه ده‌بارە: دانیشتن دوا‌ی نوێژی به‌یانی تا خۆره‌لات
- ۷۶ رۆڤه ده‌بارە: سلّو کردن
- ۷۸ رۆڤه ده‌بارە: سویند خواردن
- ۸۰ رۆڤه ده‌بارە: مردن و مردووان
- ۸۵ رۆڤه ده‌بارە: فیتنه‌و ئاشووب

- دہ بارہی: چہند رہوشتیکی پست و ناشرین..... ۸۷
- ۸۹ قسہی نہینی ہیٹان و بردن
- ۸۹ نہفرین لہ یہ کدی کردن
- ۹۰ ستایش و پیداہہ لگوتنی کہسی بہرانبہر
- ۹۰ دابراین و قسہ نہ کردن لہ گہل مسولمان
- ۹۱ بی شہرم و ٹاپرووی
- ۹۱ رہزیلی و چرووکی
- دہ بارہی: فہرموودہ قودسیہکان..... ۹۳
- ۹۵ فہرموودہ قودسیہکان
- ۵۶ جیاوازی نیوان قورٹان و فہرموودہی قودسی :

صَلَّى
عَلَيْهِ
وَاٰلِهِ
سَلَامٌ

فهرمووده‌ی پیغمبهر

له بهرکردنی فهرمووده‌کاتی پیغمبهری خوا ﷺ، وه پاریزگاری لیکردن و کار
پیکردنی له کرده‌وه هه‌ره باش و گرنه‌کانه، وه له به‌رئزترین و
گوره‌ترینی عیباده‌ته‌کانه، جگه له فهرزه‌کان، نه و که‌سه‌ی فهرمووده‌یه‌کی
پیغمبهر ﷺ له بهر ده‌کات و له ماناکه‌ی تیده‌کات و له ئیو خه‌لک بلاوی ده‌کاته‌وه،
پیغمبهر ﷺ ده‌باره‌ی فهرموویه‌تی: «نَضَرَ اللَّهُ أَمْرًا سَمِعَ مِنَّا حَدِيثًا، فَحَفِظَهُ حَتَّى
يُبْلَغَهُ غَيْرَهُ».

له‌م فهرمووده دووعا کردن هه‌یه، یان هه‌والدان هه‌یه له‌لایه‌ن
پیغمبهری خواوه ﷺ ده‌باره‌ی حالی نه و که‌سه‌ی هه‌وتی پاراستن و بلاو
کردنه‌وه‌ی فهرمووده ده‌دات.

دیاره‌ی تیگه‌یشتن له‌ ئایین له‌ ریگه‌ی تیگه‌یشتن له‌ قورئان و سوننه‌ته‌وه
ده‌بی، وه تیگه‌یشتن له‌ سوننه‌ت له‌ ری‌ی شروقه‌وه و شیکردنه‌وه‌ی زانیان
ده‌بی، هه‌ر که‌س ئه‌مه‌ی کرد نیشانه‌ی نه‌وه‌یه خوا ویستی خیری بۆی
هه‌یه.

07504671394 - 07824671394 ■

■ فیه‌س بووک : کتێبخانه‌ی حاجی قادری کۆچی
■ هه‌ولێر - به‌رامبهر دهرکای قه‌لأ - بازاری رۆشنیبری

کتێبخانه‌ی

حاجی قادری کۆچی

بۆ چاپ و بلاو کردنه‌وه